

ΕΝ

THE MAGAZINE

#63 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2026

«ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» ΜΙΑ ΣΠΑΝΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΩΔΗ

Το θεατρικό του Θ. Φραγκόπουλου επιστρέφει, 50 χρόνια μετά, επί... ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ (Ιόνιος Βουλή, 30/11). • Μια πρώτη προσέγγιση και τα ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ του '76.

ΕΥΑ ΚΑΡΓΙΟΦΥΛΗ CHARISMA

Με αφορμή τη συμμετοχή της στη συναυλία - αφιέρωμα της Σ.Ο. Επτανήσων στον Μίκη Θεοδωράκη («ΘΕΟΔΩΡΑΚΙΑΔΑ»), στο πλευρό του ΜΙΛΤΟΥ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗ (14/11).

ΝΑΝΑ ΤΣΟΥΤΣΗ
Ένας χρόνος «Λογοτεχνικά Ίχνη»

ION DANCE FESTIVAL 2026

ΚΕΡΚΥΡΑ... ON MOVE!

Με ανανεωμένη δυναμική και εξελικτική παγίωση της ταυτότητάς του γύρω απ' το σύγχρονο χορό και τις παραστατικές τέχνες, το «ΙΟΝ» επιστρέφει (6-15/11), μ' ένα δεκαήμερο - ύμνο στο ανθρώπινο σώμα και τη δημιουργία
• ΜΑΙΡΗ και ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΡΑΝΤΟΥ μιλούν αποκλειστικά στο «ΕΝ».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΜΠΑΣΚΕΤ ΙΟΝΙΟΣ Α.Σ.

Ξεκινά
το μέλλον σου!

ΜΑΘΕ • ΠΑΙΞΕ • ΕΞΕΛΙΞΟΥ

ΗΛΙΚΙΕΣ
4-17
ΕΤΩΝ

ΔΩΡΕΑΝ
ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΗ
ΠΡΟΠΟΝΗΣΗ

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΜΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ:

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ &
ΕΜΠΕΙΡΟΙ
ΠΡΟΠΟΝΗΤΕΣ

ΑΣΦΑΛΕΣ &
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΑΝΑΠΤΥΞΗ
ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ
& ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ
ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ
& ΤΟΥΡΝΟΥΑ

ΣΕΒΑΣΜΟΣ,
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ &
ΟΜΑΔΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ / ΕΓΓΡΑΦΕΣ

699 292 2922

ΚΕΡΚΥΡΑ

ioniosbc@yahoo.gr

ΒΡΕΙΤΕ ΜΑΣ ΣΤΑ SOCIAL MEDIA

@ionios_youth_basketball

ΙΟΝΙΟΣ Α.Σ.

ΜΙΑ ΟΜΑΔΑ • ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ • ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ

index

18

Το «λουκέτο» στο Δημοτικό Θέατρο διαμορφώνει εξ ορισμού μια δύσκολη συνθήκη για τον θεατρικό χειμώνα. Μια απ' τις λύσεις; Το «ΕΠΤΑ Τεχνών». Το, αρχές Νοέμβρη, restart του «Elizabeth», της Κερκυραϊκής Σκηνης, τ' αποδεικνύει. Ο Ανδρέας Τρύφωνας εξηγεί...

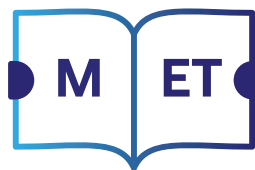

FRONT PAGE DANCE

CREDITS:
magnific.com

«...τώρα που μπαίνει
ο μην Οκτώβρης,
σαν αυτοκράτωρ με πορφύρα,
και πέφτουν οι βροχές
του φθινοπώρου,
και αναπνέω τις μυρουδιές
της μουσκεμένης γης,
σκεπτόμενος...»

A. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ,
«Οκτάνα»

Το «EN - The Magazine» είναι πιστοποιημένο
στο ηλεκτρονικό Μητρώο Εντύπου Τύπου (Μ.Ε.Τ.)
της Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας και
Ενημέρωσης.

Μ.Ε.Τ. 230095

#63 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2026

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Σταματίου Δεσούλλα 17, Κέρκυρα 49100, Τηλ. +30 26610 23494, news@enimerosi.com
F/b Enimerosi Kerkira, Web. www.enimerosi.com

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ, Η ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ, ΟΛΙΚΗ, ΜΕΡΙΚΗ Ή ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ
Ή ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΦΡΑΣΗ Ή ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ
ΜΕ ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΤΡΟΠΟ, ΜΗΧΑΝΙΚΟ, ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ, ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΟ, ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗΣ
Ή ΑΛΛΟ, ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΓΡΑΠΤΗ ΑΔΕΙΑ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ.

Κάποιες φορές, είναι ζήτημα δουλειάς. Άλλες,
ταλέντου. Όταν τα δυο τους συνδυάζονται,
προκύπτουν περιπτώσεις όπως η δικής της:
Εύα Καργιοφύλη. Με αφορμή την προσεχή
της σύμπραξη με τον Μίλτο Πασχαλίδη, η
πολυδιάστατη ερμηνεύτρια, «σολάρει» (και) στο
«ΕΝ».

Ένα χρόνο πριν, τα «Λογοτεχνικά Ίχνη»
ήρθαν να καταθέσουν τα δικά τους,
ανανεωτικά διαπιστευτήρια γύρω απ' την...
εξίσωση «Λέσχες Ανάγνωσης + Κέρκυρα».
Ένα χρόνο μετά, η ιδρύτρια, Νανά Τσούτση
κάνει τον απολογισμό της,
στον Ηλία Αλεξόπουλο.

ORCHESTRA
www.orchestra.fr

Παιδικά ρούχα από 0-14 ετών, Γαλλική φινέτσα, άψογη ποιότητα, ασυναγώνιστες τιμές
σε περισσότερα από 70 σημεία σε όλη την Ελλάδα.

Για την Κέρκυρα Πλατεία Γεωργίου Θεοτόκη 4-10
<https://gr.shop-orchestra.com>

*Εκπτώσεις σε όλα τα προϊόντα για όλη την χρονιά με κόστος εγγραφής 30€
για ένα χρόνο (55€ για 2 χρόνια!).

PHOTO CREDITS: THE KRANK / INSTAGRAM

the wall

Του ΗΛΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

PHOTO CREDITS:
THE KRANK / INSTAGRAM

Ματιά από ψηλά. Σε ματωμένη γη. Λωρίδα βαθυκόκκινη. Πληγή. Αίμα, θαρρείς, που αναβλύζει απ' την πέτρα και το χώμα. Ή έστω, ανάβλυζε. Προτού την κλείσουν οι μαύρες, εγκάρσιες ραφές. Να στέγνωσε, άραγε, το κόκκινο; Να έκλεισε το τραύμα; Να σώθηκε η γη; Μαθές το, φίλε - κι άκου το: καμιά πληγή δεν επουλώνεται, όσο το δόντι του θεριού παραμένει ακονισμένο. Κανένα κόκκινο δε χάνεται, δίχως φροντίδα, επίγνωση, εγρήγορση. Και τώρα, ξανακοίτα το: τι λες; Μήπως εκείνη η ανεπαίσθητη γραμμή στην άκρη, είν' από αίμα που παραμένει του υγρό; Ερημίτης... Γαία παιδεμένη. Στεριά κατάκοπη, υπό πίεση - το ακριβό αντίτιμο τ' ανέγιχτου κι αδόμητου. Την περπάτησε, περίπου ερευνητικά. Στη Βρωμολίμνη έπαψε - διόλου τυχαία: εκεί, το '21, άφησαν χνάρι οι μπουλντόζες. Ρούφηξε όλον τον πραγματικό συμβολισμό' η ανθρώπινη παρέμβαση, ο πληγωμένος τόπος, η ουλή («δεν ήθελα», είπε, «ένα "αυθαίρετο", ανέγιχτο κομμάτι, αλλά ένα πραγματικό σημάδι επί εδάφους»). Πήρε μολύβι και ύφασμα' 50 μ. κόκκινο και μαύρο, για τα ράμματα τα οκτώ (8 μ. το μήκος τους). Φόρτισε το drown. Ζύγισε, δυο μέρες, αέρα και βροχή. Κι, εντέλει, με την πολύτιμη χείρα βοηθείας μελών του «Save Erimitis», έσπειρε, το «Wound» (Η πληγή) - με τη δική του υπογραφή: The Krank. Μια σπάνια land art εγκατάσταση, ένα μοναδικό visual landmark (εικαστικό τοπόσημο), ως μαρτυρία μνήμης, ευθύνης και ανάγκης για φροντίδα. Που ξεκινά από εκεί, το μικρό παράκτιο ενδιαμέσο Αυλακιού και Αγιοστέφανου και φθάνει -ως μήνυμα, φωνή- σε κάθε, οποιαδήποτε αντίστοιχο, π' ασφυκτιά «από τη δυσανάλογη δύναμη που μπορεί να έχει μια ανθρώπινη πράξη πάνω σε κάτι πολύ μεγαλύτερο από μας».

Αυτό υπήρξε το αποτύπωμα του «Wound» - μια ακόμη ηχηρή υπενθύμιση της δύναμης της τέχνης ως φορέας παρέμβασης. Κι αν το έργο αναπόφευκτα θα «φύγει», αυτό του πρέπει να σταθεί. Ως υπενθύμιση διαρκείας. Γιατί μαθές το, φίλε - κι άκου το: καμιά πληγή δεν επουλώνεται, όσο το δόντι του θεριού παραμένει ακονισμένο. Και σε τούτη, δα, την εποχή...

(*) Με έδρα την Αθήνα, ο The Krank είναι γνωστός για τα προσωρινά του έργα μεγάλης κλίμακας, ηχηρές μεταφορές του καταστροφικού αποτυπώματος τ' ανθρώπου στο περιβάλλον. Το έργο, υπό την υποστήριξη του Ionian Environment Foundation, άνοιξε στο κοινό το τελευταίο Σαββατοκύριακο του Σεπτεμβρίου, στο πλαίσιο περιπάτου στα μονοπάτια του Ερημίτη: από τ' Αυλάκι, στην «Πληγή».

Στην παράκτια πλευρά της Βρωμολίμνης
(Ερημίτης)

smart catering

Βάπτιση Γάμος Δεξίωση Εγκαίνια Γιορτή

Σχεδιάστε εύκολα και γρήγορα τον
δικό σας μπουφέ **finger food** με
αλμυρές και γλυκές γευσικές
προτάσεις - αναψυκτικά και ποτά

Καλέστε μας στο 26610 91780

βρείτε μας στα κοινωνικά δίκτυα

@Emeralpastry

@emerald.corfu

ΜΕΡΕΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Με την ΣΟΦΙΑ ΒΡΥΩΝΗ

ΤΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ έφυγαν! Οκτώβρη μήνα. Φασαρία χθες στο σούρουπο, φωνές. Κοίταξα τον ουρανό και χόρευαν και τιτίβιζαν.

-Ακόμη εδώ; Θα μείνετε και τον χειμώνα;

ΚΑΙ ΤΗΝ επόμενη μέρα είχαν φύγει! Τα λέμε τον Μάρτη ξανά...

ΣΤΙΣ γλάστρες μου φύτρωσαν τα φθινοπωρινά κρινάκια. Ολοκίτρινα, με το πιο όμορφο φωτεινό κίτρινο. Στη φύση δεν τα συναντώ συχνά πια. Αλλά βρίσκω κυκλάμινα και ροζ μυρωδάτους κρίνους. Απλά τα κοιτάζω, χαίρομαι και χαμογελάω.

ΥΣΤΕΡΑ, είναι κι αυτή η ευεργετική ησυχία γύρω τους. Σα να μου ρίχνει στους ώμους ένα απαλό σάλι, απλώνοντάς μου μια θαλπωρή, που ξεκινάει απ' τους ώμους και φτάνει μέχρι τα ακροδάχτυλα των ποδιών μου.

Η ΦΥΣΗ έχει ήχο. Όλα έχουν ήχο. Τα φυτά, τα λουλούδια, τα δέντρα. Έχουν φωνή! Απλά, εμείς δεν την ακούμε. Νέες επιστημονικές μελέτες τους έχουν καταγράψει. Το φυτικό βασίλειο έχει μνήμη. Θυμάται κάθε άνθρωπο και τις προθέσεις που το πλησίασε. Και τον θυμάται για όλη του την ζωή! Δεν το λέω εγώ, οι επιστήμονες το λένε.

ΕΞΩ από την πόλη μας η ζωή αρχίζει να αλλάζει. Προς το καλύτερο.

ΤΟ ΧΩΜΑ είναι νωπό και μοσχοβολάει. Επιτέλους, μυρωδιές ωφέλιμες. Και η ησυχία που ρυθμίζει το νευρικό σύστημα στις εργοστασιακές του ρυθμίσεις.

Ο ΜΗΝΑΣ έχει γιορτές.

ΤΟΥ Αγίου Δημητρίου στα σπίτια έστρωναν τα χαλιά και ετοιμάζονταν για τον χειμώνα. Και άνοιγαν τις πόρτες τους, για να δεχτούν κόσμο και να γιορτάσουν.

ΣΤΗΝ αρχαία Ελλάδα ολοκληρώνονταν τα

Ελευσίνια Μυστήρια. Η γιορτή της θεάς Δήμητρας και της Κόρης. Πολλά λέγονται γι' αυτά τα μυστήρια, αλλά παραμένει μυστήριο άλυτο μέσα στους αιώνες.

ΣΕ ΟΛΟΝ τον κόσμο γιορτάζουν τους νεκρούς. Halloween, Samhain, DÍadelos Muertos, Σάλεμ, το τελευταίο Ψυχοσάββατο της χρονιάς - δυο μέρες πριν του Αγίου Δημητρίου.

ΤΟ ΠΕΠΛΟ ανάμεσα στους κόσμους αυτές τις μέρες γίνεται τόσο λεπτό, που, λένε, μπορείς να «δεις» την άλλη πλευρά. Τα όνειρα γίνονται έντονα και η πανσέληνος φαντάζει απόκοσμη.

ΣΑΝ να σε αναγκάζουν οι μέρες να κοιτάξεις βαθιά μέσα σου, να ησυχάσεις και να πάρεις τα μηνύματα, που η φασαρία και ο κόσμος ο πολύς δεν σε άφηναν να λάβεις. Κι αυτό έχει μια ανακούφιση.

ΠΑΥΕΙΣ να παλεύεις με το ποτάμι και το βουνό. Δεν μπορείς να τα σπρώξεις, άλλωστε! Μόνο να τα ακολουθήσεις. Κι εκεί, κατοικεί η ηρεμία.

ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ αλλάζουν. Το φως! Ο ήλιος έχει αλλάξει πορεία και όλα δείχνουν αλλιώς. Έχουν μια καθαριότητα και μια ένταση, που δεν μπορεί ν' αφήσουν τα μάτια ασυγκίνητα. Από τα μάτια πιάνεται η ομορφιά, για να κατέβει στην καρδιά και ν' απλωθεί στο σώμα. Και η ομορφιά βρίσκεται στα μικρά και στα απλά. Στα χρώματα, στο φως που αλλάζει, στα αδιόρατα λουλούδια, στις μυρωδιές, στον ήχο της ησυχίας.

ΕΙΝΑΙ τόσο σημαντικό να σταματάμε απλά, για να αφουγκραστούμε, να κοιτάξουμε βαθιά, χωρίς απλά να βλέπουμε. Άλλο βλέπω, άλλο κοιτάζω βαθιά. Άλλο ακούω κι άλλο αφουγκράζομαι. Σ' αυτές τις λεπτομέρειες κρίνεται η ζωή μας, η ηρεμία μας, η χαρά μας. Στα μικρά και στα αδιόρατα.

ΔΩΣΤΕ ΧΩΡΟ ΣΤΗ ΧΑΡΑ

Της ΒΙΚΥΣ ΣΠΙΝΟΥΛΑ

ΕΛΙΟ... Τρανταχτό και πηγαίο. Η πρώτη κουβέντα που θα σου έρθει στο μυαλό, όταν γελάσεις εσύ ή κάποιος άλλος... «Σε καλό να μας βγει...».

ΘΥΜΑΜΑΙ, μικρή, πως η μεγαλύτερή μου ευχαρίστηση, όταν ερχόμασταν στην Κέρκυρα, στο χωριό, ήταν να κάθω στο καντούνι μαζί με τους μεγάλους και να τους ακούω να γελάνε, να πειράζουν ο ένας τον άλλον, αλλά και τους περαστικούς.

ΞΕΚΑΡΔΙΖΟΜΑΣΤΑΝ.

ΘΥΜΑΜΑΙ ακόμα τη χαρά μου.

ΠΡΩΤΟΝ, γιατί αισθανόμουν πως μεγάλωσα πια και μπορούσα να καθίσω στις παρέες τους. Αλλά κυρίως, γιατί όλη αυτή η σύναξη ήταν μια πηγή γέλιου και μοιράσματος.

ΗΤΑΝ εκεί η γειτονιά. Ο ένας για τον άλλον.

ΑΚΟΥΓΑ ιστορίες απίστευτες. Δυσκολίες, φτώχεια, στεναχώριες... Πάντοτε, όμως, άφηναν χώρο στο γέλιο, στο πείραγμα, στο χωρατό. Μου έδιναν να καταλάβω πως το νόμισμα έχει πάντα δύο όψεις και πως στην επόμενη στροφή θα βρεθεί και ο τρόπος να ξεπεράσεις τη δυσκολία.

ΚΑΙ ΜΕΤΑ, θα γελάσεις ακόμα και με αυτήν...

ΧΑΣΑΜΕ σταδιακά την κοινωνική συνοχή μας. Κλεινόμαστε όλο και περισσότερο στα καθ' ημάς. Στο κυνήγι της καθημερινότητας, στην αμείλικτη ρουτίνα, ξεχνάμε το πιο βασικό.

ΤΗΝ παύση.

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ στην παύση και την ανάγκη για ανόθευτη, αυθεντική χαρά! **ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗ,** μέσα στη βιασύνη μας, να τα φέρουμε όλα βόλτα και να είμαστε επαρκείς σε όλους τους ρόλους που φοράμε, να κάνουμε μια παύση.

ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ μια βόλτα από το καντούνι και να καθίσουμε για λίγο. Να μοιραστούμε και να γελάσουμε...

ΠΟΣΟ ευεργετικό το γέλιο! Και πόσο παρεξηγημένη λέξη η χαρά...

ΑΚΟΜΑ και η χαρά, οφείλει να είναι μετρημένη. Να χαίρεσαι σιωπηλά. Με μέτρο. Όχι φανερά...

«ΓΕΛΩ πολλές φορές την ημέρα», θα μου πεις. «Τις στιγμές που θα δω κάτι αστείο στην οθόνη... Όταν κάτι όμορφο μου συμβεί»...

ΝΑΙ, δεν αντιλέγω. Φυσικά και υπάρχουν το γέλιο και η χαρά.

ΠΟΤΕ, όμως, γέλασες με την ψυχή σου τελευταία φορά; Πότε άφησες τον εαυτό σου ελεύθερο να μοιραστεί και να ξεκαρδιστεί;

ΑΣ ΔΩΣΟΥΜΕ χώρο στο καντούνι μας. Στην κοινωνική επαφή, στην αληθινή σύνδεση και στην επικοινωνία.

ΕΔΩ και τώρα, ο ένας για τον άλλον...

ΤΟΥΣ θυμάμαι όλους, έναν προς έναν, με πολλή αγάπη. Όλοι οι γείτονες, αλλά και όλο το χωριό περνούσε από το καντούνι, για να κοντοσταθεί και να γίνει μέλος της παρέας. Έστω, για λίγο...

ΑΝΤΡΕΣ, γυναίκες και παιδιά. Μια ζωή με στερήσεις, αλλά και χαρές...

«ΧΡΥΣΑ χρόνια», μου τα χαρακτήριζαν.

ΓΙΑ ΠΟΛΛΑ χρόνια αναρωτιόμουν «γιατί;». Αφού όλα ήταν δύσκολα, χωρίς ανέσεις. Αλλιώςτικά...

ΕΙΧΑΝ, όμως, τη γειτονιά...

ΕΙΧΑΝ ο ένας τον άλλον...

ΤΟΠΟΣ Α.Ε.

Σύμβουλοι Ανάπτυξης

ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ

- Επιδοτούμενα προγράμματα
- Μελέτες επιχειρηματικών σχεδίων
- Ανάπτυξη ανθρωπίνου δυναμικού
 - Marketing plan
- Μελέτες διαχειριστικών συστημάτων (ISO, HACCP)
- Οργάνωση επιχειρήσεων

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΤΟΜΕΑΣ

- Διαχείριση συγχρηματοδοτούμενων έργων
 - Υποστήριξη συμπράξεων δημοσίου και ιδιωτικού τομέα
- Σχεδιασμός επιχειρησιακών προγραμμάτων, εκπόνηση κλαδικών μελετών και μελετών περιφερειακής ανάπτυξης
 - Ενέργειες δημοσιότητας

Σωτήρος 10, Τ.Κ. 491 00 Κέρκυρα
Τ: 26610 81070 • F: 26610 81070
E: info@toposae.gr • www.toposae.gr

ΕΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑ, ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ
**ΝΕΑ
ΣΤΗΛΗ**

HALLOWEEN: ΠΩΣ ΜΙΑ ΞΕΝΗ ΓΙΟΡΤΗ ΕΓΙΝΕ ΔΗΜΟΦΙΛΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ;

ΚΟΛΟΚΥΘΕΣ με φωτεινά πρόσωπα, πρωτότυπες μεταμφιέσεις και θεματικά πάρτι! Το Halloween έχει αρχίσει να κερδίζει τη θέση του και στην Ελλάδα, προσφέροντας μια διαφορετική αφορμή για διασκέδαση. Ποια είναι, όμως, η ιστορία του και τι κρύβεται πίσω από τα πιο γνωστά έθιμά του;

Από την αρχαία παράδοση στη σύγχρονη γιορτή

ΤΟ HALLOWEEN (προέρχεται από τη φράση «All Hallows' Eve», που σημαίνει «Παραμονή των Αγίων Πάντων») γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 31 Οκτωβρίου και συνδέεται ιστορικά με το Samhain, μια αρχαία κελτική γιορτή που σηματοδοτούσε το τέλος της συγκομιδής και την έναρξη του χειμώνα. Οι Κέλτες πίστευαν ότι εκείνη την περίοδο τα όρια ανάμεσα στον κόσμο των ζωντανών και των νεκρών γίνονταν πιο αδύναμα. Άναβαν φωτιές και φορούσαν μεταμφιέσεις, προσπαθώντας να προστατευτούν από τα πνεύματα... Με το πέρασμα των αιώνων, οι παραδόσεις αυτές συνδυάστηκαν με άλλα έθιμα και εξελίχθηκαν στη γιορτή που γνωρίζουμε σήμερα, η οποία διαδόθηκε ιδιαίτερα στις Ηνωμένες Πολιτείες και σε άλλες αγγλόφωνες χώρες.

Πώς γιορτάζεται σήμερα;

ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ εποχή, το Halloween έχει κυρίως ψυχαγωγικό χαρακτήρα. Μικροί και μεγάλοι φορούν ευφάνταστες στολές, διακοσμούν τα σπίτια τους με κολοκύθες και τρομακτικά αντικείμενα και συμμετέχουν σε θεματικά πάρτι. Ένα από τα πιο γνωστά έθιμα είναι το «Trick or Treat», δηλαδή «φάρσα ή κέρασμα». Τα παιδιά επισκέπτονται σπίτια της γειτονιάς ζητώντας γλυκά, σε μια δραστηριότητα που συνδυάζει το παιχνίδι με τη διασκέδαση.

Γιατί ξεχωρίζει η κολοκύθα;

Η ΣΚΑΛΙΣΜΕΝΗ κολοκύθα αποτελεί το χαρακτηριστικό σύμβολο του Halloween. Η παράδοση συνδέεται με έναν ιρλανδικό λαϊκό θρύλο για έναν άνδρα, που περιπλανιόταν με ένα αυτοσχέδιο φανάρι. Αρχικά, οι άνθρωποι χρησιμοποιούσαν ραπάνια και γογγύλια, για να κατασκευάσουν τέτοια φανάρια. Όταν Ιρλανδοί μετανάστες μετέφεραν το έθιμο στις Ηνωμένες Πολιτείες,

λιτείες, άρχισαν να χρησιμοποιούν κολοκύθες, καθώς ήταν πιο εύκολες στο σκάλισμα. Έτσι, η κολοκύθα καθιερώθηκε ως το σήμα κατατεθέν της γιορτής.

Γιατί γίνεται δημοφιλές και στην Ελλάδα;

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ χρόνια, το Halloween εμφανίζεται όλο και συχνότερα στην ελληνική καθημερινότητα. Η διάδοσή του συνδέεται με την επιρροή του κινηματογράφου, των τηλεοπτικών σειρών και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, μέσα από τα οποία οι εικόνες και τα έθιμά του γίνονται γνωστά σε όλο τον κόσμο. Παράλληλα, τα θεματικά πάρτι, οι εκδηλώσεις για παιδιά και οι διακοσμήσεις σε καταστήματα και χώρους ψυχαγωγίας ενισχύουν το ενδιαφέρον. Η εμπορική προβολή συμβάλλει, επίσης, στην εξάπλωσή του, μέσα από την προώθηση στολών, γλυκών και διακοσμητικών. Για πολλούς, το Halloween αποτελεί μια ευκαιρία για δημιουργικότητα, κοινωνική επαφή και λίγη απόδραση από τη ρουτίνα.

Halloween και ελληνικές Απόκριες

ΠΑΡ' ΟΛΟ που δεν αποτελεί παραδοσιακή ελληνική γιορτή, το Halloween παρουσιάζει ομοιότητες με τις Απόκριες. Και στις δύο περιπτώσεις, οι μεταμφιέσεις, η φαντασία και η διασκέδαση έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο. Η βασική διαφορά βρίσκεται στην αισθητική τους: το Halloween συνδέεται περισσότερο με το μυστήριο και το στοιχείο του τρόμου, ενώ οι Απόκριες χαρακτηρίζονται από το καρναβαλικό κλίμα και τις τοπικές παραδόσεις ή επιρροές.

Μια νέα συνήθεια ή μια περαστική μόδα;

ΤΟ HALLOWEEN αποτελεί ένα παράδειγμα του τρόπου, με τον οποίο οι παραδόσεις ταξιδεύουν και αποκτούν νέους φίλους σε διαφορετικές χώρες. Η παρουσία του στην Ελλάδα ενισχύεται από την παγκοσμιοποίηση, τη σύγχρονη ψυχαγωγία και την επιθυμία για νέες εμπειρίες. Το αν θα καθιερωθεί ως σταθερή συνήθεια, μένει να φανεί. Προς το παρόν, προσφέρει μια ακόμη αφορμή για παιχνίδι, δημιουργία και διασκέδαση, αποδεικνύοντας ότι μια γιορτή μπορεί να αποκτήσει διαφορετικό νόημα, όταν συναντά μια νέα κουλτούρα.

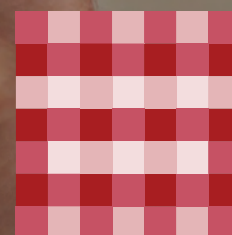
Ευοί Ευάν

PÂTISSERIE GELATERIA

www.papagiorgis.gr

32 N. Theotoki str., Corfu
Tel. +30 26610 39474

*Iconic
Gelaterias*

tasteatlas

ΓΙΑΤΙ ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΖΗΤΗΜΑ... ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ

**ΝΕΑ
ΣΤΗΛΗ**

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΦΘΑΣΟΥΜΕ ΣΤΑ ΟΡΙΑ ΜΑΣ...

(... ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΤΗΣΟΥΜΕ ΒΟΗΘΕΙΑ)

ΕΝ ΕΙΝΑΙ τόσο σοβαρό... «Άλλοι περνούν χειρότερα»... «Θα έπρεπε να μπορώ να το διαχειριστώ μόνος μου»...

ΠΙΣΩ από αυτές τις καθημερινές φράσεις, μπορεί να βρίσκεται ένας άνθρωπος που δυσκολεύεται, αλλά δεν αισθάνεται ότι δικαιούται να ζητήσει βοήθεια. Συνεχίζει να εργάζεται, να φροντίζει την οικογένειά του, να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις του και να χαμογελά στις κοινωνικές συναντήσεις.

ΤΗΝ ΙΔΙΑ στιγμή, μπορεί να αισθάνεται εξάντληση, ανησυχία, θλίψη ή μια επίμονη εσωτερική πίεση, που δεν έχει μοιραστεί με κανέναν.

Η ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ να ανταποκρινόμαστε στην καθημερινότητα δεν αποτυπώνει πάντα το πώς αισθανόμαστε μέσα μας. Μερικές φορές, δείχνει πόσο μεγάλη προσπάθεια καταβάλλουμε, για να συνεχίσουμε. Ωστόσο, συχνά αντιμετωπίζουμε την ψυχολογική υποστήριξη σαν μια επιλογή, που επιτρέπεται μόνο, όταν η δυσκολία γίνει αβάσταχτη. Σα να χρειάζεται να εξαντληθούν όλες οι αντοχές μας, προτού πάρουμε στα σοβαρά όσα βιώνουμε.

ΑΥΤΗ η στάση συνδέεται με όσα έχουμε μάθει για τη δύναμη και την αυτονομία. Πολλοί άνθρωποι μεγάλω-

Της **ΕΛΠΙΔΑΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΟΥ - ΜΟΥΖΑΚΙΤΗ**
Ψυχολόγος - Ψυχοθεραπεύτρια Γνωσιακής - Συμπεριφορικής Προσέγγισης (CBT)
MSc Ψυχική Υγεία

σαν ακούγοντας ότι πρέπει να αντέχουν, να μη στενοχωρούν τους άλλους και να λύνουν μόνοι τους τα προβλήματά τους. Έτσι, η ανάγκη για στήριξη μπορεί να συνοδεύεται από ντροπή ή από την αίσθηση προσωπικής αποτυχίας.

ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ «τι θα με βοηθούσε;» παραμερίζεται από ένα αυστηρότερο ερώτημα: «Γιατί δεν τα καταφέρνω μόνος μου;»

ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ γύρω από την ψυχική υγεία μπορεί να ενισχύσει αυτήν τη δυσκολία. Δεν εμφανίζεται μόνο μέσα από ανοιχτά υποτιμητικά σχόλια. Μπορεί να υπάρχει σε ένα αστείο για την ψυχοθεραπεία, στην υποψία ότι όποιος επισκέπτεται ψυχολόγο είναι αδύναμος ή στην πεποίθηση ότι η ψυχική δυσφορία πρέπει να παραμένει κρυφή. Όταν τέτοιες αντιλήψεις γίνονται μέρος του τρόπου με τον οποίο βλέπουμε τον εαυτό μας, ακόμη και η σκέψη ενός πρώτου ραντεβού μπορεί να προκαλεί ενοχή.

Η ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ανασκόπηση των Clement και συνεργατών, έδειξε ότι το στίγμα συνδέεται με μειωμένη αναζήτηση βοήθειας, αναδεικνύοντας, μεταξύ άλλων, τη σημασία της ντροπής και της ανησυχίας για την αποκάλυψη προσωπικών δυσκολιών.

ΣΕ ΜΙΑ κοινωνία που οι άνθρωποι γνωρίζονται μεταξύ τους, η εγγύτητα μπορεί να προσφέρει ουσιαστική στήριξη. Μπορεί, όμως, κάποιος να αναρωτιέται ποιος θα

Η Ελπίδα Κοντομάρου - Μουζακίτη είναι Ψυχολόγος - Ψυχοθεραπεύτρια Γνωσιακής Συμπεριφορικής Θεραπείας, με Μεταπτυχιακό στην Ψυχική Υγεία των Εφήβων. Παρέχει ψυχολογική υποστήριξη σε εφήβους, ενήλικες και γονείς, μέσα σε ένα ασφαλές, εμπιστευτικό και υποστηρικτικό θεραπευτικό πλαίσιο, προσαρμοσμένο στις ανάγκες κάθε ατόμου. Κυρίως, εξειδικεύεται στην υποστήριξη εφήβων, καθώς κι ενηλίκων, που αντιμετωπίζουν άγχος και συναισθηματικές δυσκολίες, με στόχο την κατανόηση των εσωτερικών τους αναγκών, την ενίσχυση των δεξιοτήτων διαχείρισης και την προσωπική ενδυνάμωση. Οι συνεδρίες πραγματοποιούνται δια ζώσης και online. Πιστεύει ότι κάθε άνθρωπος έχει τη δυνατότητα να αναπτύξει ψυχική ανθεκτικότητα, να ενδυναμωθεί και να κινηθεί προς μεγαλύτερη εσωτερική ισορροπία και ποιότητα ζωής.

Σόλωνος 7, Κολωνάκι • www.elpidakontomarov.gr

τον δει, τι θα υποθέσει ή αν θα αλλάξει ο τρόπος, με τον οποίο τον αντιμετωπίζουν. Δεν χρειάζεται να θεωρήσουμε δεδομένο ότι το περιβάλλον θα τον απορρίψει, για να αναγνωρίσουμε ότι αυτός ο φόβος μπορεί να είναι πραγματικός για τον ίδιο. Η δυνατότητα να μιλήσει για τις ανησυχίες του, να ενημερωθεί για το απόρρητο και τα όριά του και να κατανοήσει το πλαίσιο της συνεργασίας, αποτελεί σημαντικό μέρος της πρώτης επαφής με έναν επαγγελματία.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ, υπάρχουν παρανοήσεις για το τι συμβαίνει στην ψυχοθεραπεία. Κάποιοι φαντάζονται ότι θα δεχτούν κριτική, ότι θα πρέπει να αποκαλύψουν αμέσως τα πάντα ή ότι ο θεραπευτής θα τους πει πώς να ζήσουν. Η ψυχοθεραπεία περιλαμβάνει διαφορετικές θεραπευτικές προσεγγίσεις, οι οποίες βοηθούν τον άνθρωπο να κατανοήσει και να επεξεργαστεί συναισθήματα, σκέψεις και συμπεριφορές, που τον δυσκολεύουν. Οι στόχοι και ο τρόπος δουλειάς συζητούνται με τον επαγγελματία και προσαρμόζονται στις ανάγκες του ατόμου. Η αναζήτησή της μπορεί να σχετίζεται με επίμονα συμπτώματα, αλλά και με απώλειες, δυσκολίες στις σχέσεις ή απαιτητικές αλλαγές ζωής.

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ, επομένως, να έχουμε ήδη μια διάγνωση ή μια πλήρη εξήγηση για όσα αισθανόμαστε, προκειμένου να ζητήσουμε μια πρώτη συνάντηση. Μπορούμε να ξεκινήσουμε λέγοντας «δεν ξέρω ακριβώς τι μου συμβαίνει, αλλά δυσκολεύομαι». Η αρχική συζήτηση προσφέρει χώρο, για να διερευνηθεί αυτή η εμπειρία και να εκτιμηθεί ποια μορφή υποστήριξης θα ήταν κατάλληλη.

ΑΥΤΟ δε σημαίνει ότι κάθε στενοχώρια χρειάζεται θεραπεία. Η θλίψη, ο φόβος, η αβεβαιότητα και η απογοήτευση ανήκουν στην ανθρώπινη ζωή. Χρειάζεται, όμως, να δίνουμε προσοχή, όταν η δυσφορία επιμένει, όταν επηρεάζει τον ύπνο, τη συ-

γκέντρωση, την εργασία ή τις σχέσεις μας, όταν απομακρυνόμαστε από όσα έχουν αξία για εμάς ή όταν αισθανόμαστε ότι οι συνηθισμένοι τρόποι αντιμετώπισης δε μας βοηθούν αρκετά. Μια συζήτηση με επαγγελματία μπορεί να βοηθήσει στην αξιολόγηση αυτών των αλλαγών.

ΒΕΒΑΙΑ, η αναβολή της βοήθειας δεν οφείλεται πάντοτε σε προσωπικές πεποιθήσεις. Το κόστος, η διαθεσιμότητα υπηρεσιών και η δυσκολία πρόσβασης, αποτελούν επίσης εμπόδια. Η συζήτηση για την ψυχική υγεία χρειάζεται να περιλαμβάνει κι αυτές τις συνθήκες, ώστε η ευθύνη να μη μεταφέρεται αποκλειστικά στον άνθρωπο που δυσκολεύεται. Η ενθάρρυνση έχει ουσία, όταν συνοδεύεται από πραγματικές δυνατότητες φροντίδας.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΣ είναι και ο τρόπος, με τον οποίο ανταποκρινόμαστε, όταν κάποιος μας εμπιστεύεται. Το «μην το σκέφτεσαι» ή το «έχεις τόσα καλά στη ζωή σου» μπορεί να ειπωθεί με καλή πρόθεση, αλλά να αφήσει τον άλλον να αισθάνεται ότι δεν έγινε κατανοητός. Μπορούμε να ακούσουμε χωρίς να συγκρίνουμε τον πόνο του με άλλες δυσκολίες. Να πούμε «σε ακούω», «θέλεις να μου πεις περισσότερα;» ή «πώς μπορώ να σε στηρίξω;». Δεν χρειάζεται να έχουμε έτοιμη λύση, για να προσφέρουμε μια ανθρώπινη παρουσία.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ να ζητήσουμε υποστήριξη μπορεί να αρχίσει από μια απλή αναγνώριση. Ότι αυτό που βιώνουμε αξίζει προσοχή, ακόμη κι αν δεν φαίνεται στους άλλους. Ότι δεν χρειάζεται να αποδείξουμε πόσο πολύ υποφέρουμε, για να φροντίσουμε τον εαυτό μας. Μπορούμε να αναζητήσουμε βοήθεια όσο ακόμη συνεχίζουμε, εργαζόμαστε και ανταποκρινόμαστε. Δεν χρειάζεται να περιμένουμε τη στιγμή, που δεν θα μπορούμε πια.

«Η ενθάρρυνση έχει ουσία, όταν συνοδεύεται από πραγματικές δυνατότητες φροντίδας»

ANTHEA TOURS
EXCURSIONS & TOURIST SERVICES

Η Γη της Ελίας

Γύθειο ~ Αρεόπολη ~ Σπήλαια Διρού
Μονεμβασιά ~ Αγία Θεοδώρα Βάστα

3 Ημέρη Εκδρομή
13-14-15
Νοεμβρίου

Τιμή
170€

Για περισσότερες πληροφορίες καλέστε στο 2661021902 • 6972402540

ANTHEA TOURS
EXCURSIONS & TOURIST SERVICES

Η Γη της Ελίας 13-15 Νοεμβρίου

Η Πελοπόννησος γίνεται
ο επόμενος ταξιδιωτικός μας
προορισμός!

Ακολουθούμε μια διαδρομή,
που μας οδηγεί από το παραθαλάσσιο
Γύθειο και την ιστορική Αρεόπολη
στα εντυπωσιακά Σπήλαια Διρού,
τη μεσαιωνική καστροπολιτεία
της Μονεμβασιάς και την ξεχωριστή
Αγία Θεοδώρα Βάστα.

Τιμή: 170€

6972402540 - 2661021902
info@antheatours.com
www.antheatours.com

Anthea Tours - Γραφείο Γενικού Τουρισμού
Αλεπού (Εμπορικό Κέντρο) - Κέρκυρα

ΚΙ ΑΚΟΜΑ...

• ΜΟΥΣΙΚΗ

«SACRÉ» (4/11)

Τελευταία «πράξη» του φετινού φθινοπωρινού κύκλου εκδηλώσεων φωνητικής λατρευτικής μουσικής, «Sacré», σε καλλιτεχνική διεύθυνση Μιράντας Καλδή - σειρά συναυλιών από τις δυτικές και ανατολικές παραδόσεις του κόσμου. Ο λόγος για τη ζωντανή εμφάνιση του σχήματος «Ionian Chamber Ensemble», στις 4 Νοεμβρίου και ώρα 8.30 μ.μ., στον Καθολικό Καθεδρικό Ναό / Duomo (ελεύθερη είσοδος). Το σχήμα θα διευθύνει ο Νίκος Τσούχλος, ενώ ως σολίστ θα εμφανιστεί ο κόντρα tenόρος, Will Prior.

• ANIMATION

«ICONA 2026» (12-15/11)

Υβριδικά, στην Ιόνιο Ακαδημία και online, θα πραγματοποιηθεί φέτος το όγδοο Ionian Contemporary Animation Festival (Τμ. Τεχνών, Ήχου & Εικόνας Ι.Π.), με στόχο την ανάδειξη των καλύτερων worldwide ταινιών animation, την ανάπτυξη της πολιτιστικής κληρονομιάς ταινιών animation, τη δημιουργία νέων, τη διαμόρφωση εδαφών για διεθνείς συμπαραγωγές και την ενθάρρυνση του διαλόγου μεταξύ επαγγελματιών κινηματογραφιστών και κοινού. • **Περισσότερες πληροφορίες:** averts.ionio.gr.

• ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Λ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗ (13-15/11)

«...ήρθε να φέρει το μήνυμα». Τριήμερο επιστημονικό συνέδριο της Εταιρείας Κερκυραϊκών Σπουδών, αφιερωμένο στη σπουδαία θεατρική συγγραφέα, Λούλα Αναγνωστάκη (1929 - 2017), με περίπου 45 συνέδρους και τιμητικά προσκεκλημένο τον γιο της, συγγραφέα, Θανάση Χειμωνά. Οι εργασίες θα λάβουν χώρα σε Μουσείο Σολωμού, Ιόνιο Ακαδημία, Ιόνιο Βουλή (ελεύθερη είσοδος). **Συνδιοργάνωση:** Τμ. Μουσικών Σπουδών Ι.Π. • **Περισσότερες πληροφορίες:** eksmouseiosolomou.gr.

Από τα εγκαίνια της έκθεσης «Φύλλα Χαρακτικής Τέχνης»

«ΦΥΛΛΑ ΧΑΡΑΚΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ»

Η νέα έκθεση της Κερκυραϊκής Πινακοθήκης (ως 30/12)
και η εικαστική «χάρτα» του μήνα

NEWSROOM

ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ εικαστική πρόταση από την Κερκυραϊκή Πινακοθήκη... Ο λόγος για την εν εξελίξει (κι έως τις 30/12) έκθεση «Φύλλα Χαρακτικής Τέχνης». Έργα σπάνια, διεθνούς εμβέλειας, απ' τη συλλογή Χαρακτικής της Κ.Π., μια μοναδική συνύπαρξη «τυπωμάτων» Κερκυραίων πρωτοπόρων της Νεοελληνικής Χαρακτικής των τελών του 19ου - αρχών του 20ού αι. (Μάρκου Ζαβιτζιάνου, Λυκούργου Κογεβίνα, Δημήτρη Γαλάνη, Νικόλαου Βεντούρα) και «χαραγμάτων» μεταπολεμικών Κερκυραίων συνεχιστών τους (Σπύρου Πογιάγου, Γιώργου Κεφαλληνού, Άριας Κομινανού, Σπύρου Αλαμάνου, Γιώργου Κουλούρη, Τζίνου Δημητράτου, Γιάννη Παχή, Theresa Nicholas), μέσα απ' την οποία ξεδιπλώνονται διάλογοι για τις κοινωνικές και αισθητικές διαστάσεις αυτής της ιδιόμορφης τέχνης.

ΤΑ ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ φύλλα της χαρακτικής από την έκθεση προβάλλουν πρωτότυπα σχέδια, χαράξεις και εκτυπώσεις με αριθμηση και υπογραφή των καλλιτεχνών. Όπως, δε, σημειώνει ο Επίτιμος Έφορος Αρχαιοτήτων και Συγγραφέας, Δρ. Κωνσταντίνος Σουέρεφ, «η αυτοτέλεια των χαρακτικών λειτουργεί άμεσα και εποικοδομητικά στους αποδέκτες, εξοικειώνοντας περαιτέρω το κοινό με την τέχνη, τις τεχνικές της και τη θεματολογία των έργων».

» Αίθουσα περιοδικών εκθέσεων Κερκυραϊκής Πινακοθήκης (Ι. Θεοτόκη 77) • **Ώρες επίσκεψης:** Δευτέρα - Παρασκευή, 09.00 - 16.00.

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ, ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ...

Τα τελευταία Σ/Κ του Οκτωβρίου (24-25 & 31/10)

ολοκληρώνεται στην Gallery du Soleil (Σωκράκι), η έκθεση ζωγραφικής «Μην ανοιγοκλείνεις τα μάτια», της Άντζελας Γκερέκου. Με πυρήνα τα όνειρα που, συχνά, μένουν στην άκρη, μια ρομαντική και αισιόδοξη ματιά, που καλεί τον επισκέπτη να αναλογιστεί τα δικά του, που περιμένουν το φως. **Ώρες επίσκεψης:** Σάββατο 17.00-20.00, Κυριακή 11.00-18.00.

Έως τις 30/10 (Δημοτική Πινακοθήκη, Περιστύλιο), η έκθεση «Ω, γλυκύ μου έαρ». Μια ανθολόγηση έργων (ζωγραφική - χαρακτική) του 19ου - 21ου αι., απ' τις συλλογές της Πινακοθήκης, όπου η μυσταγωγική μεταμόρφωση της φύσης συναντά τη θρησκευτική κατανύξη του Ύμνου. **Επιμέλεια:** Δρ. Κατ. Κοσκινά, Ροζ. Αδαμοπούλου, Μαρ. Παλιούρα • **Ώρες επίσκεψης:** Τρίτη - Σάββατο, 10.00 - 16.00.

Ως τις 10/11, στο Μουσείο Ασιατικής, η έκθεση «Γυναίκες Αφηγήσεις στην Ιαπωνική Τέχνη». Μέσα από ζωγραφικούς κυλίνδρους kakemono, ξυλογραφίες ukiyo-e και αντικείμενα εποχής, ξεδιπλώνεται ένα μωσαϊκό εικόνων και αφηγήσεων, που αποκαλύπτει τη γυναίκα ως σύμβολο ομορφιάς, δημιουργίας, δύναμης, και κοινωνικής παρουσίας, κατά την περίοδο Edo (17ος - μέσα 19ου αι.). • **Ώρες επίσκεψης:** Δευτέρα - Κυριακή, 08.00-20.00. • Υπό την αιγίδα της Πρεσβείας της Ιαπωνίας στην Ελλάδα.

Έως τις 11/1/2027 (Εθνική Πινακοθήκη), η έκθεση «Κάτω απ' τον ήλιο του καλοκαιριού», με 46 έργα του Αλέκου Φασιανού (λάδια, ακρυλικά, χαρακτικά), όπου, η ποιητική ματιά του ξεδιπλώνεται μέσα από μορφές, χρώματα και στιγμές που αντλούν έμπνευση από την καθημερινότητα και τη μνήμη. **Ώρες επίσκεψης:** Δευτέρα, Πέμπτη & Σ/Κ 08.30 - 15.30, Τετάρτη & Παρασκευή 10.00-14.00 & 18.00-21.00.

ECHOES FILM FESTIVAL 2026

Παρασκευή 30 & Σάββατο 31 Οκτωβρίου
ΚΕΡΚΥΡΑ - CORFU | ΠΟΛΥΤΕΧΝΟ

Δύο βραδιές μουσικού κινηματογράφου
στην καρδιά του Ιονίου

ΤΟ ECHOES Film Festival, το μουσικό κινηματογραφικό φεστιβάλ της Κέρκυρας, επιστρέφει την Παρασκευή 30 και το Σάββατο 31 Οκτωβρίου 2026, μεταφέροντας στο Πολύτεχνο, στην Παλαιά Πόλη της Κέρκυρας, ένα διήμερο, όπου ο κινηματογράφος συναντά τη μουσική. Η ΦΕΤΙΝΗ διοργάνωση παρουσιάζει 11 ταινίες από 8 χώρες, με τρία μεγάλου μήκους μουσικά ντοκιμαντέρ και οκτώ ταινίες μικρού μήκους. Η είσοδος είναι ελεύθερη.

ΜΕ ΦΟΝΤΟ την Κέρκυρα και την ιδιαίτερη πολιτισμική ταυτότητα του Ιονίου, το Echoes διαμορφώνει μια διεθνή κινηματογραφική εμπειρία, με σαφή μεσογειακό χαρακτήρα.

ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ, μυθοπλασία, animation και music videos προσεγγίζουν τη μουσική μέσα από προσωπικές ιστορίες, καλλιτεχνικές διαδρομές, μνήμη, κοινωνικές εμπειρίες και διαφορετικές πολιτισμικές αφετηρίες.

ΓΙΑ ΔΥΟ ημέρες, δημιουργοί και κοινό συναντιούνται στην Κέρκυρα, στην καρδιά του Ιονίου, γύρω από ιστορίες, όπου ο ήχος και η κινούμενη εικόνα λειτουργούν ως κοινή γλώσσα.

Το πρόγραμμα

Παρασκευή 30 Οκτωβρίου 2026 | Doors open 19:30 | Έναρξη προβολών 20:00

- **20:00:** Orlando Pantera | Catarina Alves Costa | Πορτογαλία
Ένα κινηματογραφικό πορτρέτο του Orlando Pantera, του μουσικού από το Πράσινο Ακρωτήριο, που άφησε ισχυρό αποτύπωμα στη μουσική και την πολιτισμική ταυτότητα της χώρας του. Η ταινία λειτουργεί ως φόρος τιμής στη ζωή, το έργο και την κληρονομιά του.
- **22:15:** BP Fallon Rock' n' Roll Wizard | Alan Leonard | Ιρλανδία
Ένα ντοκιμαντέρ για τον BP Fallon και μια πορεία δεκαετιών μέσα στη διεθνή rock σκηνή: από τη συμμετοχή του στη διαμόρφωση του ήχου διαφορετικών γενεών και τις διαδρομές του δίπλα σε μεγάλα ονόματα, μέχρι τη δική του μουσική και τις ιστορίες μιας ζωής αφιερωμένης στο rock' n' roll.

Σάββατο 31 Οκτωβρίου 2026 | Doors open 19:30 | Έναρξη προβολών 20:00

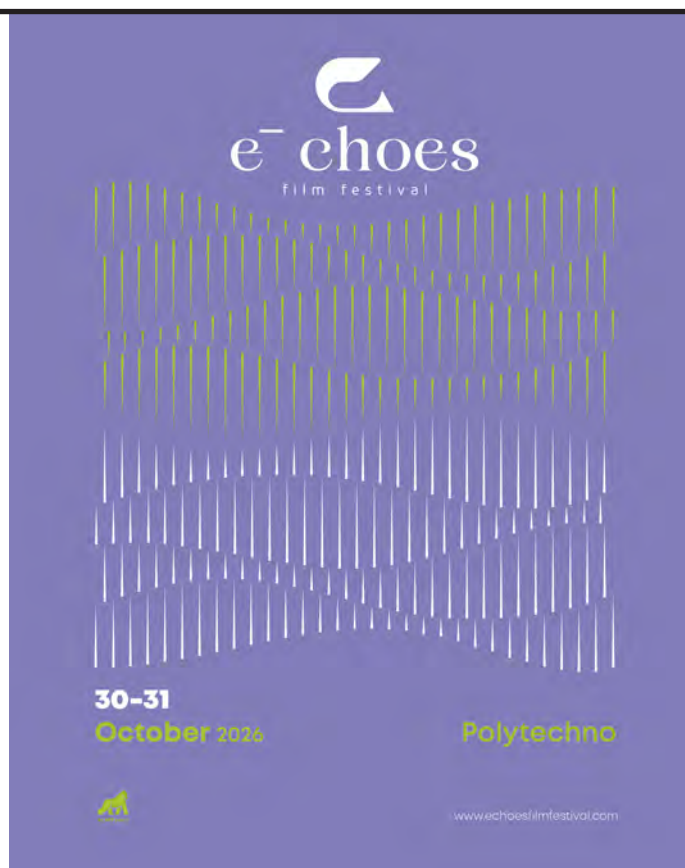
- **20:00:** Πρόγραμμα ταινιών μικρού μήκους | 8 ταινίες από Ελλάδα, Ηνωμένο Βασίλειο, Ιρλανδία, Γαλλία, ΗΠΑ και Ταϊβάν
Στο πρόγραμμα περιλαμβάνονται τα «Sunshine» της Mila Lignel, «Wind» και «Swan Songs» του David Arthur, «Into the Silence» του Michael Antonio Keane, «Apocalypse» του Benoît Méry, «When Memory Turns Into Sound» της Lemia Bodden, «Waltz for Ukraine» του Loup Blaster και «Tutti» του Rong Zuo Zhuang.
- **22:00:** Assalti Frontali - A Tale of Resistance | Paolo Fazzini & Francesco Principini | Ιταλία
Με αφετηρία τα 50 χρόνια από τη γέννηση της hip hop κουλτούρας και της rap μουσικής στις Ηνωμένες Πολιτείες, το ντοκιμαντέρ στρέφεται στους Assalti Frontali, το συγκρότημα που συνδέθηκε με την πρώτη ηχογράφηση ιταλικού rap άλμπουμ το 1990, παρακολουθώντας μια διαδρομή, όπου μουσική, κοινωνική έκφραση και αντίσταση συναντιούνται.
Μετά την ολοκλήρωση των προβολών, θα ακολουθήσει η ανακοίνωση των φετινών νικητών.

Λίγα λόγια για το Echoes Film Festival

ΤΟ ECHOES FILM FESTIVAL είναι ένα κινηματογραφικό φεστιβάλ με έδρα την Κέρκυρα, αφιερωμένο στη σχέση της μουσικής με την κινούμενη εικόνα. Μέσα από ένα διεθνές πρόγραμμα ταινιών διαφορετικών ειδών και διάρκειας, δημιουργεί έναν χώρο συνάντησης για κινηματογραφιστές, μουσικούς και κοινό, αναδεικνύοντας ιστορίες στις οποίες ο ήχος, η μουσική και η κινηματογραφική αφήγηση βρίσκονται σε συνεχή διάλογο.

Λίγα λόγια για την HFP

Η HFP είναι ένας διεθνής οργανισμός κινηματογραφικών φεστιβάλ, με στόχο τη σύνδεση δημιουργών, κοινού και πολιτισμών μέσα από τη δύναμη του κινηματογράφου. Μέσα από ένα διαρκώς αναπτυσσόμενο δίκτυο φεστιβάλ και διοργανώσεων σε διαφορετικά σημεία του κόσμου, παρουσιάζει επιλεγμένες ανεξάρτητες ταινίες και δημιουργεί ευκαιρίες για νέους και καταξιωμένους κινηματογραφιστές. Παράλληλα με τις προβολές, δίνει έμφαση στη δημιουργία μιας ανοιχτής διεθνούς κινηματογραφικής κοινότητας μέσα από την εκπαίδευση, το mentoring και τη σύνδεση ανθρώπων του κλάδου.

Γίνε μέρος του Echoes Film Festival - Γίνε εθελοντής

Το Echoes Film Festival 2026 προσκαλεί όσους αγαπούν τον κινηματογράφο, τη μουσική και τις πολιτιστικές διοργανώσεις να γίνουν μέλος της φετινής ομάδας εθελοντών. Οι εθελοντές έχουν την ευκαιρία να γνωρίσουν τη διοργάνωση από κοντά, να αποκτήσουν εμπειρία πίσω από τη λειτουργία ενός διεθνούς κινηματογραφικού φεστιβάλ και να συμμετάσχουν ενεργά στις δύο ημέρες του Echoes στην Κέρκυρα.

• Περισσότερες πληροφορίες και αιτήσεις:
<https://echoesfilmfestival.com/>

Παρασκευή 30 & Σάββατο 31 Οκτωβρίου 2026
Πολύτεχνο - Σχολεμβούργου 39, Παλαιά Πόλη,
Κέρκυρα 491 00

Doors open: 19:30 | Προβολές από 20:00

Είσοδος ελεύθερη

Πολύτεχνο: 2661 027794

Website: <https://echoesfilmfestival.com/>

Instagram: <https://www.instagram.com/echoesfilmfestival/>

Facebook: <https://www.facebook.com/echoesfilmfestival/>

ΜΑΙΡΗ & ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΡΑΝΤΟΥ
ΓΙΑ ΔΕΚΑ ΗΜΕΡΕΣ (6-15/11)
Η ΚΕΡΚΥΡΑ... ΣΕ ΚΙΝΗΣΗ!

«DANCE. BODY.
MOVEMENT»

Με διευρυμένα ποιοτικά χαρακτηριστικά και εξέλιξη της ταυτότητάς του γύρω απ' την ανάδειξη του σώματος ως πεδίου έκφρασης και δημιουργίας, το μεγάλο Φεστιβάλ σύγχρονου χορού και παραστατικών τεχνών επιστρέφει

Του ΗΛΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΗ ΣΤΡΑΤΑ της πραγματικής ανάπτυξης, τα βήματα, από δομικής πλευράς, ήταν ανέκαθεν πολύ συγκεκριμένα: όραμα, υλοποίηση, εδραίωση, εξέλιξη. Συγκεκριμένα και κατά σειρά. Σα θέσφατο. Οι προϋποθέσεις, συγκεκριμένες: δουλειά, συνέπεια και πείσμα. Ανθεκτικότητα. Τα είχαν. Και κάπως έτσι, η ιδέα έγινε θεσμός. Σχηματοποιήθηκε, μετά από τρία χρόνια νοητικών και πρακτικών διεργασιών, στον αγχωμένο απόηχο του Covid («ένα Φεστιβάλ / πλατφόρμα τεχνών για σύγχρονους δημιουργούς και καλλιτέχνες, κατ' αρχήν του Ιόνιου χώρου»). Άνοιξε αυλαία (Δεκέμβριο του '22). Στέρωσε την ύπαρξή της (με τα επιτυχή come back του '23 και του '25). Και φέτος υψώνει υπερηφάνως την παντιέρα της ανέλιξης, σκαλίζοντας επάνω, με αργυρό-γνεθη κλωστή, ένα τρισδιάστατο ερώτημα: τι μπορεί, άρα, να κινήσει ένα σώμα, έναν χώρο, μία πόλη;

Αρχές Νοεμβρίου και για δέκα «γεμάτες» ημέρες (6-15/11), το «ION on Move», by «Garage | 21», με πυρήνα του δυο χώρους («Garage | 21 Performing Arts Center» και «Πολύτεχνο»), επιστρέφει στα πολιτιστικά δρώμενα της Κέρκυρας, με την πράξη Νο 5. ΜΑΙΡΗ και ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΡΑΝΤΟΥ μιλούν κατ' αποκλειστικότητα στο «ΕΝ»...

ΕΞΕΛΙΞΗ... Ανέλιξη... Μεγάλωμα... Ειπώθηκε πολλές φορές, έτσι ή αλλιώς, στη διάρκεια της συζήτησης, ως στάμπα προσδιορισμού της φετινής version. Υπήρχε λόγος. Αίτιο. Κι εξήγηση. «Κατ' αρχήν, πέρα απ' τη συνεχιζόμενη αιγίδα και οικονομική υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού, αυτή τη χρονιά έχουμε και το support της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση (τ. "Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών")», εξηγούν.

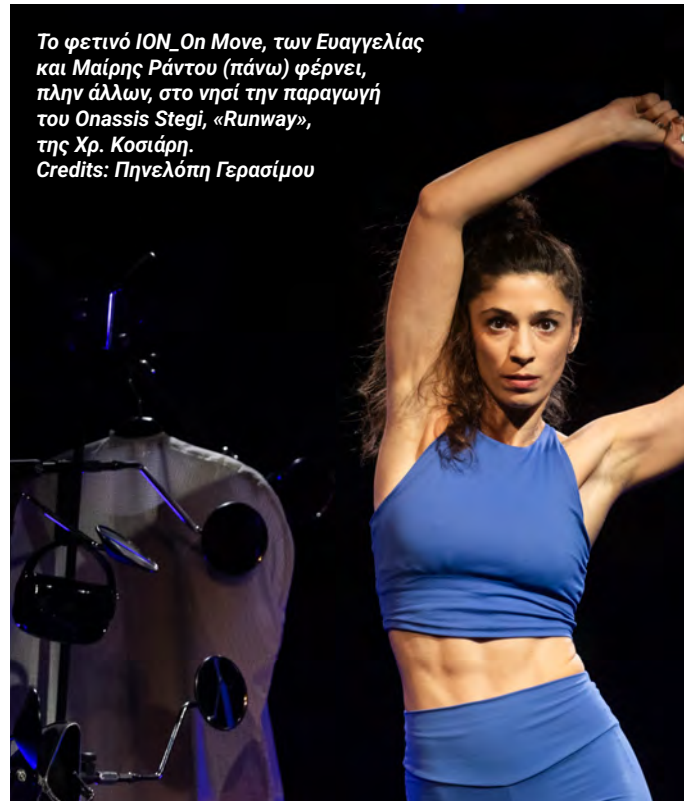
ΛΕΕΙ πολλά. Συνεπάγεται πολλά. Πρωτίστως, για το πώς αντιλαμβάνεται το αξιακό, καλλιτεχνικό «μέγεθος» του Φεστιβάλ ένα απ' τα πλέον εμβληματικά σύγχρονα πολιτιστικά κέντρα του τόπου. Τελεία.

ΕΠΕΙΤΑ, το ζήτημα ταυτότητας. «Οριστικοποιείται», λένε. Κατά φύσιν: «Εξέλιξη προς, ειδικώς, το σύγχρονο χορό». Το... γονιδιακό πεδίο δράσης της Μάιρης και της Ευαγγελίας - με τις παραστατικές τέχνες να εντάσσονται σε / υπηρετούν αυτό το κυρίαρχο πλαίσιο.

ΜΙΑ, ΑΡΑ, απλή αλλαγή προγραμματισμού, σηματοδοτούμενη, ουσιαστικά, από την περσινή χρονιά, υπό το λογотυπικό «on move» / dance

Το φετινό ION_On Move, των Ευαγγελίας και Μάιρης Ράντου (πάνω) φέρνει, πλην άλλων, στο νησί την παραγωγή του Onassis Stegi, «Runway», της Χρ. Κοσιάρη.
Credits: Πηνελόπη Γερασίμου

festival (σ' εξέλιξη του αρχικού; ευρύτερου «Arts Fest.»); Κάτι παραπάνω, συμφωνούν. «Μια πιο συγκεκριμένη καλλιτεχνική κατεύθυνση: την ανάδειξη του σώματος ως πεδίου δημιουργίας, έκφρασης κι επικοινωνίας».

ΠΕΙΤΕ ΤΟ κι έτσι: Dance, body, movement. «Η Κέρκυρα σε κίνηση». Αρκεί...

ΟΛΟΣ αυτός ο πηγαίμος μεταφράζεται, επί του πρακτέου, σ' ένα εξαιρετικά φιλόδοξο πρόγραμμα παραστάσεων και δράσεων. Με ιδιαίτερο χαρακτηριστικό (μια εξωστρεφής ποιοτική διεύρυνση, που «κλειδώνει» τη δική της περίοπτη θέση ως επιμέρους πτυχή του φετινού progressivity), την παρουσία σχημάτων και καλλιτεχνών με διακριτό αποτύπωμα σ' επίπεδο διεθνές. Οι «Rootlessroot» των Linda Kapetanea και Jozef Fruček με το «Mountain», η Χριστίνα Κοσιάρη με το «Runway», η Αγγή Παπαδέλη - Ροσσέτου, καθώς και δημιουργίες των Πέτρου Νικολίδη, Danae & Dionysios, Γιώργου Γαργάλα κι Ελισάβετ Πλιακοστάθη.

ΤΟ ΟΛΟΝ, επτά performances (αναλυτικά, βλ. σελ. 16).. Ένα μοναδικό δημιουργικό αμάλγαμα, που φέρνει στο νησί διαφορετικές χορογραφικές γλώσσες και καλλιτεχνικές προσεγγίσεις, «έργα», τονίζουν, «με διαφορετικές αφετηρίες, τα οποία, τελικά, συνδιαμορφώνουν ένα πρόγραμμα, που αναδεικνύει την ποικιλία της σύγχρονης χορογραφικής δημιουργίας. Απ' τη σωματική ένταση και τον αυτοσχεδιασμό, μέχρι την προσωπική αφήγηση και τη συνάντηση της κίνησης με τον ήχο, το Φεστιβάλ προσκαλεί το κοινό να ανακαλύψει διαφορετικούς τρόπους να παρακολουθεί και να βιώνει μια παράσταση...».

• **Μια γενική, ει το δυνατόν, κοινή «θεματική περιγραφή» του φετινού προγράμματος;**

Μ.Ρ.-Ε.Ρ.: «Στα φετινά έργα επανέρχονται εικόνες ανάβασης, μετάβασης και μετασχηματισμού. Σώματα που αναμετρώνται με τη φθορά

του χρόνου, με την επιθυμία, με την απώλεια, με τους μηχανισμούς ελέγχου, με τη μνήμη και την ανάγκη για επανεκκίνηση. Σώματα, που αναζητούν ισορροπία ανάμεσα στο ανθρώπινο και το ζωώδες, το ατομικό και το συλλογικό, το οικείο και το άγνωστο...».

ΕΚΕΙ στρέφεται το βλέμμα δημιουργικά: «Στο σώμα που αναπνέει, μεταμορφώνεται, αντιστέκεται, επιμένει. Ένα σώμα που βρίσκεται διαρκώς σε κίνηση, όχι μόνο στο χώρο, αλλά και ανάμεσα σε καταστάσεις, όρια, ενδεχόμενα. Γιατί υπάρχουν φορές, στιγμές, που το σώμα γνωρίζει πριν από εμάς. Γνωρίζει την προσπάθεια πριν γίνει απόφαση. Την απώλεια πριν γίνει μνήμη. Την αλλαγή πριν βρει το όνομά της...».

ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ... Με την αναπνοή να τις διατρέχει, υπογείως. Ως ρυθμός, ως αντοχή, πνοή ζωής». Ανάγκη, βιολογική. Ή «ως μια αόρατη δύναμη, που μας κινεί προς το εμπρός, ακόμη κι όταν δεν γνωρίζουμε πού ακριβώς οδηγεί η πορεία. Ίσως», καταλήγουν, «γι' αυτό το φετινό μας πρόγραμμα μοιάζει λιγότερο με μια σειρά παραστάσεων και περισσότερο με μια διαδοχή καταστάσεων. Στο πλαίσιο της προσπάθειας να κατοικήσουμε τον εαυτό μας, σ' έναν κόσμο, που αλλάζει συνεχώς». Αδιάκοπα. Αμείλικτα...

• **Να πούμε και τα extra's;**

M.P.-E.P.: «Ασφαλώς. Στο πρόγραμμα εντάσσεται, κατ' αρχήν, και μια βραδιά προβολών (πέντε ταινίες), υπό τον τίτλο "Dancing on Screen", η οποία εξερευνά τη σχέση χορού και κινούμενης εικόνας. Συν ένας κύκλος συζητήσεων, με συντονίστρια την καταξιωμένη δημοσιογράφο, Αργυρώ Μποζώνη (βλ. «Lifo» κ.λπ.), ο οποίος δημιουργεί χώρο για ανταλλαγή σκέψεων, γύρω από τη σύγχρονη καλλιτεχνική πρακτική».

Info

Τη δική τους, σταθερή και ιδιαίτερη θέση στην ατζέντα, διατηρούν οι εκπαιδευτικές δράσεις. Δύο στον αριθμό: ένα masterclass των Πέτρου Νικολίδη και Στέφανου Γιακουμάκη σχετικά με τη σύνδεση live ήχου και κίνησης (8/11) κι ένα διήμερο (14/15) εργαστήριο κίνησης της Πηνελόπης Μωρούτ. «Η ενεργή συμμετοχή αποτελεί ουσιαστικό μέρος της φιλοσοφίας του

"ION", σημειώνουν οι διοργανώτριες. «Διευρύνοντας τη σχέση του κοινού με την τέχνη, πέρα από την παρακολούθηση μιας παράστασης...».

ΕΞΕΛΙΞΗ... Μεγάλωμα... Ανέλιξη... Με ανανεωμένα ποιοτικά χαρακτηριστικά, αλλά γύρω απ' την ίδια, αδιαπραγμάτευτη κεντρική φιλοσοφία. Μια φιλοσοφία «χτισμένη» επί μιας πάγιας αρχής («from artists, for artists»), συγκεκριμένη και διαυγή στοχοπροσήλωση («ένας δημιουργικός πυρήνας συνάντησης, ανταλλαγής ιδεών κι επικοινωνίας»), αναγνωρίσιμη την αύρα της επίκαιρης πρότασης, πέρα από... αναδρομές κι αναμασήματα («μια σύγχρονη διάσταση στον καλλιτεχνικό χάρτη μιας πόλης με ισχυρή πολιτιστική παράδοση») κι οξυδερκή αντανακλαστικά απέναντι στις εγγενείς, εγχώριες «αρρυθμίες» η... περιφερειακή, off the record αναφορά στην, ελλείπει Δημοτικού Θεάτρου, αδυναμία φιλοξενίας πολυμελών σχημάτων - παραστάσεων, σημειώνεται απλά ως μια ψηφίδα.

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ, χερσίν ιδίοις. Κάλεσμα, εξομολόγηση, ευχή...

«Κάθε χρόνο μαθαίνουμε, δοκιμάζουμε και προσπαθούμε να το πάμε λίγο παραπέρα. Αυτό που μας ενδιαφέρει περισσότερο, είναι να δημιουργούνται πραγματικές συναντήσεις. Να έρχεται κάποιος σε μια παράσταση χωρίς να ξέρει απαραίτητα τι θα δει και να φεύγει έχοντας αισθανθεί, σκεφτεί ή ανακαλύψει κάτι καινούργιο...

Το "ION", με τη δική του, διακριτή, πλέον, παρουσία στο πολιτιστικό γίγνεσθαι της Κέρκυρας, γεννήθηκε απ' την ανάγκη μας να μοιραστούμε με τον τόπο μας κάτι από τον κόσμο στον οποίο ζούμε και δημιουργούμε τόσα χρόνια. Να φέρουμε στην Κέρκυρα καλλιτέχνες, έργα και διαφορετικούς τρόπους σκέψης γύρω από το σώμα και την κίνηση, να δημιουργήσουμε χώρο για νέες εικόνες, διαφορετικές φωνές και ανταμώματα, που συνεχίζονται πέρα από τη διάρκεια μιας διοργάνωσης...».

Action!

GOLD
TOURISM AWARDS 2024
Concept / Επισκέψιμο σημείο,
Ελαιoturισμός

The OLIVE HOUSE
by The Governor

Νικηφόρου Θεοτόκη 29, Κέρκυρα • 2661027284 • www.theolivehouse.gr • info@theolivehouse.gr

«MOUNTAIN», Rootlessroot (credits: Albert Vidal)

«SCAPE», Ελισάβετ Πλιακοστάθη

ION_ON MOVE 2026 ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

• 6/11 | Garage 21, 21.00

«MOUNTAIN»

ROOTLESSROOT | ΛΙΝΤΑ ΚΑΠΕΤΑΝΕΑ & JOZEF FRUCEK

Μια «ομιλία» για τον αέναο κύκλο ζωής - θανάτου, ως κύκλο δημιουργίας, καταστροφής και αναγέννησης. Ένα τελετουργικό για την απώλεια και τη μεταμόρφωση, όπου, παράλληλα, με τη γεμάτη ενέργεια χορογραφία, ένας βαθιά προσωπικός υπαρξιακός μονόλογος υπογραμμίζει τη μυστικιστική, σχεδόν, ατμόσφαιρα του έργου. Κίνηση και λόγος συνδυάζονται σε μία οικεία διαδικασία, που μας υπενθυμίζει πως το ν' αποδεχόμαστε το θάνατο σημαίνει, ταυτόχρονα, ν' αποδεχόμαστε τη ζωή.

TRIVIA | Σύλληψη - χορογραφία - ερμηνεία: Λίντα Καπετανέα, Jozef Fruček • **Κείμενα:** Jozef Fruček • **Επεξεργασία ιδέας - επιμέλεια κειμένων:** Ιωάννα Νασιπούλου • **Μουσική σύνθεση:** Βασίλης Μαντζούκης • **Σχεδιασμός φωτισμού:** Περικλής Μαθιέλλης • **Σχεδιασμός ήχου - Ηχοληψία:** Χρήστος Παραπαγκίδης • **Κατασκευή σκηνικών:** Jozef Fruček • **Σχεδιασμός κοστούμιών:** Ειρήνη Γεωργακίλα • **Κατασκευή κοστούμιών:** Ηλιάνα Σκουλάκη • **Video - photo:** Albert Vidal / Vertex Comunicacio.

• 7/11 | Garage 21, 21.00

«LEVITATE»

ΠΕΤΡΟΣ ΝΙΚΟΛΙΔΗΣ

Μια υβριδική χορευτική performance, που συνδυάζει το ζωντανό ήχο με τη σωματική έκφραση, μέσα από τη σύμπραξη του χορογράφου - χορευτή, Πέτρου Νικολίδη και του μουσικού - συνθέτη, Στέφανου Πακουμάκη. Η εξερεύνηση της επιθυμίας, της εσωτερικής σύγκρουσης, της εμμονής και της στιγμής της υπέρβασης, μια τελετουργία ανάμεσα στο φως και στη σκιά, βασισμένη σ' ένα κινητικό λεξιλόγιο, που αντλεί από το street dance, το σύγχρονο χορό και τη ζωντανή μουσική παραγωγή.

TRIVIA | Σύλληψη - χορογραφία - ερμηνεία: Πέτρος Νικολίδης • **Μουσική σύνθεση και live ερμηνεία:** Στέφανος Πακουμάκης • **Δραματολογία:** Andi Xhuma • **Σχεδιασμός φωτισμού:** Μαρία Αθανασοπούλου • **INFO:** Σε σύντομο μέρος της παράστασης γίνεται χρήση στροβοσκοπικού φωτισμού (strobe).

• 7/11 | Garage 21, 21.00

«ATMA»

DANAE & DIONYSIOS

Τι πιο εύπλαστο απ' το σώμα; Οι δύο καλλιτέχνες πειραματίζονται με το πιο οικείο σε αυτούς εργαλείο. Εικονοποιώντας μια σειρά από αντιπαραβαλλόμενες θεματικές που συγκινούν κι ευαισθητοποιούν το θεατή, εξερευνούν την ευθραυστότητα του σώματος, αλλά και την αντοχή του, ενώ, παράλληλα, επικαλούνται την κίνηση ως μέσο, για να μεταδώσουν τις εναλλαγές ανάμεσα σ' αυτό που αποτελεί τη φυσική καταγωγή του ανθρώπου και σ' αυτό που εξελίσσεται απ' τον πολιτισμό.

TRIVIA | Χορογραφία-Ερμηνεία: Δανάη & Διονύσιος • **Πρωτότυπη Μουσική Σύνθεση:** Constantine Skourlis • **Σχεδιασμός Κοστούμιών:** Βάγια Νικολακοπούλου • **Σχεδιασμός Φωτισμού:** Llorenç Parga • **Τσέλο:** Κωνσταντίνος Χίνης • **Με την υποστήριξη:** One Dance Week, L' estruch Fabrica de Creatio, Centre Civic Barceloneta, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Big Story Productions.

• 8/11 | Garage 21, 11.30-13.30

MASTERCLASS («LEVITATE»)

ΠΕΤΡΟΣ ΝΙΚΟΛΙΔΗΣ & ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΗΣ

Εργαστήριο εξερεύνησης της σύνδεσης ανάμεσα στον ζω-

ντανό ήχο και την κίνηση... Οι συμμετέχοντες θα δουλέψουν πάνω σ' ένα κινητικό λεξιλόγιο, εμπνευσμένο απ' το street dance και το σύγχρονο χορό, με τη συνοδεία μουσικών συνθέσεων, που θα δημιουργούνται επί τόπου. Ηχητικά στοιχεία (ηλεκτρονικά κρουστά, συνθεσάιζερ, γραμμές μπάσου, ηχητικές υφές) συναντούν την αυτοσχεδιαστική κίνηση, σ' ένα χώρο όπου η δημιουργική διαδικασία αποκαλύπτεται την ίδια στιγμή που συμβαίνει.

• 8/11 | Πολύτεχνο, 21.00

«RUNWAY»

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΣΙΑΡΗ

Ένα σόλο πάνω σ' έναν κυλιόμενο διάδρομο, που δε σταματά ποτέ: ένας αγώνας ταχύτητας ενάντια στη φθορά του χρόνου... Μια γυναίκα επιδίδεται μανιακά στο τρέξιμο επί τόπου (βαδίζει, τρέχει, σκοντάφτει, βάφεται, φτιάχνει μαλλιά, παραπατάει στα τακούνια) - μια πρακτική υγείας, αλλά κι αυτοβασανισμού, ενώ μουσική την παρακολουθεί, σα μετρονόμος των βημάτων της. Μια διερεύνηση των συμπεριφορών και των μεταμορφώσεων μιας γυναίκας, βάσει των κυρίαρχων προτύπων ομορφιάς.

TRIVIA | Χορογραφία - Ερμηνεία: Χριστιάννα Κοσιάρη • **Δραματολογία:** Δήμητρα Μητροπούλου • **Βοηθός χορογράφου:** Κατερίνα Φώτη • **Πρωτότυπη μουσική σύνθεση:** Jan Van Angelopoulos • **Σκηνικός σχεδιασμός:** Ευαγγελία Θεριανού • **Ενδυματολογικός σχεδιασμός:** 2WO+1NE=2 • **Σχεδιασμός φωτισμών:** Βαγγέλης Μούντριχας, Λάμπρος Παπούλιας • **Οργάνωση - εκτέλεση παραγωγής:** TooFarEast • **Παραγωγή:** Στέγη του Ιδρύματος Ανάση • Υποστηρίζεται από το πρόγραμμα «Εξωστρέφεια» της Στέγης • **INFO:** Κατάλληλο για άνω των 13 ετών (περιέχει γυμνό).

• 9/11 | Garage 21, 21.00

«ΤΗ ΜΕΡΑ ΠΟΥ ΑΝΕΒΗΚΑ ΤΟ ΒΟΥΝΟ ΜΕΧΡΙ ΠΙΑΝΟ»

ΑΓΝΗ ΠΑΠΑΔΕΛΗ-ΡΩΣΣΕΤΟΥ

Το έργο αναπτύσσεται γύρω από τη λειτουργία της αναπνοής. Η χορογραφία δομείται πάνω σε μια παρτιτούρα αναπνοών, η οποία, πέρα απ' τη χροιά και το ρυθμό της αναπνοής, καθορίζει τον τρόπο κίνησης του κάθε σώματος και τη σχέση σύνδεσης των χορευτριών. Το έργο αποπειράται να αποδώσει συγχρόνως δύο διαστάσεις αυτής της ακούσιας, αλλά κι απαραίτητης λειτουργίας: την τεχνική, «μηχανιστική» της διάσπαση και μια πιο ποιητική: η ανάσα ως πνοή ζωής...

TRIVIA | Χορογραφία: Αγνή Παπαδέλη - Ρωσσέτου • **Χορεύουν:** Βιτόρια Κωτσάλου, Αγνή Παπαδέλη - Ρωσσέτου • **Μουσική:** Ράγκναρ Ανδρέας Κασάπης • **Δραματολογία:** Ελένη Μολέσκη • **Σχεδιασμός κοστούμιών:** Ελευθερία Αράπογλου / Digitaria • **Σχεδιασμός φωτισμών:** Μαρία Αθανασοπούλου • **Συνεργάτες στην έρευνα:** Ελευθερία Λαγουδάκη, Βασούλα Δελλή • Με την υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού (2024-'25).

• 10/11 | Πολύτεχνο, 21.00

DANCING ON SCREEN

ΠΡΟΦΟΛΕΣ ΤΑΙΝΙΩΝ ΧΟΡΟΥ

Θα προβληθούν, συνολικά, πέντε ταινίες: √ «Stages into the now», της Alexandra Waierstall (18'.07"). Με τους Sc. Jennings, H. Weierstall. √ «Cassandra's field of flowers», του Tomo Sone (10'). Σε ερμηνεία του ίδιου. √ «All she likes is ropping bubble wrap», της Ιωάννας Παρασκευοπούλου (17'.28"). Σε ερμηνεία της ίδιας (το έργο παρουσιάστηκε στο πλαίσιο του 8ου Φεστιβάλ Νέων Χορογράφος, Onassis Stegi).

√ «The Code», των Quicksand (8').

√ «Scratch», των Dancevacuum (10.55"). Με τους Chris G., Χρ. Καϊάφα, Μ. Μακρή, Β. Παντελεμίδου, T. Diaw.

• 11/11 | Garage 21, 21.00

«MOTION ECHOES»

M.EUGENIA DEMEGLIO & GIORGOS GARGALAS

Η θεωρία του χάους: σε κάθε φαινομενική αταξία, κρύβεται μια υποδόρια τάξη. Στις new age κοινωνίες, η εξουσία επιχειρεί να επιβάλει τη δική της. Ελέγχοντας το χώρο, τον χρόνο και την κίνηση, προς δημιουργία «πειθίνων σωμάτων». Όμως, το σύστημα είναι γεμάτο ρωγμές... Μια εξερεύνηση της ρήξης ανάμεσα σ' αυτόν τον ασφυκτικό έλεγχο και τη μη-γραμμική, αδιάκοπη κίνηση του σώματος. Που δεν πειθαρχείται. Γεννιέται μέσα απ' τις αποκλείσεις, το χάος, την ωμή σωματική έκφραση, που ξεφεύγει διαρκώς απ' τα όρια της εξουσίας.

TRIVIA | Σύλληψη - ιδέα: Γιώργος Γαργάλας • **Χορογραφία - δημιουργία:** Eugenia Demeglio • **Ερμηνεία:** Eugenia Demeglio • **Μουσική - ηχητικός σχεδιασμός:** Γιώργος Γαργάλας • **Σχεδιασμός φωτισμών:** Amelia Pardo • **Visuals & Video Art:** Amelia Pardo.

• 12/11 | Garage 21

ΚΥΚΛΟΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ

Ανοιχτός διάλογος γύρω από τη σύγχρονη καλλιτεχνική δημιουργία, τη σχέση του χορού με την κοινωνία και τις συνθήκες μέσα στις οποίες αναπτύσσεται σήμερα η καλλιτεχνική πρακτική. • Συντονίζει η Αργυρώ Μποζώνη.

• 13/11 | Garage 21, 21.00

«SCAPE»

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΛΙΑΚΟΣΤΑΘΗ

Μία παράσταση χορού που επιδιώκει να καθράρει τον καμβά του άγνωστου χώρου, όπου ανθρώπινα όντα και δράσεις εμφανίζονται και λειτουργούν υπό το καθεστώς του άχρονου. Το πέρασμα στην ύλη, η μετεξέλιξη, η συνάντηση, η εκτόλιξη και η πορεία ως κύρια σκηνική δράση αποτελούν βασικά υλικά του έργου, που προσκαλεί το κοινό σε ένα βλεμματικό ταξίδι κινητικών υποθέσεων, προτάσεων και ανατροπών.

TRIVIA | **Ιδέα - χορογραφία:** Ελισάβετ Πλιακοστάθη • **Ερμηνεία:** Ανθή Θεοφιλίδη, Λία Χαμηλοθώρη • **Μουσική:** Δάφνη Τσιούνη • **Κοστούμια:** Μαρία Καραθάνου • **Σχεδιασμός φωτισμού:** Θωμάς Οικονομάκος • **Καλλιτεχνικός συνεργάτης:** Κατερίνα Κατάκη • **Βιόλα:** Ελευθερία Τόγια • **Οπτικό υλικό:** Χρήστος & Αλέκος Μπουρέλιας / archlabyrinth • **Παραγωγή:** ΠΙΝΕΖΑ ΑΜΚΕ 2023.

• 14-15/11 | Garage 21, 21.00

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ («SCUPLING BODY-IMAGES»)

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΜΑΡΟΥΤ

Ένα έντονα σωματικό εργαστήριο κίνησης, που καλλιεργεί την επίγνωση του σώματος ως μέσου ποιητικής έκφρασης και του χορού ως μορφής ευφύους πρακτικής. Οι συμμετέχοντες παρατηρούν και αντιλαμβάνονται το κινούμενο σώμα μέσα από την ιδέα των «playful sculptures» / «κινούμενων γλυπτών»: ενώ το δέρμα μπορεί προσωρινά να ορίσει τα όρια της μορφής, η προσέγγιση του σώματος, ως δυναμικού οργάνου σε διαρκή μεταμόρφωση, αποκαλύπτει νέες δυνατότητες. Πώς μπορούμε να πλάσουμε τη μορφή και να εξερευνήσουμε τα όριά της, ώστε ν' αναπτύξουμε ευελιξία και ικανότητες προσαρμογής;

Εστιατόριο Ιστιοπλοϊκού Ομίλου

Κοσμοπολίτικο, υπόσχεται και φέτος ξεχωριστές προτάσεις

Σε μια ξεχωριστή τοποθεσία του νησιού, στο λιμάνι του Μανδρακίου, εντός του επιβλητικού Παλαιού ενετικού Φρουρίου, κυριολεκτικά επάνω στο κύμα, βρίσκεται το κοσμοπολίτικο εστιατόριο του Ιστιοπλοϊκού Ομίλου. Προσφέροντας μοναδικές στιγμές σε όλη τη διάρκεια της μέρας. Η ηρεμία της θάλασσας, η ιστορικότητα του χώρου και η θέα της παλιάς πόλης, σε απόλυτο συνταίριασμα με την άρτια εξυπηρέτηση. Από το 2004, όποτε και λειτουργεί, καθιερώθηκε για την υψηλή του αισθητική, ψηλά στις προτιμήσεις Κερκυραίων και επισκεπτών. Μεσογειακά και ελληνικά πιάτα, ελληνικές και τοπικές σπεσιαλιτέ, θαλασσινά και φρέσκο ψάρι, σε συνδυασμό με μια εκπληκτική τοποθεσία, συνθέτουν αναμφισβήτητα μια εξαιρετική πρόταση για φαγητό. Στις προτάσεις του σεφ συγκαταλέγονται δημιουργικές προτάσεις με βάση τα τοπικά υλικά, ενώ, παράλληλα, τα κλασικά συναντούν δημιουργικά πιάτα εμπνευσμένα από τη μεσογειακή και την ελληνική κουζίνα, φτιαγμένα από τα πιο εκλεκτά υλικά. Πιάτα αρμονικά, προσαρμοσμένα στις απαιτήσεις του χώρου, σε ένα μενού γεμάτο γεύσεις, που σίγουρα θα θέλετε να ξαναδοκιμάσετε. Το γεύμα σας στον Ιστιοπλοϊκό κλείνει υπέροχα, με τα ανεπανάληπτα γλυκά του μενού να σας αφήνουν την πιο όμορφη επίγευση. Συνοδεύστε το γεύμα ή το δείπνο σας με κάποια φιάλη από την εκλεκτή λίστα κρασιών του εστιατορίου, η οποία ενημερώνεται κάθε χρονιά με τα καλύτερα κρασιά του ελληνικού χώρου. Σε ό,τι αφορά στον διεθνή αμπελώνα, η επιλογή γίνεται πιο αυστηρή, με τα κρασιά στις καλύτερες χρονιές, περιοχές και παραγωγούς, που δεν αφήνουν περιθώρια αμφισβήτησης.

Κοντά σας καθημερινά για γεύμα και δείπνο.

Τηλέφωνο Κρατήσεων 26610 38763
Παλαιό Φρούριο, Μανδράκι

TOULA'S SEASIDE

Το εστιατόριο Toula's Seaside στο Αγνί αποτελεί σημείο αναφοράς στην εστιατορική σκηνή του νησιού. Η αναζήτηση και χρήση των κορυφαίων πρώτων υλών και η δωρική τους διαχείριση, σε συνδυασμό με την προσθήκη της παραδοσιακής πινελιάς και της φιλοσοφίας του νησιού της Κέρκυρας, είναι κάτι που έχει γοητεύσει χιλιάδες ουρανίσκους.

Από το κορυφαίο ψάρι μπιάνκο, που μοσχοβολά και τον μουσακά караβίδας, μέχρι το παραδοσιακό μπουρδέτο, σε συνδυασμό με κάποιο από τα εκλεπτυσμένα κρασιά της πλούσιας κάβας, είναι προφανές πως στοιχειοθετείται μια ευρεία γκάμα δημιουργικών σπεσιαλιτέ, που χαράσσουν μοναδικές γευστικές στιγμές στις μέρες όλων.

Άλλωστε, με τέτοιους θησαυρούς σε πρώτες ύλες, η κυρία Τούλα Κατσαρού - Βεργέτη γνωρίζει καλά πώς να αναδεικνύει, εδώ και χρόνια, τα εκλεπτυσμένα πιάτα του μενού.

Σημειώνεται πως το Toula's Seaside σάρωσε άλλη μια φορά στον τομέα της ανάδειξης της τοπικής κουζίνας, κατακτώντας επάξια το Bronze Award στα βραβεία Tourism Awards για το 2023.

Αν μη τι άλλο, πρόκειται για μια κουζίνα, η οποία «ντύνει» με κοσμοπολίτικη νοστιμιά τη γαστριμαργική λίστα της Κέρκυρας...

Κόλπος Αγνί, 26630 91350

Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΣ «ΓΑΜΟΣ» ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΚΑΙ 7 ΤΕΧΝΩΝ

Ηταν, περίπου, αυτόνοτο: με το συνεχιζόμενο «κλειστόν» του Δημοτικού Θεάτρου και τη δραματική σκηνική ένδεια, η θεατρική δράση στο νησί κατά την προσεχή, χειμερινή περίοδο, είχε, αναπόφευκτα, δυο δρόμους: την παύση ή την... έμπνευση. Προς δημιουργία εναλλακτικών. Σήμαινε, αυτό το δεύτερο, ένα πράγμα: διαμόρφωση χώρων μη (ή μόνο μερικώς) θεατρικών προδιαγραφών. Εύκολο, όχι. Μα, ούτε και αδύνατον. Αποδείχτηκε. Και κάπως έτσι, το «ΕΠΤΑ Τεχνών» (Βιρός) ανοίγει προσεχώς τις πύλες του ως χώρος φιλοξενίας της Κερκυραϊκής Σκηνής. Το ρεπορτάζ αρχίζει...

Επιμέλεια:
ΗΛΙΑΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

«Elizadeth», η επιστροφή (4-22/11)

ΑΝΕΒΗΚΕ, αρχές Μαρτίου, στη μικρή σκηνή του Δημοτικού Θεάτρου. Κατά τον, τότε, ετήσιο προγραμματισμό. Παίχτηκε, ενθουσίασε, μα, οι εξελίξεις τράβηξαν απότομα την κουρτίνα της αυλαίας: παύση. «Οριστική», είπαν κάποιοι. Βιαστικό...

ΑΡΧΕΣ Νοέμβρη, η απίθανη «Elizadeth», του Δημήτρη Καρατζιά (βασισμένο στο «Βασιλικοί με τρούλο» του Χάρη Ρώμα), σε σκηνοθεσία ΝΟΤΑΣ ΔΑΡΜΑΝΗ και απaráλλακτο cast, επιστρέφει. Ξεκαρδιστική, ανατρεπτική και χειμαρρώδης. Με τρία χορταστικά τριήμερα, στην ειδικά διαμορφωμένη σκηνή του «ΕΠΤΑ Τεχνών»...

6-8, 13-15 και 20-22/11.

Info: Παρασκευές και Σάββατα, ώρα έναρξης 21.00.
Τις Κυριακές, 19.30

ΜΙΚΡΗ υπενθύμιση...

ΕΝΝΕΑ χαρακτήρες: ουδείς νορμάλ. Μια φιλόδοξη Αγγλοκυπρία ηθοποιός, μια μανιώδης τεχνικός σκηνής, ένας εναλλακτικός σκηνοθέτης γεμάτος απωθημένα, μια βουλιμική «ιέρεια» της τέχνης, ένας ξεπεσμένος «εργάτης του θεάτρου», μια ατάλαντη συγγραφέας, ένας «κλέφτης» τραγουδιών, μια ετοιμόγεννη πρώην star της σαπουνόπερας. Και ο pet-lover σύζυγός της... Όταν ένας φιλοβασιλικός σύλλογος αναθέτει στην... ατάλαντη να γράψει ένα έργο, στα πρότυπα του Σίλερ («Μαρία Στιούαρτ», 1800), που να εξυμνεί την Ελισάβετ Α' της Αγγλίας (aka «Παρθένος βασίλισσα») και να καταρρακώνει τη Μαρία Στιούαρτ της Σκωτίας, καλούνται να συνεργαστούν. Το αποτέλεσμα, αναμενόμενο. Μια ασύλληπτη μάζωξη λαθών (λάθος ηθοποιοί, λάθος σκηνοθέτης, λάθος θέατρο, λάθος χορηγός), με κύριο το λάθος έργο της... λάθος συγγραφέως!

ΚΑΚΟΣ χαμός; Και λίγα λες... Με υποβόσκοντα και τον υπαινιγμό για την εν γένει θεατρική πραγματικότητα - «μια ματιά απ' τη... χαραμάδα, στο τι συμβαίνει συχνά μπροστά και πίσω απ' τη σκηνή, στις πρόβες, σ' έναν πραγματικό θίασο», τονίζει η Δαρμανή. «Πώς η ματαιοδοξία, η μωροφιλοδοξία (αλλά και ο ατάλαντος, το ψώνιο, τα πάθη, οι αντιζηλίες), λειτουργούν σε μια ομάδα ηθοποιών...».

TRIVIA | Σκηνοθεσία: Νότα Δαρμανή • **Παίζουν** (αλφαβητική σειρά): Σοφία Γεωργιάδου, Αλέξανδρος Γραμμένος, Ευγενία Ζάγουρα, Βασίλης Καββαδίας, Κώστας Κούρκουλος, Γιάννης Μηλιώτης, Ιωάννα Μπαρουτάκη, Αναστασία Νικολαΐδου, Όλγα Τζήλιου • **Σκηνικά - Κοστούμια:** Μαρί Ροδίτη • **Πρωτότυπη Μουσική / Διασκευή τραγουδιών:** Μάνος Αντωνιάδης • **Στίχοι τραγουδιών:** Πάνος Μπρατάκος, Μάνος Αντωνιάδης • **Φωτισμοί:** Ανδρέας Τρύφωνας • **Κίνηση - χορογραφίες:** Μαρία Τράκα • **Κοστούμια εποχής:** «Το βεστιάριο του Ρωμαίου και της Ιουλιέτας» / Ελένη Παναγιωτοπούλου • **Β. σκηνοθέτη:** Δέσποινα Γαλλία, Αναστασία Παριανού • **Βοηθοί ενδ/λόγου:** Λένα Σπανού, Εύη Δαχή.

«Μα, το “ΕΠΤΑ” σχεδιάστηκε για θέατρο!»

REWIND στη χειμερινή σεζόν 2009-10. Επί Κατερίνας Πολυχρονοπούλου στην Καλλιτεχνική Δ/ση του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.Κ. (2006-10). Ο χώρος, τότε, νεόδμητος. Και οι συζητήσεις περί συνεργασίας, ευδοκούν. Μήνα Δεκέμβρη, η πρεμιέρα: «Ποιος ανακάλυψε την Αμερική;», της Χρ. Σπηλιώτη. Σύντομα, το X-mas mood μουσικο-θεατρικό «Χρυσάφι των Χριστουγέννων» (σύμπραξη με Ιόνιο Ωδείο). Και, Φλεβάρη πια, το «Βαριέμαι», του Ρ. Ταλέσνικ. Μια χούφτα μήνες έπειτα, η Πολυχρονοπούλου αποχώρησε. Και μαζί και η σύμπραξη ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. κι «ΕΠΤΑ Τεχνών»...

«**ΜΑ**, μουσική σκηνή δεν είναι;», το πρόχειρο ερώτημα. Κι όμως... «Το “ΕΠΤΑ” σχεδιάστηκε ως πολυχώρος, με το θέατρο στη βάση της όλης λογικής», θυμίζει στο «ΕΝ» η κεφαλή του, Ανδρέας Τρύφωνας. «Δεδομένης και της δικής μου ταυτότητας, ως θεατρικός φροντιστής. Στην πορεία, μάλιστα, φιλοξενήσαμε κι άλλες, “δικές μας” θεατρικές παραστάσεις (βλ. “Η πόρνη από πάνω”, του Α. Αθερινού κ.λπ.). Απλά, η θεατρική δραστηριότητα στην Κέρκυρα δεν μπορούσε να εξυπηρετήσει, ως πυρήνας, τη βασική λειτουργία». Κι έτσι ήρθε η καθιέρωση, ως live center...

Η ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ, κατ' επέκταση, της Κερκυραϊκής Σκηνής («με μεγάλη μου χαρά»), για το come back του «Elizadeth», δε θέτει ζήτημα επάρκειας σ' επίπεδο υποδομής. Μόνο των απαραίτητων προσαρμογών - «θέμα», εξηγεί, «μιας μέρας». Ανοίγοντας, άρα, το δρόμο για τη φιλοξενία και λοιπών θεατρικών σχημάτων, όσο η ένδεια χώρων συνεχίζεται; «Δεν το αποκλείω. Κάτι συγκεκριμένο δεν υπάρχει. Αλλά εμείς, είμαστε εδώ...».

ΤΑ LIVE ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ

ΑΣΦΑΛΩΣ, και τούτον το χειμώνα, το βασικό σημείο αναφοράς της δράσης του «ΕΠΤΑ» παραμένει το συναυλιακό. Με ανανεωμένο, μάλιστα, το πρόγραμμα, «καθώς είναι αρκετοί οι καλλιτέχνες - σχήματα, που θα φιλοξενηθούμε πρώτη φορά». Το πρόγραμμα, κατά το πλέον, έχει ήδη διαμορφωθεί. Κι αν το ρεπορτάζ δεν κατόρθωσε να αποκαλύψει σύμπαντα το «χάρτη», οι... όποιες επιβεβαιωμένες διαρροές (sic) καταδεικνύουν ένα πράγμα: πως για τους λάτρεις της καλής, ελληνικής μουσικής, οι επόμενοι μήνες, στο Βιρό, προμηνύονται άκρως συναρπαστικοί μια γεύση...

• **Το Νοέμβριο:** Παναγιώτης Κελάνδριος - για τη συμπλήρωση 15 χρόνων δισκογραφικής διαδρομής.

• **Το Δεκέμβριο:** Δημήτρης Μυστακίδης και Gadjo Dilo (gypsy τζαζ - σουίνγκ).

• **Τον Ιανουάριο:** Μαριάννα Κατσιμίχα - Βασίλης Προδρόμου και Κώστας Τουρνάς - Διονύσης Τσακνής.

• **Τον Φεβρουάριο:** Νεφέλη Φασούλη και Μανώλης Φάμελος - Γιάννης Γιοκαρίνης - Λάκης Παπαδόπουλος - Γιάννης Ζουγανέλης.

ΚΑΙ μην απομακρύνεστε. Μήνα το μήνα, έρχονται details...

! Τα Σάββατα θα υπάρχει δωρεάν λεωφορείο απ' την πλατεία Σαρόκο, για τη μεταφορά του κοινού.

Εισιτήρια στην είσοδο του Δημοτικού Θεάτρου και στο Ticketbox (πληροφορίες - κρατήσεις, τηλ. 6946102926).

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΤΑΣΗ «ΟΡΦΕΑΣ»

Οι 2+1 θεατρικές παραγωγές που φιλοξενεί το κινηματοθέατρο το αμέσως προσεχές διάστημα

NEWSROOM

ΕΤΕΡΗ, δεδομένων των συνθηκών, θεατρική εστία του χειμώνα, ο «Ορφέας». Ο οποίος, σε πρώτο χρόνο, το αμέσως προσεχές διάστημα θα φιλοξενήσει 2+1 αθηναϊκές παραγωγές. Αναλυτικά:

• 30/10: «ΔΕΝ ΑΚΟΥΩ, ΔΕ ΒΛΕΠΩ, ΔΕ ΜΙΛΩ»

ΠΡΑΞΗ I, την Παρασκευή, 30/10, με την κωμωδία του Γιώργου Θεοδοσιάδη, «Δεν ακούω, δεν βλέπω, δεν μιλάω», aka μια κωμωδία για τη φιλία, τον έρωτα, την επικοινωνία και τη συντροφικότητα... Τρεις φίλοι (Δημήτρης Σταρόβας, Πάνος Σταθακόπουλος, Γιώργος Κοφιδάς) συγκατοικούν, έχοντας μάθει ν' αντιμετωπίζουν την καθημερινότητα με τον δικό τους, ξεχωριστό τρόπο: ο ένας δε βλέπει, ο άλλος δεν ακούει, ο τρίτος δε μιλάει. Η ζωή τους έχει βρει τις ισορροπίες της, μέχρι τη στιγμή που μια γυναίκα (Ευγενία Τσαούση) μπαίνει στην παρέα τους και τ' ανατρέπει όλα, γεννώντας ένα απίθανο γαϊτανάκι παρεξηγήσεων, απρόβλεπτων καταστάσεων και ξεκαρδιστικών ανατροπών...

TRIVIA | Σκηνοθεσία: Σπ. Σπαντίδας • **Σκηνικά:** Ντ. Νεγρίν • **Κοστούμια:** Ελ. Καραβανή • **Φωτισμοί:** Θ. Γκόγκος • **Β. Σκηνοθέτη:** Ρ. Τσίτσου • **Διάρκεια:** 85' • **Εισιτήρια:** 18€ (κανονικό), 16€ (φοιτητικό, ανέργων, +65 ετών) / προώληση Ticketbox.gr

• 16/11: «ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΑ»

ΠΡΑΞΗ II, τη Δευτέρα, 16/11: «Εκ του πατρός γεννηθέντα»... Τα ζευγάρια, λένε, φαίνονται στο χωρισμό, οι φίλοι στα δύσκολα και τ' αδέρφια στην κληρονομιά. Δυο αδέρφια, λοιπόν, από διαφορετικές μάνες, συναντιούνται, για να βάλουν τάξη στα περιουσιακά τους. Και οι δύο βασανίζονται, όμως, απ' τους δαίμονες τους. Ο ένας απ' τη γυναίκα του και τις οικογενειακές και τραπεζικές υποχρεώσεις και ο άλλος απ' το σύνδρομο Τουρέτ κι από τον άρρωστο και δύστροπο πατέρα τους. Τι μέλλει γενέσθαι; Μια... κωμωδία - αναθεώρηση των «οικογενειακών σχέσεων κι επανεκτίμησης της δύναμης του χρήματος, με

«Δεν ακούω, δε βλέπω, δε μιλάω»

τους Τόνυ Δημητρίου και Γιάννη Φραγκίσκο.

TRIVIA | Κείμενο - σκηνοθεσία: Τ. Δημητρίου • **Σκηνοθεσία:** Στ. Γκουρνέλου • **Β. Σκηνοθέτη:** Αλ. Νικολούζος • **Σκηνικά:** Βαλ. Βαλάσης • **Μουσική επιμέλεια:** Αλ. Δημητρίου • **Ενδυματολόγος:** Α. Χατζηελιά • **Εισιτήρια:** 15€ (προώληση / More.com), 18€ (ταμείο) - Ειδικές Τιμές για ΑμΕΑ, ανέργους, πολύτεκνους, +65 ετών και group +20 ατόμων.

• 6/11: «ΞΕΚΙΝΑΜΕ ΚΑΙ ΒΛΕΠΟΥΜΕ»

ΚΙ ΕΝΔΙΑΜΕΣΑ, Παρασκευή, 6/11 (21.30), stand up comedy: «Ξεκινάμε και βλέπουμε», by (των «δικών μας») Under the Lights Production... Θωμάς Ζάμπρας και Ανδρέας Πασπάτης, ανεβαίνουν στη σκηνή, με αυτοπεποίθηση που κανείς δεν κατάλαβε γιατί έχουν και υλικό που ούτε οι ίδιοι δεν ξέρουν αν δουλεύει. Καινούρια αστεία μην περιμένετε, αλλά ίσως μια αίσθηση ετεροντροπής, που... με δικό σας ρίσκο θα ζήσετε! Σε κάθε περίπτωση, κάτι θα συμβεί. Ή και όχι...

• **Εισιτήρια:** 15€ (προώληση / Ticketbox.gr, Αλχημικά Υλικά, Iznogood BeeRock Bar), 18€ (ταμείο).

ΝΙΚΟΣ Δ. ΣΑΜΟΪΛΗΣ - ΧΗΜΙΚΟΣ έτος ιδρύσεως 1996

acqua chemitec
Corfu

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΝΕΡΟΥ & ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Χημικά προϊόντα πισίνας, Απορρυπαντικά Κουζίνας και Γενικών Χρήσεων, Συστήματα Αποσκλήρυνσης και ώσμωσης.

A & Δ ΣΑΜΟΪΛΗ Ο.Ε.

Χτίζουμε καθημερινά σχέσεις εμπιστοσύνης με στόχο ένα ολοκληρωμένο και αναβαθμισμένο ποιοτικά αποτέλεσμα.

Η **Acqua Chemitec** ιδρύθηκε το 1996 από το χημικό Νίκο Σαμοΐλη. Από τότε και μέχρι σήμερα έχει διαγράψει μια πορεία δυναμικής ανάπτυξης στην προώθηση προηγμένων τεχνολογιών στην επεξεργασία νερού, στην παροχή υπηρεσιών και στην απολύμανση.

Η **Acqua Chemitec** δραστηριοποιείται στο Νομό Κέρκυρας. Μεταξύ των πελατών της, μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες την εμπιστεύονται, τόσο για την ποιότητα και αποτελεσματικότητα των προϊόντων της και των υπηρεσιών της όσο και

για την άμεση ανταπόκριση της στην επίλυση προβλημάτων που παρουσιάζονται στους πελάτες της κατά την τουριστική περίοδο.

Στην Acqua Chemitec θα βρείτε:

- Πολυετή Εμπειρία & Γνώση
- Άμεση Ανταπόκριση
- Ποιότητα & Αποτελεσματικότητα Προϊόντων & Υπηρεσιών
- Αποκλειστικές Συνεργασίες με Κορυφαίες Εταιρείες
- Διαχρονικές Σχέσεις Εμπιστοσύνης

21ης Μαρτίου 8, Λευκίμμη - Κέρκυρα

26620 24864 • 6971 762 998 • 6982 286 113

info@acquachemitec.gr • www.acquachemitec.gr • Fb: Acqua Chemitec Corfu

30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, ΙΟΝΙΟΣ ΒΟΥΛΗ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ «ΔΕΔΙΚΑΙΩΤΑΙ» ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΝΔΡΟΣ

Η Κερκυραϊκή Σκηνή τιμά τα 250 χρόνια απ' τη γέννηση του Κυβερνήτη, με το ανέβασμα (θέατρο αναλογίου) του σπάνιου έργου του Ο.Δ. Φραγκόπουλου, «Καποδίστριας». • Τι ήλθει ο Σπύρος Δαρμανής • Το «ΕΝ» επιχειρεί μια πρώτη προσέγγιση.

Το εξώφυλλο της έκδοσης του '59 και της πρώτης θεατρικής ανάγνωσης του '53 (αρχείο ΕΛΙΑ)

ΤΟ ΜΠΛΕ ντοσιέ, με το παλιό λογότυπο της Κερκυραϊκής Σκηνής και τις έντεκα σελίδες από κίτρινο χαρτόνι, που 'χε μόλις ξεμυτίσει απ' τη σκόνη της βαριάς βιβλιοθήκης, σήμανε μικρούς συναγερμούς. «Θεατρική ανάγνωση του μονόπρακτου του Θ. Φραγκόπουλου "Καποδίστριας"», έγραφε η μπροσούρα. Κι αντάμα, η διευκρίνιση: «Εκδήλωση για το έτος Καποδίστρια... 26 Μάη 1976». Μισό αιώνα πριν. Στα 200, τότε, χρόνια απ' τη γέννηση του «Νάνε»... Η πληροφορία σημειώθηκε. Εξελίχθηκε, σε ιδέα. Στόχο, προγραμματικό: φέτος, στο updated «έτος Καποδίστρια» (250 έτη), η ιστορία να επαναληφθεί. Ως τιμή. Φόρος τιμής. «Ο δικός μας, της Κερκυραϊκής Σκηνής, στον μεγάλο Έλληνα, τον μεγάλο Κερκυραίο» τα λόγια, του Σπύρου Δαρμανή. Προέδρου της...

Η ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ «κλείδωσε»: Δευτέρα, 30 Νοεμβρίου. Το ίδιο και η ώρα 8.30 μ.μ. Ο χώρος: Ιόνιος Βουλή. «Με τις εφικτές σκηνικές προσαρμογές και είσοδο ελεύθερη». Προσκλήσεις...

• **Μιλάμε για μόνο μία παράσταση;**
Σ.Δ.: «Ναι, μία. Τουλάχιστον, για τώρα. Θα το "κρατήσουμε", όμως, το έργο. Με στόχο, αργότερα, να τ' ανεβάσουμε εκ νέου, σε νέο χώρο με, ιδανικά, ιστορικά χαρακτηριστικά. Όπως του πρέπει...».

Του ΗΛΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΕΡΙ ΘΕΑΤΡΟΥ ΑΝΑΛΟΓΙΟΥ

ΘΕΑΤΡΟ αναλογίου για τέτοιο πρόκειται. Live ανάγνωση, επί σκηνής, του πρωτότυπου κειμένου, σ' ένα απολύτως μινιμαλιστικό, θεατρικό, περιβάλλον, με τη σκηνοθετική ματιά της ΝΟΤΑΣ ΔΑΡΜΑΝΗ να υπόσχεται την (δέουσα) επαφή με τη «γυμνή» δραματουργική γραφή του συγγραφέα και πυξίδα «το αυθεντικό κείμενο, το ίδιο με την ανάγνωση του '76, το οποίο εντοπίστηκε στα αρχεία της Κερκυραϊκής Σκηνής», εξηγεί ο Δαρμανής. «Παλαιά προσφορά στη Σκηνή του, αν δεν κάνω λάθος, Εθνικού Θεάτρου και των Παξινού - Μινωτή». Μια απ' τις πολλές...

ΕΝΑ ΑΠ' ΤΑ ΤΡΙΑ

ΣΠΑΝΙΟ έργο. Λιγότερο γνωστό και, πανελλαδικά, ολιγόπαιχτο. Εντύπωση, καμία. «Είναι γνωστό πως ο Καποδίστριας ενοχλούσε - κι ενοχλεί». Το καταδεικνύει κάτι ακόμα. Ο, σε πείσμα της εμβέλειας του ανδρός, περιορισμένος αριθμός θεατρικών με θέμα τους τον Καποδίστρια, που έχει να επιδείξει συνολικά η «κλασική» ελληνική παραγωγή: «Αυτό, το "Αντάρα στ' Ανάπλι", του Γιώργου Θεοτόκη (1942) κα ο "Καποδίστριας" του Νίκου Καζαντζάκη (1944)» - αμφότεροι, της γενιάς του '30. Πλην τούτων, ένδεια. Με κάποιες μόνο αργότερες, ελάσσονες εξαιρέσεις, όπως ο «Καποδίστριας» του Δημήτρη Χρονόπουλου (γραμμένος, ωστόσο, αρχικά, το '77, για την πάλα ποτέ... ΥΕΝΕΔ) ή, πιο πρόσφατα, το «Ι. Καποδίστριας, Δόξα και Μοναξιά», της ψυχολόγου και ακαδημαϊκού, Ι. Παπανδρού - Berthoud.

ΑΝΗΨΙ ΤΟΥ ΝΤΙΝΟΥ ΘΕΟΤΟΚΗ

Η ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΗ του Θεόφιλου Δ. Φραγκόπουλου (1923-1998) με τον Καποδίστρια δεν πρέπει ν' αποσυνδεθεί απ' τις κερκυραϊκές καταβολές του. Ζακυνθινού μεν πατρός (του Δημητρίου, ανώτερου στρατιωτικού'), αλλά μητέρας Κερκυραίας. Της Όλγας. Αδελφής -μια απ' τις έξι- του Κωνσταντίνου Θεοτόκη και μικρανηψιάς του «πολύ» Ιακώβου Πολυλά (η μάνα τους, Αγγελική Πολυλά, εξαδέλφη του) γόνος, πα' να πει, δυο παλαιών και ισχυρών οικογενειών ευγενών της Κέρκυρας, με υψηλά πνευματικά ενδιαφέροντα, έργο, προσφορά. Και σαφή επίδραση, ειδικά ο σοσιαλιστικός προσδευσισμός του Θεοτόκη, στην ιδιοσυγκρασία του -κατά τ' άλλα, αστού- Φραγκόπουλου.

Η ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΛΗΝ τούτου, ο συγγραφέας μοιάζει να είχε να «πει» την ιστορία αλλιώς απ' τις παλαιότερες παραγωγές, τις οποίες, βεβαίως, γνώριζε. Οι συγκριτικές ιδιαιτερότητες της προσέγγισής του, διακριτές η πρώτη σημειώθηκε ήδη: ο τρόπος απόδοσης. Θεοτοκάς και Καζαντζάκης αυτό-προσδιορίζουν το έργο τους ως «τραγωδία» (ιστορικό δράμα). Διατηρώντας, ειδικά ο δεύτερος, κανόνες της παραδοσιακής δομής της (βλ. χορός) κι εν γένει της θεατρικής πρακτικής. Στον «Καποδίστρια» του Φραγκόπουλου, πάλι, απ' την ιστορική του «πρώτη», στην οικία Τσάτσου (1954), ως την κερκυραϊκή εκδοχή του '76 (αναλυτικά, αλλού), επικράτησε το μοτίβο της «σκηνοθετημένης ανάγνωσης - αφήγησης» (αναλόγιο). Δίχως σκηνικά ή κοστούμια², δίχως «πλήρη σκηνοθεσία» και κίνηση, σ' ένα λιτό περιβάλλον, με έμφαση στην εκφορά του λόγου, την ερμηνεία της φωνής και τη συναισθηματική δύναμη του κειμένου.

ΑΠΟ Τ' ΑΝΑΠΛΙ, ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ

ΜΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ισχυρή διαφοροποίηση, αφορά στο χωροχρονικό πλαίσιο. Ενώ τα έργα των Θεοτοκά - Καζαντζάκη εξελίσσονται στο καποδιστριακό κύκνειο άσμα (Ναύπλιο, 1831), εδώ, σ' επίπεδο δραματικής σύνθεσης, επιλέγεται η χρονική απόσταση. Κοινώς, από «τ' Ανάπλι» του 1831, 25 χρόνια έπειτα, στην Αίγινα του 1856³ καλοκαιριά. **ΤΟΥΤΟ** συνεπάγεται αφ' ενός, την τοποθέτηση στο πρωταγωνιστικό κάδρο ιστορικών πρόσωπων και ηρώων με σημαντική μεν παρουσία στην προεπαναστατική, επαναστατική και μετεπαναστατική περίοδο (ο Μαυροκορδάτος, ο Πρίγκιπας Καρατζάς, ο Μουστοξύδης), αλλά λιγότερο «προσκηνιακά» σε σχέση με αυτά καθαυτά τα γεγονό-

Με την υποστήριξη

τα του '31. Αφ' ετέρου, δε, η χρονική απόσταση εξασφαλίζει κάτι σπάνιο: την ενεργοποίηση -και δραματουργική αξιοποίηση- εννοιών όπως ο απολογισμός, η αυτοκριτική, η ειλικρινής (ή, έστω, ειλικρινέστερη) παραδοχή, μακριά απ' τη θολή ζέση της συναισθηματικής κατάστασης βρασμού, που ανέκαθεν σήμαινε το «τώρα». Τ' αποτέλεσμα; Μέσα από μια μυθοπλαστική πλοκή, όπου πρόσωπα και γεγονότα χρησιμοποιούνται μάλλον για την ανάδειξη κι εξυπηρέτηση των επιθυμητών συμβολισμών και νοημάτων, παρά της ιστορικής ακρίβειας, η οικοδόμηση, όπως σχολιάζει έξοχα η -κερκυραϊκών ριζών- Δρ. Φιλολογίας, Σοφία Μωραΐτη³, «ενός συνειδησιακού και ρεαλιστικού δράματος, ενός πολιτικού θρίλερ, θα λέγαμε σήμερα, με θέμα του μια χώρα, που παλεύει μεταξύ νόμου και συμφερόντων, ακυβερνησίας και ελευθερίας. Ανατολής. Και Δύσης...».

Ο ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ

ΑΠΟΛΥΤΟΣ φορέας ετούτης της συνειδησιακής πάλης σε σχέση με τη δολοφονία Καποδίστρια (και της, εντέλει, μέσω αυτής, ανάδειξης του καποδιστριακού μεγαλείου), ο άρτι παραιτηθείς από την τελευταία πρωθυπουργική θητεία του (Σεπτέμβριος '55)⁴, Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος. Δυτικότροπος, Αγγλόφιλος - προστατευόμενος των Βρετανών, πολιτικός καθοδηγητής της πάλαι αντι-καποδιστριακής εξέγερσης της Ύδρας, κορυφαίος, εν κατακλείδι, συγκρουσιακός - αντιπολιτευτικός πόλος του Ιωάννη κι, άρα, ex officio εντός του ευρύτερου κάδρου ευθυνών για το μεγάλο φονικό.

Ο ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ «χτίζει» την ψυχολογία του ταραγμένου χαρακτήρα, βήμα - βήμα. Κλιμακωτά. Μαστροικά. Πρώτα, συμβολικά. Μέσω της εικόνας του: μόνος, κουρασμένος και αδιάφορος («ένας γενικός πρώην» ή «ένας γέρος άχρηστος», καταπώς αυτο-προσδιορίζεται), εντός του άχαρου, σκοτεινού και ακατάστατου γραφείου του' περιβάλλον θλιβερό...

ΤΑ ΦΟΡΤΙΑ (βήμα δεύτερο) ανεβαίνουν με μια βαθιά εξομολογητική, ανομολόγητη σύγκρισή του με τον Καποδίστρια, ενώπιον του ηλικιωμένου υπηρέτη του, του Φίλιππου: «Η πρωταρχική αρετή ενός πολιτικού, είναι μία: η θυσία. Και εγώ την απέφυγα όσο μπορούσα...». Ο Καποδίστριας, όχι...

ΒΗΜΑ τρίτο: η (δήθεν τυχαία, συγκυριακή, αλλά λειτουργικά χρήσιμη) επίσκεψη του εξαδέλφου του, Πρίγκιπα Κωνσταντίνου Καρατζά, ανάβει το φτίλι παραπάνω. Θέτει ευθέως στη συζήτηση (συγκεκριμένα) το θέμα της δολοφονίας («από ποιον σφαγιάστηκε»), σηματοδοτώντας την πρώτη, επί του θέματος, «απολογία» του Μαυροκορδάτου.

Η ΔΙΑΘΕΣΗ του να δικαιολογηθεί (κατ' αρχήν στον εαυτό του), ευκρινής: Δεν έκανε κάτι για να εμποδίσει το φονικό, λόγω προβλήματος υγείας, ενώ και το δικαστήριο τον δικαίωσε... Η συζήτηση δεν προχωρά. Συνειδητά. Γιατί ήδη ο Φραγκόπουλος έχει επιτύχει το ζητούμενο: την προετοιμασία της άφιξης των δύο Κερκυραίων μουσαφίρηδων. Αυτοί θα «προκαλούσαν» την... κορύφωση του δράματος και της εσωτερικής διαπάλης του τ. πρωθυπουργού...

ΜΟΥΣΤΟΞΥΔΗΣ & ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

• Ο Ανδρέας Μουστοξύδης. Λόγιος, ιστορικός και πολιτικός (1785-1860), στενός φίλος - συνεργάτης του Καποδίστρια, τον οποίο ακολούθησε (1828-'29) στην απελευθερωμένη Ελλάδα, αναλαμβάνοντας ή επιβλέποντας την οργάνωση του Ορφανοτροφείου Αίγινας, την ίδρυση Εθνικού Τυπογραφείου και Κεντρικού Σχολείου, τη διεύθυνση της Εθνικής Βιβλιοθήκης, αλλά και την προσπάθεια συγκέντρωσης και διάσωσης των ελληνικών αρχαιοτήτων, που αποτέλεσαν τη βάση της συλλογής του Αρχαιολογικού Μουσείου (πρώτου μουσείου της χώρας). Η δολοφονία του Καποδίστρια διάκοψε το έργο του. Και το 1833 επέστρεψε στην Κέρκυρα, όπου, πλην άλλων, εξελέγη αντιπρόσωπος (βουλευτής) κι, αργότερα, γερουσιαστής της Ιονίου Βουλής⁵.

Και κυρίως...

• Ο Κόμης Ιωάννης Καποδίστριας. Επί το ακριβέστερον, ο Ιωάννης - Γεώργιος Καποδίστριας. Ο μικρότερος, συστήνεται, αδελφός του Κυβερνήτη (λόγω ηλικίας, τότε, δεν μπορούσε να εμφανιστεί), η παρουσία του οποίου, προκαλεί την έκπληξη Μαυροκορδάτου - Καρατζά, καθώς, όπως λένε, γνώριζαν την ύπαρξη μόνο των Βιάρου κι Αυγουστίνου.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ για τον δεύτερο μεγάλο πόλο του έργου, σ' επίπεδο ρόλων, χαρακτήρων. Μια, τρόπον τινά, «υβριδική» καποδιστριακή φιγούρα, κατ' έμπνευση Φραγκόπουλου - κι εξηγούμε... Ιστορικά, αδελφός του Ιωάννη με τ' όνομα «Ιωάννης - Γεώργιος» δεν υφίσταται. Μόνο «Γεώργιος» (γεν. 1783), φιλόλογος κι επιχειρηματίας. Ο οποίος, όμως, είχε «φύγει» ήδη το 1841 (πολύ πριν, δηλ. το ιστορικό πλαίσιο του έργου), «από μαρασμό»⁶...

ΤΟ ΕΥΡΗΜΑ του συγγραφέα λειτουργεί καταλυτικά. Το «Γεώργιος» μοιάζει, μερικώς, να «νομιμοποιεί» ιστορικά την αναφορά σε μικρότερο αδελφό (όντως, υπήρξε, ασχέτως αν ήταν ήδη τεθνεώς), αφήνοντας, ενδεχομένως, στον... αέρα μια έννοια «καποδιστριακής συνέχειας», δεδομένου πως υπήρχε ο μόνος αδελφός, χάρις στον οποίο συνεχίστηκε η ευθεία αρρενογονία⁷. Το, δε, «Ιωάννης», «φέρει», υπό μία έννοια, επί σκηνής τον δολοφονηθέντα Κυβερνήτη. Αυλα, νοερά. Αλλά δημιουργώντας διακριτά φορτία έντασης.

Ο ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ δεν απολογείται, πλέον, ενώπιον ενός «ασφαλούς»

περιβάλλοντος' ο εαυτός του, ο πιστός του υπηρέτης ή ο εξαδέλφος του (παρά τις διακριτές μεταξύ τους αντιθέσεις). Τίθεται ενώπιος - ενώπιω με «τον Καποδίστρια». Και στα δικά του αμείλικτα ερωτήματα (αιτία, εξάλλου, της επίσκεψης) καλείται ν' απαντήσει: «Το "γιατί";, το "ποιος";, το "ποιόν";». Γιατί έγινε το φονικό; Ποιος φταίει; Ποιον πρέπει να εκδικηθούν για την απώλεια; Γιατί «κάπου, αυτή η αλυσίδα της ευθύνης, θα πρέπει να σταματάει. Κάπου θα πρέπει να βρίσκεται ο πρώτος αθώος». Ενικός. Σε αντίθεση με τους «ενόχους». Πληθυντικός. Καθείς που «με λόγια ή με έργα την προκά-

λεσε, υποβοήθησε ή έμπρωξε στην ολοκλήρωσή της»... **ΕΝ ΜΕΣΩ** της παραδοχής (ναι, ήξερε, δεν ήθελε το φονικό, αλλά δεν μπόρεσε να τ' αποτρέψει), οι δικαιολογίες του Μαυροκορδάτου γίνονται σχεδόν αγωνιώδεις. Δεν τον άκουσαν (οι Υδραίοι, οι Μανιάτες, οι Κοτζαμπάσηδες), ήταν πλέον ύποπτος στα μάτια των Εγγλέζων, οι πολιτικοί αδιαφόρησαν, τον πρόδωσε ο Χρηστάκης Ζωγράφος. Κι έτσι, «σώπασα...». Αρκούν για να βγει απ' το κάδρο της ευθύνης; Όχι' ο Ι.-Γ. Καποδίστριας, δίνοντάς της μια ηθικο-φιλοσοφική διάσταση, έχει ανοίξει ήδη πολύ την βεντάλια των υπεύθυνων, για να εξαιρεθεί το το μπόι του «εξοχότατου». Μα, όσα άκουσε, τ' ακρούν. Ένα «κατάλαβα», που δεν ειπώνεται ως λέξη, αλλά έχει προκύψει απ' την «αποκαλυπτική», όπως αναφέρει με νόημα, «φωνή της συνειδήσεως» του Μαυροκορδάτου. **ΚΑΙ ΦΕΥΓΕΙ**, παρέα με τον Μουστοξύδη. Ικανοποιημένος. Για τις απαντήσεις, τον πρόγονο, το μοιραίο όραμά του. Αφήνοντας πίσω του τον Μαυροκορδάτο (μια ισχυρή συμβολιστική αντιδιαστολή), στο έλεος του... δικού του οράματος. Αυτού που τελικώς αποδεικνύεται πως μόλις είδε (τον Καρατζά, τον Μουστοξύδη, τον μικραδέλφο - ναι, ό,τι προηγήθηκε δεν έγινε ποτέ, μονάχα στο μυαλό του). Μόνο, κουρασμένο, γηραιό, γεμάτο σύγχυση (ο Φίλιππος λέει να φωνάξει ιατρό), σε ένα θολό, ακατάστατο δωμάτιο. Παρέα με τον, δια στόματος Φίλιππου, αχό απ' τις αράδες μιας επιστολής που το 'χε στείλει απ' το Παρίσι ο Κανάρης. Μ' ένα μαντάτο, που επέτεινε

το ήδη, από κάθε άποψη, θλιβερό τοπίο του: ο Κωνσταντίνος Καρατζάς, είχε πεθάνει⁸. Στο Παλέρμο, Σικελία...

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ | (1) Οι Φραγκόπουλοι είχαν εγκατασταθεί στη Ζάκυνθο απ' τον 16ο αι. Ιδιαίτερη, δε, περίπτωση συνιστά ο ομώνυμος (θεόφιλος) εκ πατρός παππούς του συγγραφέα, ο οποίος, ως δικαστικός, είχε αθωώσει,

Ο Θ.Α. Φραγκόπουλος

N.A.O.K.

ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ

ΤΜΗΜΑΤΑ

- ΕΚΜΑΘΗΣΗ | ΑΚΑΔΗΜΙΕΣ
- ΜΙΝΙ ΠΡΟΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ
- ΠΡΟΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ | ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ
- ΤΜΗΜΑ ΕΝΗΛΙΚΩΝ (ΑΝΑΨΥΧΗ & ΥΓΕΙΑ)
- ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΕΝΗΛΙΚΩΝ (MASTERS)
- ΤΜΗΜΑΤΑ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΕΦΑΑ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ & ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Τηλ. 26610 30470
6982 726 702

e-mail: naokerkyras@gmail.com

© Naok_swimming f NAOK

εγγραφές καθημερινά 16.00 - 20.30 στο ΕΑΚΚ κολυμβητήριο

Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος και Ανδρέας Μουστοξύδης

παρά το κόστος (βλ. δυσμενείς μεταθέσεις (τον Χαρίλαο Τρικούπη για το ιστορικό άρθρο του «Τις πταίει», στην εφημερίδα «Καιροί» τ 1874 (φ. 29/6), με το οποίο υποδείκνυε ως υπεύθυνο για την πολιτική κρίση της εποχής τον ίδιο τον βασιλιά, Γεώργιο Α'. • (2) Μικροεξαίρεση μαρτυρείται ένα ανέβασμα του έργου, με ιστορικά κοστούμεια, στην ιστορική οικία Μαυροκορδάτου, στην Αίγινα, το 1961. • (3) Απόσπασμα ομιλίας της στην αίθουσα «Κ. Παλαμάς» του Φιλολογικού Συλλόγου «Παρνασσός» (21/6/2023), με θέμα «Θεατρικές Πινελιές για τον Ιωάννη Καποδίστρια: Γιώργος Θεοτοκάς, Νίκος Καζαντζάκης, Θεόφιλος Φραγκόπουλος». • (4) Συνολικά, ο Μαυροκορδάτος (1791-1865) διετέλεσε τέσσερις φορές πρωθυπουργός μετά τη δολοφονία του Καποδίστρια: το 1833-'34, το 1841, το 1844 και το 1854-'55. • (5) Ενδεικτικό της στενής τους σχέσης, το γεγονός ότι ο Μουστοξύδης ετάφη δίπλα στο μνήμα του Κυβερνήτη, στην Ι.Μ. Πλατυτέρας. Βλ.

ενδεικτικά: Κ. Ζάνου, «Σταχυολογήματα από την ανέκδοτη αλληλογραφία Καποδίστρια - Μουστοξύδη», σε «Ο Κυβερνήτης Καποδίστριας - Κριτικές προσεγγίσεις και επιβεβαιώσεις» (εκδ. Καστανιώτη, Αθήνα, 2015). • (6) Είχε προηγηθεί (1839) η σύλληψη και φυλάκισή του, ως υποκινητής κινήματος κατά του βασιλιά Όθωνα μέσω της συνωμοτικής «Φιλορροδόξου Εταιρείας» και κατόπιν η εγκατάσταση, αλλά και η επιχειρηματική του καταστροφή στην Αλεξάνδρεια. • (7) Από εκεί και η καταγωγή της ηθοποιού και σκηνοθέτιδος, Ναταλίας Καποδίστρια: προπάππος της. Τελευταία απόγονος της οικογένειας σε ευθεία αρρενογονία, μετά από τέσσερις γενιές. • (8) Ιστορική παρέμβαση, προς εξυπηρέτηση του δραματικού στόχου: ο (όντως υπαρκτός) Πρίγκιψ Κωνσταντίνος Καρατζάς (υιός του άλλοτε ηγεμόνα της Βλαχίας, Ιωάννη, θείου του Μαυροκορδάτου), πέθανε μόλις το 1860, σε ηλικία 61 ετών (γεν. 1799).

Ο ΗΘΟΠΟΙΟΣ «ΦΡΑΓΚΟ» ΚΑΙ... Ο ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ

Η «πρώτη» του '54, στην οικία Τσάτσου

Ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» πρωτοεκδόθηκε σε 56 σελίδες και 340 αντίτυπα, το 1959 (Αθήνα). Με εξώφυλλο (η φιγούρα του «Κυβερνήτη») βάσει παλαιάς χαλκογραφίας, που ανήκε στον διπλωμάτη και συγγραφέα, Ρόδη Ρούφο (1924-1972) και υπό την τυπογραφική φροντίδα του επιμελητή, συγγραφέα και μετέπειτα δ/ντή του ΜΙΕΤ, δ/ντή της Εθνικής Τραπέζης και προέδρου της Εταιρείας Συγγραφέων, Εμμανουήλ Χ. Κάσδαγλη (1924-1998) / στο Ελληνικό Λογοτεχνικό & Ιστορικό Αρχείο του ΜΙΕΤ σώζεται αλληλογραφία Φραγκόπουλου - Κάσδαγλη, σχετικά με την έκδοση του έργου, προσφορά του γιου του πρώτου, Μίλτου Φραγκόπουλου (συγγραφέας, μεταφραστής, δ/ντικός στέλεχος της Σχολής Βακαλό και Art History Fellow του Derby University)... Η συγγραφή του, πάλι, μαρτυρείται προγενέστερα. Τεκμήριο; Η πρώτη φορά που αναγνώστηκε ενώπιον κοινού: 3 Ιανουαρίου 1954, ημέρα Κυριακή, στην οικία του νομικού, φιλοσόφου και πολιτικού (μετέπειτα ΠτΔ), Κων/ντίνου Τσάτσου, στην Πλάκα (Κυδαθηναίων 9)... Οι ρόλοι διασώθηκαν. Άπαντες εκλεκτές, «επώνυμες» προσωπικότητες της αθηναϊκής κοινωνίας: Δημήτριος Γκόφας (αφηγητής), Παύλος Ζάννας (Φίλιππος), Αγαθάγγελος Θεοφάνης (Καρατζάς), Τάκης Κύρκος (Μουστοξύδης) και, οποία έκπληξη, Αλέξανδρος Λυκούρεζος! Ως Καποδίστριας. Ο, ακριβώς, διαπρεπής νομικός, με το ανάθεαν θεατρόφιλο προφίλ... Και Μαυροκορδάτος; Ποιος; Ο... ίδιος ο Φραγκόπουλος! Σε συνέχεια μιας πορείας (μέλος ερασιτεχνικών θεατρικών θιάσων), που είχε αρχίσει απ' την ηλικία των 8 ετών (στην «Τσιγεύγενη» του Παλαμά, μαζί με την επίσης παιδούλα... Μελίνα Μερκούρη) και συνεχίστηκε ως τα μέσα της δεκ. του '70. Με τελευταία γνωστή περίπτωση τους (αγγλόφωνους) «Παλαιστές» του Στρατή Καρρά, στην Ελληνοαμερικανική Ένωση. Μια αλληγορική καταγγελία για την ύπουλη εισβολή του παρακράτους, αλλά και την ευθύνη της λαϊκής μάζας, γραμμένη εν μέσω Χούντας. Το '69...

Ο ΠΟΛΥΣΧΙΔΗΣ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ζωή, το έργο, τ' απαντήματα

ΑΣΤΟΣ - μα, προοδευτικός. Ανθρωπιστής. Με δράση σ' Εθνική Αντίσταση και αντιδικτατορικό αγώνα (1967-'74). Γλωσσολογός. Πολυταξιδεμένος. Με σπουδές σε νομικά (Αθήνα) και τουριστικές - οικονομικές επιστήμες (Αγγλία). Επαγγελματικά, πολυσχιδής: τραπεζικός και ναυτιλιακός υπάλληλος, σύμβουλος τουριστικής ανάπτυξης, διευθυντής διαφήμισης του ΕΟΤ, λέκτωρ - πανεπιστημιακός επισκέπτης καθηγητής επί της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας (Δυτ. και Ανατ. Γερμανία, ΗΠΑ, Καναδάς, Μ. Βρετανία), Και, βεβαίως, λογοτέχνης: συγγραφέας, βιβλιοκριτικός (ΕΡΤ, Μεσημβρινή), συνεργάτης περιοδικών κι εφημερίδων (Νέα Εστία, Εποχές, Καθημερινή, Έθνος κ.λπ.). Ιδού ποιος ήταν ο Φραγκόπουλος... Τ' απαντήματά του με τους Ι.Μ. Παναγιωτόπουλο (δάσκαλός του) και Γιώργο Σεφέρη (στη Βηρυτό), ορόσημα. Πρωτοεμφανίστηκε το '42, 20άρης, με το ποίημα «Μαντσα» στο περιοδικό «Παλμός» - προοίμιο της ποιητικής του συλλογής «Ποιήματα» (1953). Η πρώτη εκ των 13 εκδοθέντων του, με στερνή την «Άλλη γραφή», του '94. Υπήρξε, η ποίηση, το ένα απ' τα λογοτεχνικά πεδία του. Δίπλα στην πεζογραφία - μυθιστόρημα (απ' την «Τειχομαχία» του '54, στο «Σιωπηλό Σύνορο» του '95), το δοκίμιο (βλ. «Δίαιλοι» '74, «Καθημερινές Τομές» '77, «Κριτική της κριτικής» '78), τη μετάφραση (πλούσιο έργο απ' το '72, σε έργα Βάις, Γκρας, Μπέλοου, Τουαίν, Λόντον, Μπολ, Σίλερ κ.λπ.) και, φυσικά, το θέατρο: «Καρτερία» (1957), «Υπατία» (1968) κι ενδιάμεσως, «Καποδίστριας» (1959). Πολλά μεταφρασμένα σε ιταλικά, αγγλικά και γαλλικά ή ενταγμένα σε ξένες ανθολογίες. Μέλος της Εθνικής Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών, τιμήθηκε με το Α' Κρατικό Βραβείο Θεάτρου (για την «Καρτερία»), το βραβείο Ουράνη της Ακαδημίας Αθηνών (για τη συλλογή δοκιμίων «Tagliche Ernte») και το λογοτεχνικό βραβείο Φρ. Μάθιους (1995). Εν ολίγοις...

«ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ» ΤΡΕΙΣ ΑΚΟΜΗ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΤΟ ΑΝΕΒΑΣΜΑ της παράστασης «Καποδίστριας», πλην των εκδηλώσεων για τα 150 χρόνια Κερκυραϊκού Θεάτρου, εντάσσεται, ως κορύφωση, στο επίσημο πρόγραμμα της κίνησης «Κερκυραϊκή Πρωτοβουλία - Η Κέρκυρα τιμά τον Ι. Καποδίστρια». Υπό την αιγίδα της Ιεράς Μητρόπολης και του Δήμου Κ. Κέρκυρας και την υποστήριξη του Ιονίου Πανεπιστημίου, της Περιφερειακής Δ/νσης Πρωτοβάθμιας & Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ιονίων Νήσων και τη Δ/ση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Κέρκυρας.

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ, δέκα στον αριθμό, άρχισαν στα τέλη Σεπτεμβρίου και ολοκληρώνονται στα τέλη Νοεμβρίου. Με την Κερκυραϊκή Σκηνή να συμμετέχει, αρχές του μήνα και στην «Βραδιά Εθνικού Αναστοχασμού - Από την ιστορική μνήμη στη σύγχρονη ευθύνη», στην Ιόνιο Βουλή, μέσω της ανάγνωσης ποιημάτων από ηθοποιούς του έμφυχου δυναμικού της. Το εφεξής πρόγραμμα της «Πρωτοβουλίας», πλην του θεατρικού «Καποδίστριας», αναλυτικά:

• **ΕΩΣ 11/11 | ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ** «Η ζωή και το έργο του Ιωάννη Καποδίστρια»... Από την Εικαστική Κερκυραϊκή Ένωση, στην Αίθουσα «Θ. Χρήστου» της Δημοτικής Πινακοθήκης (Κήπος Λαού, πρ. Art Cafe). Μέσα απ' τα εκτιθέμενα έργα των μελών της ΕΙ.Κ.Ε., επιχειρείται η απόδοση σημαντικών στιγμών της ζωής, της πολιτικής δράσης και τις ιστορικές διαδρομές του «Κυβερνήτη».

• **31/10 (19.30) | ΔΙΑΛΕΞΗ** «Η Κέρκυρα των λογίων και ο Ι. Καποδίστριας», στην Ιόνιο Βουλή. «Πυρήνας», η ομιλία του δικηγόρου, Νίκου Παγκράτη, με τίτλο «Κερκυραίοι ιστορικοί και λόγιοι για τον Ιωάννη Καποδίστρια» (Θ. Μακρής, Γρ. Δαφνής και άλλες πνευματικές μορφές της εποχής». Συντονίζει ο πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου Κ. Κέρκυρας, Φώντας Αλαμάνος.

• **20/11 (19.30) | ΘΕΑΤΡΟ ΑΝΑΛΟΓΙΟΥ**

«Σκόρπια Φύλλα Ημερολογίου», στην Ιόνιο Βουλή... Μια πρωτότυπη δραματουργική σύνθεση, βασισμένη στο ανέκδοτο ημερολόγιο και στα απομνημονεύματα της Ρωξάνδρας Στούρτζα, καθώς και στην προσωπική αλληλογραφία της με τον Ιωάννη Καποδίστρια. Δημιουργία: Ναταλία Καποδίστρια.

» Υπεύθυνη επικοινωνίας και συντονισμού εκδηλώσεων: Κορίνα Κομπολίτη (6946203450).

ανεβάζουμε
τον **πήχη**
κάθε μέρα

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

- ΑΧΑΡΑΒΗ
- ΚΑΣΣΙΩΠΗ
- ΑΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΙΝΙΩΝ
- ΣΙΔΑΡΙ
- ΤΖΑΒΡΟΥ
- ΛΙΝΟΥ ΚΟΓΕΒΙΝΑ, ΚΕΡΚΥΡΑ
- ΑΓΙΟΣ ΜΑΘΑΙΟΣ

ΚΑΖΙΑΝΗΣ

SUPER MARKET • CASH & CARRY

Οι **τιμές** που **θες!** Η **ποιότητα** που **χρειάζεσαι!**

ΑΡΧΕΙΑΚΟ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ «ΠΡΩΤΗ» ΤΟΥ '76

Όταν, μισό αιώνα πριν, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για τα 200 χρόνια απ' τη γέννηση του Καποδίστρια, η Σκηνή πρωτοστάτησε το έργο του Φραγκόπουλου στο κερκυραϊκό ακροατήριο

Του ΗΛΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

PHOTO CREDITS: Αρχείο Κερκυραϊκής Σκηνής

ΕΝΗΝΤΑ χρόνια πριν. Μια ανοιξιάτικη Τετάρτη, μήνας Μάης, 26 και ώρα 9 μ.μ., στην αίθουσα εκδηλώσεων της Φιλαρμονικής Εταιρείας Κέρκυρας («Παλαιά»)...

ΤΟ ΚΛΙΜΑ, συγκινησιακό. Η μάζωξη, αθρόα - ένα μικρό enfant gâté του πολιτικού, πνευματικού και πολιτιστικού κόσμου των καιρών. Το αίτιο, επαρκές για να εξηγήσει, γραμμένο με μπλε, πολυτονικό, καλλιγράφο μελάνι επάνω στο σκληρό χαρτί των επίσημων προσκλήσεων: «Γιορταστικό βραδινό, για το έτος Καποδίστρια». Μετ' ανάγνωσης «του έργου του Θ. Φραγκόπουλου "Καποδίστριας"». Η είσοδος, θα είναι ελεύθερη». Και από κάτω, κατά το εθιμοτυπικά ορθόν, οι υπογραφές: Αναστάσιος Ρουβάς και Σ. Πολίτης. Πρόεδρος και Γραμματέας της Κερκυραϊκής Καλλιτεχνικής Σκηνής. Ο οικοδεσπότης. «Με την ευγενική συμπαράσταση της "Καλ.(λιτεχνικής) Λέσχης Κέρκυρας..."».

ΗΤΑΝ η πρώτη ες αεί φορά, που το κείμενο του Φραγκόπουλου έβγαινε απ' το αρχαικό μπαούλο της Σκηνής. Όχι ευρύτατα γνωστό, χώρια που εκείνο το «θεατρική ανάγνωση» του επίσημου ενημερωτικού, έμοιαζε να υπερδεύει κάπως τους αμύητους' θέατρο (κατά τη συνήθη εκδοχή του) ή... όχι ακριβώς;

ΤΡΕΙΣ ημέρες έπειτα, το ρεπορτάζ του «Ελεύθερου Βήματος» (φ. 29/5 - πηγή των εφεξής αποσπασμάτων, παρέα με το ρεπορτάζ της «Ελευθερίας» της 2/6) θα «αποκαθιστούσε» κάθε απορία περί... ύφους και quality: «Η θεατρική ανάγνωση του έργου», έγραφε, «από τους διαλεχτούς ερμηνευτές και η όλη παρουσίαση, δημιούργησε την εντύπωση μιας πραγματικής θεατρικής παράστασης ποιότητας... Αδιαφιλονίκητα, μια ποιοτικού επιπέδου καλλιτεχνική εκδήλωση», που «ενθουσίασε το πνευματικό ακροατήριο που την παρακολούθησε, με κατανυχτική προσήλωση...».

Ο ΔΟΜΙΚΟΣ πυρήνας τούτου του αισίου αποτελέσματος, διπλός. Αφ' ενός, η εγγενής δύναμη του έργου - κειμένου «ένα δριμύ κατηγορητήριο σ' όλο το κύκλωμα που περιέβαλε τον Ιωάννη Καποδίστρια τη στιγμή της δολοφονίας του και μια κραυγή αγανάκτησης για το οργανωμένο αυτό πολιτικό έγκλημα». Ένας «αποκαλυπτικός καταπέλτης γύρω από το παρασκήνιο της δολοφονίας και ξεσκέπασμα των σκοτεινών δυνάμεων της εποχής». Αφ' ετέρου, η απόδοση των ίδιων των ερμηνευτών - ηθοποιών - το κοινό τους «χειροκρότησε με ιδιαίτερη επιμονή».

ΕΞΙ ήταν. Καταπώς όριζε το σπάνιο πρωτότυπο...

• **Ο Τάκης Παναγιωτόπουλος (ως Μαυροκορδάτος):** «Ο παλαίμαχος ερασιτέχνης ερμήνευσε με δύναμη, πάθος και δραματικότητα τον τραγικό ρόλο του».

• **Ο Μάχος Ρούσης (ως Φίλιππος):** «Ερμηνεία με ξέχωρη συγκινησιακή ευαισθησία...»

• **Ο Κώστας Ρουβάς (ως Πρίγκηπας Καρατζάς):** «Ισορροπημένος... έδειξε γι' άλλη μια

Ο πρόεδρος της Κερκυραϊκής Σκηνής, Τάσος Ρουβάς, κατά την εισαγωγική του ομιλία

φορά ότι είναι μια ξεχωριστή μονάδα στον ερασιτεχνικό καλλιτεχνικό ορίζοντα της Κέρκυρας».

• **Ο Νάσος Λαβράνος (ως Μουστοξύδης):** «Με ωραίο τόνο και μέτρο αρμονίας...».

• **Ο Γιάννης Μωραΐτης (ως Καποδίστριας):** «Συγκλονιστικός... με την προοδευτική έξαρση και γιομάτη παλμό ερμηνεία, έφερε το έργο στο αποκορύφωμα...».

• **Ο Γιάννης Γραμματικός (ως αφηγητής):** «Επεβλήθηκε με την θαυμάσια απαγγελία του και το γλαφυρό του λόγο».

ΕΝ ΣΥΝΟΛΩ; Ερμηνείες «με σοβαρότητα και δραματική πνοή, απ' όλους... Δεν υστέρησαν

Το «αναλόγιο» σε εξέλιξη, με φόντο τους ηθοποιούς που συμμετείχαν...

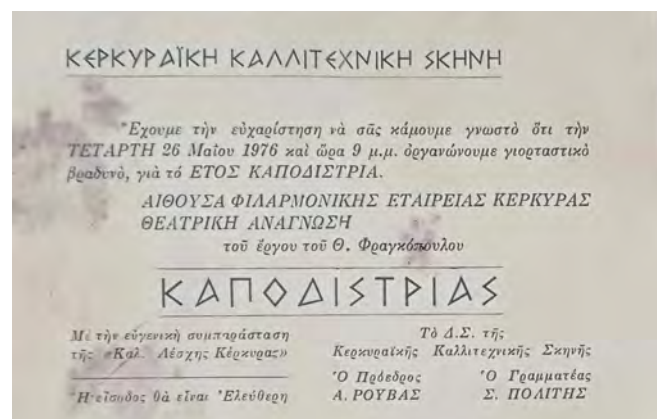
καθόλου από δόκιμους καλλιτέχνες του σοβαρού μας θεάτρου... Κάμαν τους Κορφιάτες που παρηκολούθησαν υπερήφανους γι' αυτή τη βραδιά... ». Όσοι, πάλι, απουσίασαν, «έχασαν μίαν ευκαιρία να παρακολουθήσουν μίαν αξιόλογη θεατρική βραδιά που, μπορούμε να πούμε, ανέβασε το κύρος και το μέτρο της καλλιτεχνικής μας υπόστασης. Γιατί, πραγματικά, ήταν μια ευχάριστη έκπληξη... Απ' τις σοβαρότερες και πιο υπεύθυνες εκδηλώσεις για το έτος Καποδίστρια...».

ΝΟΕΜΒΡΗ του '26, το στοίχημα επιστρέφει...

Την εσπερίδα είχε ανοίξει ο πρόεδρος της Κερκυραϊκής Σκηνής, Τάσος Ρουβάς, ενώ ακολούθησε ολιγόλεπτη ανάλυση του έργου απ' τον πρόεδρο της Λέσχης, Μάχο Ρούση.

Άποψη απ' το εκλεκτό ακροατήριο της εσπερίδας

Η επίσημη πρόσκληση εκ μέρους της Κερκυραϊκής Σκηνής

Το επίσημο πρόγραμμα της ιστορικής παράστασης

IONIAN COURIER

Ριγανάς Αλέξανδρος & σια Ε.Ε.

**Αποστολές παντού στην Ελλάδα
και παντού στον Κόσμο**

**Έδρα: Εθν. Παλαιοκαστρίτσας 89
Υποκατάστημα: Μαντζάρου 25**

**www.ioniancourier.gr
Email: rigano@otenet.gr**

Τηλ: 2661047463 - 2661023295

Βαθύ - Κασσιώπη • Κέρκυρα • Τηλ. 26630 - 81764
Email: info@corfuseafarm.com • Website: www.corfuseafarm.com

Του ΗΛΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΦΥΛΛΙΖΟΝΤΑΣ το λεξικό του κόσμου, θα βρεις μια λέξη unique, ελληνική, η οποία δε μεταφράζεται, δεν εξηγείται. Μονάχα αντιγράφεται. *Charisma*. *Charisma*. *Charisma*... Χάρισμα... Σπάνιο πράμα, αερικό θεόσταλτο. Αυτόφωτο, αυτοφύες. Βαθιά ενστικτώδες, αρχέγονα πρωτογενές. Ούτε προσκτάται, ούτε αγοράζεται - ή το 'χεις ή δεν το 'χεις. Αν αρκεί; Δεν αρκεί. Και στη δική της περίπτωση, εξάλλου, για να φθάσει να θεωρείται σήμερα ένα απ' τα πιο υποσχόμενα, ερμηνευτικά, εγχώρια next big things της γενιάς της (εκείνη η μεταίχμιακή, Millenials προς Gen Z), χρειάστηκαν, ως προϋπόθεση, ένα γιγάντιο work ethic και μια σχεδόν... αναρχική δυναμική απέναντι σε προκλήσεις κι ενδεχόμενα. Όταν υπάρχει, όμως, το χάρισμα, ορίζει την αφετηρία. Αλλιώς. Σαν ούριο ανεμάκι. Πρίμο. Η ΕΥΑ ΚΑΡΓΙΟΦΥΛΗ (δεν μπορεί παρά να) το γνωρίζει μια χαρά...

«ΠΡΩΤΟΓΝΩΡΟ, ΜΕ ΑΙΣΘΗΜΑ ΕΥΘΥΝΗΣ»

ΠΕΝΤΕ (και πλέον) χρόνια πριν. Τότε άρχισε το κερκυραϊκό κοινό ν' ανακαλύπτει την «περίπτωση Καργιοφύλη» και ψιθύριζε περίπου... συνωμοτικά: «προσέξτε την, έχει να πει». Μια διαδρομή. Ενδιάμεση. Ενδιαφέρουσα. Πολύτιμη. Που, στο ένα χρονικό της άκρο, της αρχής, έστεκε το λάβαρο «μιας συναυλίας κατεύθυνσης στο Αχιλλείο. Η πρώτη μου εμφάνιση ενώπιον του εδώ κοινού. Gerswin είπα, μιούζικαλ - τζαζ». Και στ' άλλο, το επίκαιρο, ένα σπουδαίο καλλιτεχνικό γεγονός, με τη ταμπέλα «προσεχώς»...

ΚΙΝΗΜΑΤΟΘΕΑΤΡΟ «Ορφέας», Σάββατο, 14 Νοέμβρη, ώρα 20.30. Η συμμετοχή της δίπλα στον σπουδαίο, Μίλτο Πασχαλίδη, στη συναυλία - αφιέρωμα της Συμφωνικής Ορχήστρας Επτανήσων / Σύνολο Σύγχρονης Μουσικής στο Μίκη Θεοδωράκη («Θεοδωρακιάδα»). Σε διεύθυνση Ηλία Γκογκίδη.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ της με τον μαέστρο («γνωρίζομαστε απ' το Πανεπιστήμιο»), κρατάει χρόνια. Με special report, την περιοδεία της (πρώην) Σ.Ο. «Μ. Θεοδωράκης» στη Σερβία, Νοέμβρη του '22, στο πλαίσιο στήριξης της Ελληνοσερβικής φιλίας: σολίστ. Το «υπέροχα πρωτόγνωρο», όπως το χαρακτηρίζει, έγκειται στο αντάμωμά της με τον Πασχαλίδη. Πλην Βασίλη Γιοδάκη (οι δύο κα-

ΕΥΑ ΚΑΡΓΙΟΦΥΛΗ
ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ ΕΑΥΤΟΙ ΜΙΑΣ ΧΑΡΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ

Η ταλαντούχα ερμηνεύτρια-υψίφωνος, με το καταγιστικό entry στα εγχώρια μουσικά δρώμενα την τελευταία πενταετία, εμπιστεύτηκε στο «ΕΝ» την πρώτη της μεγάλη συνέντευξη, με αφορμή τη συνύπαρξή της με τον ΜΙΛΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗ (14/11, «Θεοδωρακιάδα»).

λοκαιρινές συναυλίες - αφιέρωμα στον Μάνο Χατζηδάκι, με τη Φ.Ε. «Μάντζαρος»), το ισχυρότερο, ερμηνευτικό, όνομα, με το οποίο έχει συμπλεύσει...

• Πώς το αντιμετωπίζεις όλο αυτό;

«Με το αίσθημα της ευθύνης, για το πώς θα αντιμετωπίσω τα κομμάτια, αναλογιζόμενη το μεγάλο σεβασμό, με τον οποίο τ' αντιμετωπίζει ο ίδιος. Να φέρω, θέλω να πω, εις πέρας μια αποστολή - όχι να "τραγουδήσω καλά", η οποία, πέρα απ' το ίδιο το "μέγεθος" του συνθέτη, έχει να κάνει μ' έναν ερμηνευτή, που, καλλιτεχνικά, εκτιμώ ιδιαίτερα και θα 'ρθουν να δουν οι πάντες...».

ΜΟΝΟΛΕΚΤΙΚΑ, το είπε κι έτσι: «Ανυπομονώ». Για τη συνάντηση, την εμπειρία, αλλά κι αυτό: την ανακάλυψη. Μιας «νέας ζωής» των τραγουδιών του Θεοδωράκη, σε σχέση με τις ως τώρα προσεγγίσεις της, προϊόν (και) της χαοτικής απόστασης που χώριζε ανέκαθεν μια solo εμφάνιση με τη συνύπαρξη. «Αυτή, η συνύπαρξη», εξηγεί, «δίνει πάντα άλλο ερέθισμα στον ήχο μου - το είχα διαπιστώσει και με τον κ. Γιοδάκη. Γιατί τον Θεοδωρά-

κη ο κ. Πασχαλίδης τον λέει μ' έναν τρόπο. Τον είχα σκεφτεί; Στην κλασική μουσική, ξέρεις, το "δρόμο" στον γράφει η παρτιτούρα. Στη "λαϊκή", αντίθετα, όλα μεταφέρονται με λέξεις και με ήχους. Αν δεν τ' ακούσεις, δεν το ξέρεις...».

• Αυτή την αίσθηση ευθύνης, τη νιώθεις, φαντάζομαι, κι απέναντι στο κοινό...

«Πάντα ισχύει αυτό. Ειδικά σε περιπτώσεις τραγουδιών που δεσπόζουν για δεκαετίες σε συγκεκριμένη συλλογιστική, την οποία, προφανώς, και περιμένει ν' ακούσει ο κόσμος. Εδώ, όμως, είναι που έρχεσαι αντιμέτωπος μ' ένα σύνθετο "παίχνιδι". Αυτή τη συλλογιστική, αυτόν τον τρόπο, τον "έχεις"; Τον ξέρεις; Σου "πάει"; Νιώθεις, μαζί του, καλά; Άρα, χρειάζεται μια ισορροπία: ν' ανταποκριθείς έναντι του κόσμου, δίχως, όμως, να χάσεις καλλιτεχνικά τον εαυτό σου...».

• Και πώς επιτυγχάνεται αυτό;

«Αυτό που (μου πήρε καιρό, αλλά) κατάλαβα, είναι ότι δεν γίνεται να τους ικανοποιήσεις όλους. Ότι κι αν κάνεις. Άρα, επιλέγεις: να φέρεις ό,τι σου δίνουν, με σεβασμό, στα μέτρα σου. Να πεις "έκανα ό,τι καλύ-

τερο, για να έρθω πιο κοντά, αλλά αυτό έχω / είμαι εγώ, που ήρθες ν' ακούσεις". Αν είσαι ok μ' αυτό, νομίζω ότι, τελικά, ο κόσμος το εκτιμάει. Γιατί είναι ειλικρινές. Αυθεντικό...».

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ αναμένεται με ενδιαφέρον. Με το «Άξιον Εστί» να κρατάει γερό το μερτικό του στο απόγευμα και, πλην αυτού, «κομμάτια γνωστά, κλασικά, αλλά και πιο "ξεχασμένα". Κάποια», συνεχίζει, «δεν τα 'χα "ξαναδεί". Τα λέω πρώτη φορά. Αλλά μ' έχουν αγγίξει πολύ. Μέρη συναισθηματικά και "λεπτεπίλεπτα". Γιατί ο Θεοδωράκης έγραφε μεν συνολικά με παλμό, αλλά αυτός δεν ήταν πάντα "εμβληματικός". Έχει και τις ευαισθησίες του...».

*

• ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ ΤΟ ΓΡΑΜΜΕΝΟ...

«Γεννήθηκα, πριν από 26 χρόνια, στην Αθήνα. Μητέρα Αθηναία, πατέρας απ' το Αιτωλικό. Δίχως οικογενειακό ερέθισμα στο τραγούδι. Στα 8, μετακομίσαμε εκεί, στο χωριό. Μικρός τόπος, οπότε σε κάθε ευκαιρία ήμουν μέσα. Τραγούδια στο κατηχητικό, η χορωδία της εκκλησίας (έκανα ακόμα βυζαντινή μουσική και κανονάκι), απ' το '10 στο παράρτημα της Φιλαρμονικής Μεσολογγίου στο Αιτωλικό (πίκο), άλλα χορωδιακά σχήματα, μεταξύ τους και η χορωδία του κ. Τυπάλδου. Και σχολείο, στο Μουσικό του Αγρινίου... Εκείνα τα χρόνια ήταν που άρχισε να διαμορφώνεται η αντίληψη ότι "τα λέω καλά". Πώς με θυμάμαι; Να μη σταματάω να τραγουδάω στιγμή! Έκτοτε, τα πάντα... Η στιγμή που άρχισα να "χωνεύω" ότι αυτός είναι ο δρόμος μου, ήταν μέσα απ' την επαναλαμβανόμενη πια συναυλιακή τριβή, κατά το Λύκειο - όπου, παρεμπιπτόντως, ως όργανο επιλογής, άφησα το κανονάκι κι

έπιασα το πιάνο. Η ανατριχίλα που νιώθεις, όταν ξέρεις πως μεταφέρεις κάτι... Το μούδιασμα, όταν, παράγοντας έναν ήχο, αισθάνεται -πάντα το αισθάνεται- ότι "κάτι συνέβη" (όχι σ' εσένα, στο κοινό)... Αυτή η μαγική αίσθηση που πάντα μου προκαλούν οι αρμονίες, τις οποίες μπορεί να παράξει μια φωνή... Τότε τα πρωτοένιωσα...».

ΠΙΑ, δεν υπήρχε... διαφυγή. Και κόπιασε η Κέρκυρα. Μοιραία. Σπουδές (Ιόνιο Πανεπιστήμιο), πτυχίο, η official πιστοποίηση της υψίφωνου, οι πρώτες συνεργασίες, η εξωστρέφεια, η «αποκάλυψη». Πολύ πυκνή, πολύ ραγδαία, εντυπωσιακά πολύτροπη. Όλα «πολύ»...

«ΑΝ ΔΕ ΣΕ ΣΤΑΜΑΤΑΕΙ ΤΟ ΜΥΑΛΟ ΣΟΥ...»

ΚΛΗΣΗ στο καντράν του κινητού - ευκαιρία για μία δυνατή γουλιά καφέ, μια ματιά στις σημειώσεις κι ένα γρήγορο αγνάντι στο περπατητό του κόσμου στις μισοφωτισμένες πλάκες του πεζόδρομου. Άνθρωποι ετερόκλητοι. Μοτίβα διαφορετικά. Καθείς και άλλος εαυτός. Πολλοί τους, ξέχωροι εαυτοί - και κάπου εκεί, η παρατήρηση ετάισε το λόγο...

• Εσύ πόσους εαυτούς εμπεριέχεις;

Ένα μικροξάφνιασμα, ένα αυθόρμητο «ωχ, τέλεια ερώτηση» (merci), μια μίνι παύση...

ΔΕ ΡΩΤΗΘΗΚΕ τυχαία. Μια πρόχειρη, έστω, άποψη να 'χεις για την καλλιτεχνική φυσιολογία που έχει καταθέσει αυτά τα χρόνια η Καργιοφύλη, ξέρεις (ή θα έπρεπε) πως ένα βασικό χαρακτηριστικό της είναι η πολυσύνθεση. Κι εκείνη η συναρπαστική ικανότητα των συνεχών μεταμορφώσεων. Ένας σπάνιος artistic «μετασχηματιστής». Που, με την ευκολία που θα φορέσει τη βαριά «λυρική» τουαλέτα, ερμηνεύοντας μια άρια του Verdi,

με την ίδια θα βουτήξει στους ασπόνδυλους αυτοσχεδιασμούς της τζαζ, θα ενδυθεί το μοναστικό το ρούχο για τις ανάγκες κάποιου μιούζικαλ του Γουάιζ (βλ. «Η μελωδία της ευτυχίας», Metron, 2024) ή τη μικροαστική ποδιά μιας οπερέτας του Αλ. Γκρεκ (βλ. «Η θείτσα μας», Φ.Ε.Μ., 2023), θα λάμψει, με diva outfit, στο κλασικό ρεπερτόριο, θα μετασχηματιστεί, με γκλίτερ και τζιν σορτ, σε αέρινη ιέρεια της disco / pop - και το ερώτημα επιστρέφει: πόσοι, εντέλει, εαυτοί;

ΟΤΑΝ το... μέτρημα έπαψε και θέτοντας κριτήριο τα μουσικά είδη που έχει υπηρετήσει / υπηρετεί, μίλησε για οκτώ. Πέραν του γενικού διαχωρισμού «ξένο - ελληνικό»: Κλασικό («συμπεριλαμβάνω την οπερέτα»), θρησκευτικό («έχει άλλο feed, το διαχωρίζω»), ντίσκο, σουίνγκ, μιούζικαλ, τζαζ, ποπ. Επτά. Συν το παραδοσιακό, με το οποίο, «αν και δεν έχουμε πολλή τριβή στην Κέρκυρα, μικρή μου άρεσε πολύ. Γιατί έχει αυτή τη γλύκα, δε βγαίνει από τον πόνο, τον καημό...».

• Τι δεν έχεις τραγουδήσει;

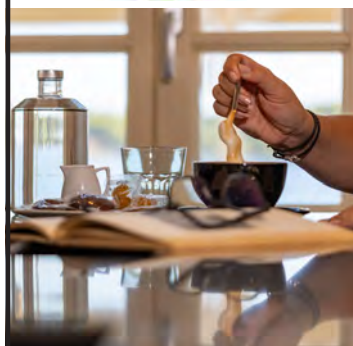
«Πέρα από κάποια πιο, ας μου επιτραπεί η έκφραση, "ακραία" είδη, όπως η ροκ - μέταλ, το ρεμπέτικο. Δεν το 'χω ακουμπήσει. Συνειδητά. Η ελληνική γλώσσα, σε συνδυασμό με τον ήχο του ρεμπέτικου, συνθέτουν κάτι πολύ βαρύ για μένα. Θεωρώ ότι πρόκειται για μια εμπειρία, που θα πρέπει να θυσιάσω πολύ χρόνο, για να τη φέρω εις πέρας όπως πρέπει, να γίνω ένα μ' αυτό που ακούω...».

• Πώς προέκυψε όλο αυτό το εύρος; Έτυχε; Το επιδίωξες;

«Πάντα έλεγα ότι θέλω να τα κάνω όλα! Φώναζε η δασκάλα μου (η Ρόζα Πουλημένη), πείσμαι εγώ. Τα δικά μου...».

Cafe-Restaurant "Faliraki"

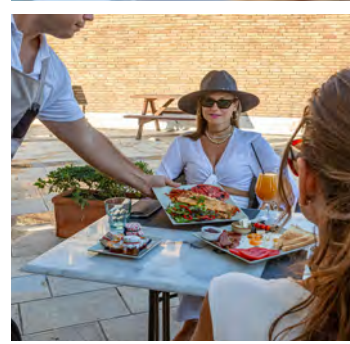

Σε μία ειδυλλιακή τοποθεσία, δίπλα στη θάλασσα, στο Φαληράκι, μπορείτε να απολαύσετε τον καφέ σας με νόστιμα brunch, snacks, παγωτά και γλυκά με υπέροχη θέα στο Παλιό Φρούριο και τα Ανάκτορα.

Από νωρίς το μεσημέρι μπορείτε να πιείτε το ούζο σας δίπλα στο κύμα με διάφορες ποικιλίες. Το απόγευμα, όταν ο ουρανός και η θάλασσα βάφονται κατακόκκινα από το εντυπωσιακό ηλιοβασίλεμα, μπορείτε να γευτείτε κερκυραϊκά πιάτα, θαλασσινά εδέσματα, και δροσερές σαλάτες με φιλική και άριστη εξυπηρέτηση.

Αξίζει να δοκιμάσετε τα παγωμένα Cocktails και τα επιλεγμένα κρασιά, μια μοναδική εμπειρία που είναι σίγουρο ότι θα σας μείνει αξέχαστη.

Τηλ. Επικοινωνίας: 2661 100777 & 26610 25277

«ΕΝΑ ALBUM ΤΟ ΕΧΩ ΕΤΟΙΜΟ!»

Το τραγούδι. Και παραδίπλα, η συγγραφή. «Ναι, γράφω κιόλας», αποκαλύπτει η Καργιοφύλη. «Στίχους κατ' αρχήν». Το... χούι ξεφύτρωσε στην Ολλανδία, όταν βρέθηκε, εξάμηνο, στο πλαίσιο του Erasmus. Ένα απ' τα μαθήματα που επέλεξε, αυτό: «Singer song writer». Ξεκίνησε. «Και είδα ότι μπορώ...». Λέξεις στα ξένα, αγγλικά «έχω γράψει και κάποια ελληνικά, αλλά βαράνε κατ' ευθείαν στην καρδούλα!», λέει. «Οπότε τ' αποφεύγω»... Αυτό που έχει να πει. Κι έπειτα, από πάνω, μουσική. Ξανά δική της - «ο ήχος που έχω ήδη αρχίσει ν' ακούω όσο γράφω». Το είδος; Ποπ - τώρα, αποπειράται και στο μιούζικαλ. «Πιάνο - φωνή, πιάνο - ντραμς - φωνή, κιθάρα - φωνή... Και έγχορδα, ενίοτε...». Δύο, τα έχει ερμηνεύσει σε μικρο-live της. Θ' ακολουθήσουν κι άλλα. Με στόχο απώτερο, κάποια στιγμή να επιτευχθεί και η ηχογράφησή τους: «Σίγουρε, ένα album / επτά κομμάτια ήδη το έχω. Χρειάζεται, όμως, μπάτζετ και χρόνος». Στην ώρα του...

• **Κι αν έπρεπε ή είχες την επιλογή να τραγουδάς μόνο ένα είδος...;**

«Ντίσκο και ποπ! Μικρή -που σου είπα πως δεν μπορούσα να το... κλείσω το ρημάδι- όλο ποπ τραγουδούσα. Γιατί; Το λέει η λέξη: δημοφιλές (popular). Δημοφιλές στην καθημερινότητα. Πλένω πιάτα, τραγουδάω. Περπατάω στο δρόμο, τραγουδάω. Τι θα πω; Κάτι "εύκολο", χωρίς την παρτιτούρα της κλασικής, η οποία κλασική, κακά τα ψέματα, έρχεται στη ζωή μας, 5-10 φορές το χρόνο (ναι, ακούω λιγότερο κλασική απ' όσο παράγω). Κάθε μέρα, όχι. Αλλά εμένα η ψυχή μου θέλει κάτι να συμβαίνει καθημερινά...».

Η ΠΟΙΚΙΛΙΑ των εναλλαγών είναι η μία ενδιαφέρουσα παράμετρος. Η αρτιότητα της εκτέλεσης, ανεξάρτητα του είδους, η επιπλέον...

• **Τι στοιχεία απαιτούνται, για να μπορέσει κάποιος να ανταποκριθεί επαρκώς σ' ένα τέτοιο φάσμα; Δεν είναι, φαντάζομαι, μόνο το χάρισμα ή η δουλειά...**

«Δύο πράγματα. Το πρώτο, να έχεις πολλή μεθοδικότητα στο τι κάνεις και πότε το κάνεις. Δεν μπορείς να τραγουδάς μόνο "με τη φύση" σου. Θέλει και τεχνική και μαθηματική ακρίβεια. Να ξέρεις πότε "κλέβεις", πότε τραγουδάς οπερατικά (ή πότε μιμείσαι την όπερα), πότε έχεις ανοίξει τη "ζώνη του Belt" (το πολύ δυνατό ποπ) ή πότε θα επέμβεις στις νότες, όπως, π.χ., η Αριάννα Γκράντε. Όλα έχουν μια τεχνική από πίσω. Όταν ξέρεις τι κάνεις καθώς τραγουδάς, κερδίζεις...».

• **Και το δεύτερο;**

«Δεν πρέπει να σε σταματάει το μυαλό σου, να σου λέει "δεν μπορείς". Κατ' αρχήν, αν δε δοκιμάσεις, δεν ξέρεις. Κι έπειτα... μια χαρά

μπορείς! Ok, δεν γίνεται να τα κάνεις όπως τα έχουν κάνει άλλοι. Αλλά καθόλου δεν πειράζει - δεν υπάρχει λόγος να γίνεις... Κάρεϊ ή Κάλλας! Με το δικό σου τρόπο, με το να είσαι ο εαυτός σου στα δυο επίπεδα που έχεις, μπορείς. Όπως και... σύμφωνοι, για να φέρεις ένα πράγμα στο 100%, κάποιο άλλο θα είναι στο 70%. Αν, όμως, μπορείς να ζήσεις μ' αυτό, όλα καλά...».

ΑΠΕΧΕΙ, ετούτη η συνθήκη, απ' το σύνηθες. Απ' τον άτυπο κανόνα πως κάθε καλλιτέχνης «ανήκει» σ' ένα basic είδος. Όχι με την έννοια της τυποποίησης. Της ταυτότητας...

ΔΕ ΔΙΑΦΩΝΕΙ «έτσι είναι», λέει, «η παγκόσμια λογική. Αλλά ειλικρινά, νιώθω πως δεν μπορώ να κάνω μόνο ένα πράγμα. Δεν θα είμαι ευτυχημένη, αν, π.χ., πάω στη Γερμανία και τραγουδάω όλη μέρα όπερα. Δεν είναι "μονοπωλιακή" η ζωή». Και η καλλιτεχνική, δε συνιστά εξαίρεση...

ΕΝΑΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ «ΧΑΜΑΙΛΕΩΝ»

ΔΕ ΜΙΛΑΕΙ θεωρητικά. Εύκολα. Εκ του ασφαλούς. Υποστηρίζει εμπράκτως αυτό το modus vivendi' καλοκαίρι '26, η απόδειξη: «Όλη τη σεζόν, με το group (σ.σ. αναλυτικά, παρακάτω), τραγουδούσα στα ξενοδοχεία μπαλάντες - μια συνδυαστική έννοια ποπ και μιούζικαλ, με δικά μου οπερατικά στοιχεία. Κάνω, Ιούλιο, τη συναυλία για τον Χατζηδάκι (με Γισδάκη - Φ.Ε.Μ.), ανανεώνομαι. Έρχεται η συναυλία με τη Φιλαρμονική Κυνοπιαστών, μ' ένα πιο "παιχνιδιάρικο" στιλ, περνάω όμορφα. Το Σεπτέμβριο, σε μια αναπλήρωση στους "Boombox", ξανάζησα τη ντίσκο. Όσοι, όταν τελείωσε η σεζόν, αρχές Οκτωβρίου, ήρθε η συναυλία με την "Παλαιά" και, με το τέλος της, έκλαιγα! Πώς ένα μόνο είδος μπορεί να σου χαρίσει όλη αυτήν τη "βεντάλια"

συναισθημάτων».

ΤΟ ΕΥΡΟΣ των ειδών... Μα, όχι μόνο ερμηνευτικά. Υπάρχει -και φαίνεται- μια απαραίτητη συνοδός συνθήκη στη λογική της Εύας για την άρτια υπηρετήση της, σε κάθε περίπτωση, εμφάνισης: το performance. «Καλώς ή κακώς», σημειώνει, «ζούμε σε μια κοινωνία, σε μια εποχή, που ο ήχος πάει μαζί με την εικόνα. Κι ο κόσμος έχει συνηθίσει να ακούει κάτι και να το συνδυάζει οπτικά με κάτι αντίστοιχο. Άρα, προσαρμόζομαι». Επίσης όχι δύσκολα. «Μ' ανανεώνει». Είτε μιλάμε για το αμιγώς αισθητικό - ενδυματολογικό κομμάτι, είτε αυτό της κίνησης, του τρόπου παρουσίας' άλλα credits τούτα 'δω...

ΔΕΝ ΤΡΑΓΟΥΔΑΕΙ. Ερμηνεύει. Δεν «τα λέει». Τα «ζει». Καταθέτοντας, πλην της φωνητικής της αρτιότητας, μια ιδιαίτερη θεατρικότητα κι εκφραστική, που επίσης δεν έτυχε: «Μικρή, οκτώ χρόνια, έκανα μπαλέτο (Σχολή Στέλλας Παπαδοπούλου)», εξηγεί. «Παράλληλα, στην Κέρκυρα έχω γνωρίσει ή συνεργαστεί, λιγότερο ή περισσότερο, με πολλές δασκάλες χορού: στη χοροθεατρική ομάδα ("Αφ' ενός κινούμαι") της Μέλιττας Καρδάμη, ένα χρόνο τάνγκο και λάτιν με την Εύα Παπαδοπούλου, η Νίκη Γιάννου, η Κατερίνα Παγιατάκη ("Danzarte"). Ναι, θέλω να καλλιεργώ όλα τα επιμέρους κομμάτια. Γιατί όλα μετρούν - είναι "πακέτο". Απ' το πώς θα περπατήσεις απ' τα παρασκήνιο μέχρι το μικρόφωνο και πώς θα χορέψεις ή θα σηκώσεις το χέρι, έως την έκφραση του προσώπου και τη στάση του σώματός σου (η ηρεμία ή η ένταση), σ' ένα, κατά τ' άλλα, "λιτό" κομμάτι - αυτό είναι και το πιο δύσκολο...».

ΤΑ ΒΑΖΩ -και sorry για την οικειότητα του πρώτου ενικού- στο σακί, όλα μαζί. Πετώντας στο

3rd Thinali Trail

ΣΥΓΚΕΝΩΝΟΥΜΕ ΒΑΘΜΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟ CORFU PEAKS CHALLENGE!

**ΚΥΡΙΑΚΗ 15
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2026**

ΑΓΩΝΕΣ ΟΡΕΙΝΟΥ ΤΡΕΞΙΜΑΤΟΣ **10 Km**
ΚΑΙ **21 Km** ΣΤΟΥΣ ΟΙΚΙΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ
ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ ΤΟΥ ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΑ

ΕΚΚΙΝΗΣΗ-ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΠΛΑΤΕΙΑ
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ, ΑΧΑΡΑΒΗ

ΔΙΩΡΓΑΝΩΣΗ
Τ.Σ. ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΑ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΧΑΡΑΒΗΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ
ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΠΙΤΑΝΗΣΩΝ

ΘΕΟΔΩΡΑΚΙΑΔΑ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΕΜΕΛΕΙΑ | ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ Isabella Stadler

ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ
ΜΙΛΤΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ Η ΕΥΑ ΚΑΡΓΙΟΦΥΛΛΗ

ΣΥΝΟΛΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΕΠΙΤΑΝΗΣΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΗΛΙΑΣ ΓΚΟΓΚΙΔΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2026 | 20:30
Κινηματογράφος ΟΡΦΕΑΣ

ΠΡΟΠΩΣΗΝ ΕΙΣΤΙΧΕΙΑ
ticketBOX.gr

ΚΟΡΟΣ®
EXTRA VIRGIN OLIVE OIL
NET 500 ml e 16.90 fl. oz

GREEK OLIVE

Find us
P . Aravantinou 50 Street - Corfu - GR 49132

T: (+30) 26610 44554
Email: info@andriotis.co

τραπέζι μία λέξη: «χαμαιλέων». Χαμογελάει. «Αν κι εμένα, μ' αρέσει μια άλλη λέξη: πεταλούδα. Εμπειρείει αυτό το στοιχείο της μεταμόρφωσης, που, όπως έχεις καταλάβει, αγαπάω (στην αρχή είναι κάμπια, στο κουκούλι της, μετά βγαίνει και δεν ξέρεις πώς θα είναι) συν το ότι είναι όμορφη κι ενώ δε ζει πολύ, όσο ζει, είναι ελεύθερη. Την έχω και στην πλάτη μου, tattoo...».

Ο ΣΥΝΕΙΡΜΟΣ βγαίνει αυθόρμητα... Μια συναυλία λυρική. Και η υψίφωνος, με ένα μπλε tattoo στην πλάτη... Αντίρρηση ουδεμιά στο '26 είσαι, διάολε. Αλλά... Μήπως...

«Ναι, ισχύει. Ακόμη, για μια σεβαστή μερίδα του κόσμου, είναι ισχυρό ταμπού. Ιδίως, σ' αυτό το κομμάτι, το κλασικό. Γι' αυτό και, όταν μια persona σημαδεύει το σώμα της μ' ένα στοιχείο, πρέπει να είναι πολύ σίγουρη. Γιατί θα κριθεί γι' αυτό...».

• Σου έχει τύχει, άρα...

«Ναι. Αλλά δε θέλω, δε δέχομαι να καθορίζει η εμφάνισή μου και το σώμα μου το έργο μου. Αυτό που θα κάνω, είναι ό,τι σου είπα στην αρχή για τα κομμάτια: θα φροντίσω να φέρω την κατάσταση στα μέτρα μου. Κι αν, π.χ., μου ζητηθεί, σε μια συναυλία που τραγουδάω κλασικό, να το καλύψω, θα το κάνω...».

OUT OF THE BOX...

ΥΠΗΡΞΕ άλλη μια αφορμή. Για ένα ερώτημα, στα όρια του ρητορικού, που είχε, εδώ και ώρα, αρχίσει να διεκδικεί δυο δράμια χώρο στη σελίδα...

• Το ξέρεις πως έχεις κάτι το ασυμβίβαστο, «έξω από τις φόρμες». Το «αναρχικό»...

«(Γελάει) Σε καλλιτεχνικό, πάντα, επίπεδο, ναι. Λίγο... αναρχική νιώθω! Μ' αρέσει να αλλάζω, να πειραματίζομαι, να δοκιμάζω, να έρχομαι αντιμέτωπη με δυσκολίες. Σε καταστάσεις -ακόμη κι- άβολες, που καλείσαι να τιθασεύσεις». Έτσι μαθαίνεις. Έτσι «ψήνεσαι»...

ΣΑΝ ΝΑ «τσιγκλά» τα όρια. Θα επιβεβαιωνόταν άμεσα, όταν, σ' ένα μικρό break της «επίσημης» συζήτησης, αποκάλυψε πως την καλοκαιρινή περίοδο, με το group (και πέραν των υπόλοιπων projects), έκανε, σε ξενοδοχεία, 26 εμφανίσεις το μήνα! «Κανονικά, για τη φωνή σου, απαγορεύεται. Πέρα, όμως, της πρόκλησης (πώς φέρνεις το σώμα σου, ώστε να αντεπεξέλθεις), είναι και η ζωή», επισημαίνει. «Βιοπορίζομαι απ' αυτό όπως κάνω κι άλλες extra δουλειές, πέρα από τη μουσική...».

• Πόσο σε προβληματίζει αυτή η κατάσταση; Το ότι στην Ελλάδα, δηλαδή, ο καλλιτέχνης σπάνια μπορεί να βιοποριστεί από την τέχνη του...

«Το σκέφτομαι, σαφώς. Είμαι, όμως, διατεθειμένη να κάνω ακόμη περισσότερα πράγματα κι εκτός μουσικής, για να μπορέσω να το υποστηρίξω. Μέχρις ότου κάποια στιγμή -δεν ξέρω πότε, στα 40 μου; Στα 50 μου;- φθάσω στο επίπεδο να μπορώ απλά να τραγουδάω». Και μόνο...

ΕΩΣ τότε; Δουλειά («νιώθω πολύ καλά με τον εαυτό μου, γιατί ό,τι έχω καταφέρει,

έτσι το έχω καταφέρει: με πολλή δουλειά») και όνειρο: «Θα ήθελα να φύγω, να κάνω ένα μεταπτυχιακό. Ν' ανοίξω πόρτες, να μ' ακούσει λίγο παραπάνω κόσμος. Πριν γυρίσω - μ' αρέσει η Ελλάδα. Θέλω πολύ να διευρύνω τις γνώσεις μου, νιώθω ότι έχω πολλά να μάθω ακόμα».

ΚΑΙ ΠΕΙΣΜΑ, καλός εγωϊσμός...

• Πόσο εγωιστής πρέπει να είναι ο καλλιτέχνης;

«Όσο χρειάζεται το stage».

• Και ποιος το ορίζει αυτό;

«Το ίδιο το stage. Και το κοινό...».

Η ΩΡΑ πέρασε. Το ψηφιακό αρχείο έχει γεμίσει υλικό. Ο πεζόδρομος αδειάζει...

• Ποια είναι η καλύτερη συμβουλή που σου 'χουν δώσει;

«Τραγουδά πάνω στο φόβο σου».

• Κι εσύ, στον εαυτό σου;

«Αγάπα αυτό που έχεις».

Σ' ΑΝΥΠΟΠΤΗ στιγμή, θα ξεστόμιζε κι ένα ακόμη, πάγιο motto της: «Υπηρετώ τη μουσική. Όχι τον εαυτό μου. Παράγεις για την τέχνη. Όχι για σένα». Σπουδαίο...

ΑΥΛΑΙΑ. Δυο διαδικαστικές συνεννοήσεις, ένα «αντίο» και μια απότομη, επιτόπια στροφή, για να γράψει τον επίλογο...

• Εύα, γιατί τραγουδάς;

«Γιατί θέλω να εκφράσω όσα δεν μπορώ με λέξεις. Δεν μου βγαίνουν το ίδιο εύκολα. Και πέρα αυτού, οι άνθρωποι που έχουμε δίπλα μας αλλάζουν, συνεχώς. Κι ο κόσμος τρέχει...».

ΠΟΙΟΣ να σταθεί, για να σ' ακούσει...

«ΑΓΑΛΜΑ ΣΤΗ ΡΟΖΑ»

Οι «Out of the screen», οι «Soulful Divas», οι «Boombox» και οι άνθρωποι - ορόσημα

ΟΙ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΕΣ. Πόλης, περιφέρειας. Σχήματα Συμφωνικά ή άλλα (μιούζικαλ, χορωδιακά, ορχηστρικά), συμπεριλαμβανομένων, έως πρότινος, των πανεπιστημιακών. Personal live... Απ' όλα έχει ο συνεργατικός μπαχτσές αυτών των χρόνων. Μαζί και σταθερές...

ΜΕΧΡΙ πέρσι, στο bio της Καργιοφύλη δέσποζε η παρουσία της ως front woman στους «Boombox» (παιλιότερα, back vocalist). Οι δεσμοί δεν έπαψαν. Ευκαιριακά επιστρέφει. Η μονιμότητα ήταν που σταμάτησε. Περνώντας σε δυο άλλα σχήματα, που, τη δεδομένη στιγμή, αποτελούν τις ερμηνευτικές της βάσεις...

• Τους «Out of the screen» | «Ένα σχήμα με βιολί, βιόλα, βιολοντσέλο, πιάνο και δύο φωνές: εγώ και ο συνάδελφος, Λευτέρης Αντωνιάδης».

• Τις «Soulful Divas» | «Τα κορίτσια μου! Δημιουργήθηκαν τον Φεβρουάριο, με πρόγραμμα ποικίλο και τετράφωνο - τέσσερις γυναικείες φωνές (Εύα Καργιοφύλη, Ράνια Δακανάλη, Θεοφανία Τσιριγκάκη, Φωτεινή Τιμαμπούλου). Συν, στο πιάνο, την Βασιλική Κατσιμπράκη. Νιώθω τόσο περήφανη...».

ME EXTRA INFO το ενδεχόμενο μετάβασης, Δεκέμβρη, στην Αθήνα για live, κατόπιν προσκλήσεως, παραστάσεις με «Divas» και «Boombox», μαζί με άλλα σχήματα του παρελθόντος, όπως το brass «Lady and the Tramps» («μια πιο swing κατάσταση»), μιλάμε για groups, καλλιτέχνες κι εμπειρίες ειδικής αναφοράς στο προσωπικό της χρονολόγιο. Η πάσα, εξαιρετική...

• Πες μου για τους ανθρώπους - ορόσημα

στην ως τώρα διαδρομή σου...

«Πρώτα, η κ. Χριστίνα Καλλιαρίδου. Τα πρώτα solo μου τα είχα στη γυναικεία χορωδία που διηύθυνε τότε (Γ.Χ. Κέρκυρας). Πίστεψε πολύ σ' εμένα. Και μ' άφησε να ακουστώ μέσα στο σύνολό της, παίρνοντας, παράλληλα, αυτό το «γερμανικό» στιλ, της πειθαρχίας, που απαιτεί η μουσική...».

• Ο Ηλίας Γκογκίδης, πάλι. Με βοήθησε πολύ. Κυρίως (αλλά όχι μόνο) με τις συναυλίες, εντός ή εκτός συνόρων (βλ. Σερβία) της Σ.Ο. Επτανήσων (πρ. Σ.Ο.Μ.Θ.), στις οποίες συμμετείχα...

• Οι Φιλαρμονικές... Η «Καποδίστριας» μου φέρθηκε υπέροχα στις χριστουγεννιάτικες συναυλίες μας. Ο κ. Σωκράτης Άνθης (Αρχιμουσικός της Φ.Ε. «Μάντζαρος»), με τον οποίο συνεργάστηκα φέτος πρώτη φορά, με το μεγάλο ενδιαφέρον του στην ερμηνεία...

• Και βέβαια, ο κ. Σπύρος Προσωπάρης (της «Παλαιάς» - φωτό). Που, πέρσι το Νοέμβρη, μ' έφερε αντιμέτωπη με τη δυσκολία του κλασικού, το οποίο τραγούδησα πρώτη φορά' όχι όπερα. Μ' ένα, θυμάμαι, κομμάτι του Strauss, γερμανικό, με range δύο οκτάδων και 7,5 λεπτά σερί διάρκειας, δίχως διάλειμμα! Επτάμιση λεπτά μόνο τεχνική - τρεις εβδομάδες ασταμάτητα διάβαζα, να «κάτσει» η φωνή! Όταν, όμως, τελείωσε η συναυλία, ένιωθα πως, μουσικά, μπορώ να κάνω τα πάντα. Τόσο δυνατή...».

ΚΑΙ πρώτα απ' όλους...

«Ποια άλλη; Η δασκάλα μου, η κ. Ρόζα Πουλημένου. Τα πάντα τα χρωστώ σ' αυτήν. Τον ήχο μου, τις συναυλίες μου... Όταν δεν έχω φωνή, εκεί. Πάντα -και στα πάντα- εκεί! Τι να πω... (σ.σ. η Εύα συγκινείται... κομπιάζει... παίρνει ανάσα, συνεχίζει...). Δεν μπορώ, ειλικρινά, να εκφράσω με λόγια το πόσο ευγνώμων νιώθω που την πέτυχα στο δρόμο μου. Μακάρι... μακάρι κάποια στιγμή να γίνω τόσο διάσημη, ώστε να μπορέσω να της φτιάξω ένα άγαλμα! 'Η δρόμο...».

Υ.Γ.: Δεν γινόταν να λείπουν απ' τη λίστα... «Οι γονείς μου. Τεράστιο κομμάτι. Χωρίς αυτούς, χωρίς τη στήριξή τους... 'Ημουν πολύ τυχερή, που δεν πήγαν κόντρα σ' όλο αυτό, να γίνω μουσικός». Respect...

BIOGARDEN MAMALOS

ΟΤΑΝ Η ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ ΕΙΝΑΙ, ΒΑΣΙΚΑ, ΣΤΑΣΗ ΖΩΗΣ...

Η οικογενειακή επιχείρηση **Μάμαλος Ν. & Σ. / Biogarden Mamalos** είναι μία από τις παλαιότερες εταιρίες παραγωγής βιολογικών προϊόντων, αλλά και καλλιέργειας ανθέων στην Κέρκυρα. Για την Biogarden Mamalos, η βιολογική γεωργία συνιστά πρωτίστως στάση ζωής και δευτερευόντως αντικείμενο επαγγελματικής δραστηριότητας. Μέσα από πέντε ερωτήσεις / απαντήσεις, ο Δημήτρης Μάμαλος, συνεχιστής της εταιρείας, αναπτύσσει στο «ΕΝ» τον πλήρη χάρτη δράσης και οραματισμών, κρατώντας πάντα, σε περίοπτη θέση, το ζητούμενο της υψηλής ποιότητας και της -τόσο επίκαιρης- περιβαλλοντικής συνείδησης και προστασίας...

• **Η εταιρία σας λειτουργεί πάνω από 35 χρόνια. Ποια είναι η φιλοσοφία που πρεσβεύει;**

«Η Biogarden Mamalos είναι μία οικογενειακή επιχείρηση, που λειτουργεί από το 1988 και έχει ως στόχο την παραγωγή ποιοτικών προϊόντων, με σεβασμό πάντα στο περιβάλλον. Η υπεύθυνη καλλιέργεια της γης αποτελεί για εμάς μια πράξη ευθύνης, την οποία υποστηρίζουμε από την πρώτη στιγμή που ιδρύθηκε η εταιρία μας. Και βεβαίως, συνεχίζουμε, δίχως εκπτώσεις...».

• **Ποιο είναι το ακριβές αντικείμενο δραστηριοποίησής σας;**

«Η εταιρία μας δραστηριοποιείται σε τρεις ζώνες:

1. Παραγωγή βιολογικών προϊόντων.
2. Παραγωγή φυτών εσωτερικού και εξωτερικού χώρου.
3. Εισαγωγή ανθέων από την Ολλανδία».

• **Ποια είναι τα οφέλη που κερδίζει κάποιος από την κατανάλωση βιολογικών προϊόντων;**

«Είναι πάρα πολλά, καθώς τα βιολογικά προϊόντα είναι πλούσια σε στοιχεία και βιταμίνες, απαραίτητα για την θωράκιση και τη διατήρηση της υγείας του ανθρώπινου οργανισμού. Επίσης, η παραγωγή των βιολογικών προϊόντων γίνεται με φυσικούς τρόπους, στηρίζοντας έτσι τη διατήρηση, τόσο της φυσικής ισορροπίας, όσο και της γονιμότητας του εδάφους. Συνεπώς, με την κατανάλωση βιολογικών προϊόντων συμμετέχουμε “έμμεσα” (αλλά ουσιαστικά) στην προστασία του περιβάλλοντος».

• **Να το αναλύσουμε λίγο παραπάνω αυτό; Πώς συμβάλει η βιολογική γεωργία στην... επιχείρηση διάσωσης του πλανήτη;**

«Στη βιολογική γεωργία δεν χρησιμοποιούνται λιπάσματα, φυτοφάρμακα, εντομοκτόνα και γενικότερα, απαγορεύεται η χρήση οποιωνδήποτε επιβλαβών, χημικών ουσιών. Αυτό έχει ως συνέπεια τη μείωση της ρύπανσης, τόσο του εδάφους, όσο και του αέρα και των υδάτων. Επίσης, είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι στις φάρμες μας γίνεται χρήση ωφέλιμων εντόμων, συμβάλλοντας έτσι στη διατήρηση του κύκλου της ζωής».

• **Πώς φαντάζεστε την Biogarden Mamalos τα επόμενα 10 χρόνια;**

«Το όραμα μας περιγράφεται με μία και μονό λέξη: εξέλιξη. Προτεραιότητά μας είναι να επενδύουμε στη χρήση νέων, καινοτόμων τεχνικών, οι οποίες θα είναι φιλικές προς το περιβάλλον, με μοναδικό στόχο την παραγωγή προϊόντων υψηλών προδιαγραφών».

BIOGARDEN MAMALOS

ΜΑΜΑΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΑΓΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ, ΧΑΛΙΚΟΥΝΑΣ • ΤΗΛ. 6944693401

Κάθε μήνα η ΒΟΥΛΑ ΤΖΙΛΙΑΝΟΥ κάνει τη βόλτα της στην πόλη και την εξοχή της Κέρκυρας. Ξεχωρίζει μια εικόνα, την αιχμαλωτίζει με τον φωτογραφικό της φακό κι έπειτα, την κάνει λέξεις. Αφήγημα. Ιστορία...

ΓΡΑΦΕΙ Η
ΒΟΥΛΑ ΤΖΙΛΙΑΝΟΥ

Ο ΤΡΥΓΟΣ

ΚΑΘΕ βολά που ετρυγούσαμε τσι περγουλιές, εθυμομάστενε τη Μαρώνα. Ήτανε η μιτσή η δυχατέρα τση Κατέρως του σιορ Τσάντου.

ΘΑΤΑΝΕ δεκάξι - φεκαεφτά χρονώνε, άγουρο κοπελίτσι. Το λοιπό, η Μαρώνα είχε κόκκινα μακριά μαλλιά και πράσινα μάτια σαν τα φύλλα τσ' εγιάς. Σαν άγγελος ήτανε, ελέγανε. Ελόου μου δεν τηνε θυμούμε καλά. Είχε, λέει, αγαπήσει τον Άντζουλο από το διπλανό χωριό, που ερχότουνε για τζουρνάδα στα μέρη μας. Όταν οι ρούφουλες του χειμώνα ερίχνανε τσι εγιές ή όταν ετρυγούσανε τα πέργουλα, ο σιορ Τσάντος έπαιρνε εργάτες. Το λοιπό, ερχότουνε και ο Άντζουλος, παλικάρι είκοσι χρονώνε, από τη Στρογγυλή.

ΕΤΟ, εσίμωσε ο τρύγος και η Μαρώνα τότε περίμενε. Επέρασε η Λαμπριά και δεν είχε καένα μαντάτο του. Εμήνυσε, το λοιπό, ο σιορ Τσάντος στον Άντζουλο να 'ρθει για αγιούτο και θα τότε πλερώσει. Του μήνυσε να 'ρθει γλήγορα, γιατί οι μέρες είχανε γνέφια και μια βροχή θα χαλούσε αμπιτύχει τη σοδειά.

Η ΣΟΔΕΙΑ ήτανε καλή εφέτος. Όλα τα πέργουλα εκαρποφορήσανε. Το μαρτζαβί είχε κάτι αράτες κατακόκκινες, σαν το αίμα. Μοσκάτο, αετονύχι με τσι αράτες του σαν το χρυσάφι. Ήτανε ευχαριστημένος ο σιορ Τσάντος έπειτα από τόσο κόπο και ιδρωτα όληνη την άνοιξη. Να κλαδέψει, να σκαλίσει, να ραντίσει με γαλαζόπετρα, να κορφολογήσουνε οι γυναίκες, να θειαφίσει τα πέργουλα, μέχρι να φτάκει η βλοημένη η ώρα του τρύγου.

Η ΜΑΡΩΝΑ επερίμενε τον τρύγο και μαζί τον Άντζουλο. Μπριχού να φέξει, εσήμερα, είχε βάλει το καλό της το μαντήλι, είχε πάρει το μαχαίρι της και το χεροκόφινό της και με το τραγούδι στο στόμα επήγε πρώτη στο χτήμα. **Ο ΑΝΤΖΟΥΛΟΣ** έφτακε με τη τρίτσα του και τα σκουτιά τση δουγιάς. Στο πρώτο σταφύλι που έκοψε, άστραψε η χρυσή βέρα στο δάχτυλό του. Καένας δεν ξέρει τι τση έταξε τση φλιμένης τση Μαρώνας και τον αγάπησε ίσιαμε το μελούδι τση.

ΕΤΕΓΕΙΩΣΕ η μέρα και μπριχού ανοίξουνε οι ουρανοί, είχανε τεγειώσει και ελόου τους τον τρύγο. Επέφτανε χοντρές σταχιές τση βροχής, αλλά επροφτάκανε και κουβαλήσανε τσι κόφες με τον καρπό στο σκαφόνι στη σκεπαστή.

ΚΑΕΝΑΣ δεν έδωκε σημασία, που εσώπασε η Μαρώνα το τραγούδι της. Την άλληνε μέρα έπεσε του θανατά. Εκλείστηκε στη κάμαρά της. Ούτε έτρωε, ούτε έπινε. Μόνε τήνε παράστεκε η νόνα της, φαρμακωμένη.

Ο ΤΡΥΓΟΣ ετέγειωσε. Επατήσανε τα σταφύλια και ο μούστος εμπήκε στα βουτσιά, μοσκομυριστός - μοσκομυριστός. Επλερωθήκανε οι εργάτες και εφύγανε για το χωριό τους.

ΕΠΕΡΑΣΑΝΕ λίγες μέρες. Στο καλύβι ήτανε ησυχία, μόνο ο μούστος έβραζε στα βουτσιά. Η Μαρώνα ασκωνότανε αγάλι - αγάλι και πήαινε στο καλύβι. Επήαινε να κρούψει τα πρικά της δάκρυα μακριά από όλους. Μια μέρα εβουρλίστηκε, εσάλεψε ο νου της και εκατάπιαε μίανε γερή δόση παραθείο, που έβρηκε στη σκατζιά, που εφύλαε τα εργαλεία του ο πατέρας της.

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΙ τση 'καψε τα σωθικά. Όταν οι πόνοι εγινήκανε αβάσταχτοι, έκραξε τη μάνα της. «Μάνα, γλίτωσέ με», αλλά ήτανε αργά. Εξεψύχησε στην αγκαλιά της. Αφηκε τη μάνα έρμη να οδύρεται, βαστώντας ακόμη τα πανιά από τσι κομπρέσες, το γιατροσόφι τση εποχής.

Η ΝΟΝΑ της έχασε τα λοικά της. Μέσα στο παραλοϊσμένο της μυαλό εμοιρολογούσε κι ήλεγε: «Άλλος τση 'δωκε το φαρμάκι. Εύρηκε την πίντα γιομάτη με το φαρμάκι και την ήπια».

«**ΤΣΩΠΑ**, μάνα» τση 'λεε η Κατέρω, «τσώπα, είναι το σαλεμένο σου μυαλό» - και όλο έκλεε. Άλλοι λένε ότι κατάλαβε η μάνα τη γκαστριά της και τση 'δωκε το φαρμάκι μπριχού τήνε σκοτώσει ο πατέρας της. Ποιος ξέρει; Μόνο οι άγγελοι που τηνε επήρανε, ξέρουνε. Εξαναγύρισε το λοιπό τσου αγγέλους η Μαρώνα, σαν άγγελος κι ελόου της.

ΓΛΩΣΣΑΡΙ

Τζουρνάδα: μεροκάματο. Ρούφουλες: ανεμοστρόβιλοι. Αράτες: ρόγες.
Κόφες: μεγάλα πλεκτά κοφίνια. Σκαφόνι: πατητήρι. Βουτσιά: βαρέλια. Σκατζιά: ράφι.

ΑΚΟΜΗ μία αργία πλησιάζει και οι Έλληνες, αν μη τι άλλο, ψηφίζουν πιστά και φέτος, μπακαλιάρο σκορδαλιά. Ένα φαγητό που έχει συνδεθεί άρρηκτα με τον εορτασμό των εθνικών επετείων του έθνους, με την πλειοψηφία, κάθε 28η Οκτωβρίου, να τηρεί την παράδοση σχεδόν ευλαβικά.

ΠΟΣΗ ιστορία, όμως, κρύβεται πίσω από αυτό το πιάτο και πότε παρασκευάστηκε για πρώτη φορά; Ποια η αληθινή του ταυτότητα και πώς εντάχθηκε ο βακαλάος στη διατροφή των Κερκυραίων;

ΑΣ ΤΟ ανακαλύψουμε...

ΑΡΧΙΚΑ, η αλίευση του βακαλάου χρονολογείται γύρω στο 800 μ.Χ., όταν οι θαλασσοπόροι Βίκινγκς τον ψάρεψαν για πρώτη φορά, ενώ προσπαθούσαν, με τη σειρά τους, ν' ανακαλύψουν το Νέο Κόσμο, την Αμερική.

ΣΕΙΡΑ, κατά το Μεσαίωνα, πήραν οι Βάσκοι, οι οποίοι ήταν αυτοί που εμπορευματοποίησαν για πρώτη φορά το «ψάρι του βουνού», όπως το αποκαλούσαν. Κι αν αναρωτιέστε γιατί αυτή η ονομασία, ο λόγος είναι το γεγονός ότι είχαν στα χέρια τους ένα τρόφιμο – προϊόν, με αρκετά μεγάλη διάρκεια ζωής και μπορούσε να τους θρέψει ακόμα και όταν ταξίδευαν στον Βόρειο Ατλαντικό.

ΠΙΣΩ, τώρα, στα δικά μας...

ΣΥΜΦΩΝΑ με ιστορικές πηγές, ο βακαλάος στη χώρα μας εισήχθη κατά τον 15ο αιώνα απ' τους Εγγλέζους. Οι εμπορικές σχέσεις που είχε συνάψει η Ελλάδα με τη Βρετανία, επέτρεπαν στους δεύτερους να ανταλλάσσουν το φτηνό - κι εύκολο στο μαγείρεμα - ψάρι με ξηρούς καρπούς και σταφίδες.

ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ, τώρα κι ενώ το νησί βρισκόταν κατά τη διάρκεια του 15ου αιώνα υπό Ενετική κυριαρχία, ο μπακαλιάρος αποτελούσε βασικό συστατικό στην κουζίνα των λαϊκών στρωμάτων. Προσθέτοντας, λοιπόν, στο ψάρι μπόλικη φαντασία και μπαχάρια για να το

Η ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗ ΣΚΟΡΔΑΛΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΨΩΜΙ ΜΠΑΚΑΛΙΑΡΟΣ ΣΚΟΡΔΑΛΙΑ Ή ΜΕ ΑΓΙΑΔΑ;

As ταξιδέψουμε σε μια ιστορία με πολλή νοστιμιά...

νοστιμίσουν, το μαγείρευαν σε όλες τις εκδοχές: με πατάτες και σκόρδο την περίοδο της νηστείας, με πράσα και κοκκινόπιπερο τις Κυριακές, ψητό με πατάτες την ημέρα των Χριστουγέννων και φυσικά, μπακαλιάρο με... αγιάδα! Η λεγόμενη «σκορδαλιά του λαού»...

Η ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ της προέρχεται από την ιταλική λέξη «aglio», που θα πει σκόρδο. Η, δε, διαφορά στον τρόπο μαγειρέματος της εν λόγω σκορδα-

λιάς σε σχέση με την υπόλοιπη Ελλάδα, έγκειται στο βασικό της υλικό: το ψωμί. Και τη συνολικά παρασκευή της: σκορδαλιά από, ακόμη, αμύγδαλα, λάδι και ξύδι!

ΜΕ ΤΙΣ συντεταγμένες, λοιπόν, στον πειραματισμό, το μεράκι και την πολυπλοκότητα, οι Κερκυραίοι ακόμα κι εκεί διαφοροποιήθηκαν. Δημιουργώντας βακαλάο με αγιάδα (βάση το ψωμί), αντί της κλασικής, με βάση την πατάτα.

«Ενώνοντας», ως αφορμή, τη γαστρονομική παράδοση της 28ης Οκτωβρίου και την Παγκόσμια Ημέρα Άρτου (16/10)

Βρείτε όλα τα απαραίτητα προϊόντα - υλικά, για να φτιάξετε την τέλεια αγιάδα και την πιο επιτυχημένη συνταγή μπακαλιάρου σκορδαλιά στο...

KAZIANHES-FOOD LOGISTICS

Η εταιρεία FK Food Logistics με τα super market KAZIANHES είναι μια οικογενειακή επιχείρηση, η οποία δραστηριοποιείται στο χώρο του εμπορίου στο νησί εδώ και 30 χρόνια. Η πολυετής πείρα στο χώρο του εμπορίου και οι σταθερές σχέσεις εμπιστοσύνης που έχει αναπτύξει με μερικούς από τους μεγαλύτερους οίκους στον χώρο της τροφοδοσίας και του εμπορίου, δίνουν τη δυνατότητα στους πιο αξιόλογους επαγγελματίες του νησιού να εξασφαλίζουν τις προμήθειές τους μέσα απ' τη μοναδική γκάμα των πλέον άριστων προϊόντων.

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ «ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΙΧΝΗ»

«ΜΙΑ ΠΑΡΕΑ, ΜΕ ΠΥΡΗΝΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ»

Η NANA ΤΣΟΥΤΣΗ, ιδρύτρια της νέας Λέσχης Ανάγνωσης της πόλης αποτιμά την ως τώρα πορεία και... ρυθμίζει την πυξίδα της επόμενης ημέρας
· Μιθά και ο ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΚΑΛΑΚΟΣ («Πλους»).

ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΤΕΒΑΣΜΑ απ' το ράφι. Εναπόθεση. Επάνω στο παλιό, εβένινο τραπέζι. Τα δάκτυλα πλησιάζουν. Χαϊδεύουν αδιόρατα το εξώφυλλο· αυτή η αφή... Σελιδογύρισμα. Η μυρωδιά του ματ, κίτρινου χαρτιού. Διακριτική. Υπέροχη... Το βίο, η αφιέρωση, οι τίτλοι. Στεγνό, μαύρο μελάνι καλουπωμένο σε ψηφίδες. Φθόγγους. Λέξεις. Κι έπειτα, φράσεις. Ιστορίες. Των ανθρώπων. Άλλοτε, μ' αγκάθια και με δράκους. Άλλοτε, μ' ήλιους και λιακάδες. Σκέψεις της ψυχής και του μυαλού. Σπορές της ίδιας της ζωής. Της φαντασίας. Ή του ονείρου... Τριγύρω, ανάμεσα σε διάσπαρτα φλιτζάνια του τσαγιού, τα πρόσωπα γνωστά. Συνδαιτυμόνες, ομοτράπεζοι στη ίδια, λες, σπονδή· του αγίου βιβλίου... Ένα νεύμα. Μια κουβέντα. Μια άποψη, απορία· «σ' εκείνο το σημείο που λέει...». Κι έτσι γυρίζει ο τροχός - και το κουβάρι γνέθεται. Γνώμη στη γνώμη. Κρίση στην κρίση. Μ' αλληλεπίδραση. Κοινωνικότητα. Παρέα...

Ένα (και κάτι) χρόνο πριν, φιλτράροντας εμπειρίες και προσωπικές ανάγκες, η NANA ΤΣΟΥΤΣΗ «ζητούσε» ακριβώς αυτό: «Μια Λέσχη με την έννοια της παρέας, γύρω από ένα κοινό μας ενδιαφέρον: την αγάπη για το βιβλίο... Ένα (και κάτι) χρόνο έπειτα, η αποτίμηση της δράσης της Λέσχης Ανάγνωσης «Λογοτεχνικά Ίχνη», της δίνει κάθε λόγο ικανοποίησης...

Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ του '25, η αρχή... «Δεινή αναγνώστρια», δηλώνει στο «ΕΝ». «Με πολυετή συμμετοχή σε Λέσχες Ανάγνωσης, κυρίως στην Αθήνα, όπου έμεινα για ένα διάστημα, παρακολουθώντας τέσσερις Λέσχες το μήνα -πλέον, συμμετέχω σε τρεις διαδικτυακά. Βλέποντας και μαθαίνοντας τον τρόπο λειτουργίας τους, θητεύοντας, παράλληλα, δίπλα στην Βιβή Γεωργαντοπούλου (σ.σ. κριτικός λογοτεχνίας και συντονίστρια πολλών Λεσχών στην πρωτεύουσα), συμμετέχοντας στα σεμινάρια της για τη δημιουργική ανάγνωση πάνω στη λογοτεχνία. Βάσει, λοιπόν, όλων αυτών, μου δημιουργήθηκε -στο νησί μου, πια- η ανάγκη της συλλογικότητας και της ανταλλαγής απόψεων γύρω από το βιβλίο». Συνέβη. Μ' έναν αέρα φρέσκο, ανανεωτικό...

ΠΥΛΩΝΕΣ του; Εν πρώτοις, η μεγιστοποίηση της συνδιάλεξης, της συναναστροφής (σ.σ. οι συναντήσεις γίνονται, κατά βάση, την τελευταία Τρίτη κάθε μήνα). Όπως σημειώνει, «το (κάθε) βιβλίο πυροδοτεί μια συζήτηση με τη συμμετοχή των πάντων. Το μοτίβο της εισήγησης ή της διάλεξης, δεν με εκφράζει - ή, όταν συμβαίνει, συμβαίνει "τόσο, όσο". Ο λόγος περνά στα μέλη, στο κοινό (σ.σ. επιθυμητή η συμμετοχή και μη μελών). Λένε τη γνώμη τους, ακούν την άποψη του άλλου - γιατί αυτό είναι το ωραίο στο βιβλίο: οι προσλαμβάνουσες καθενός, είναι διαφορετικές. Κι αυτό είναι, τελικά, η έννοια της Λέσχης: μέσω της αλληλεπίδρασης, να πας τη σκέψη, τους ορίζοντες, τη φαντασία σου πιο κάτω». Πέρα απ' όπου σ' έχει οδηγήσει η «προσωπική» ανάγνωση. Λειτουργώντας ως σπίθα και για το επέκεινα ζητούμενο: την ανάπτυξη σχέσεων, ανθρώπινων.

ΣΕ ΑΝΥΠΟΠΤΗ στιγμή, το είπε κι έτσι - εξαιρετικά: «Η ανάγνωση του βιβλίου αποτελεί ένα μοναχικό σπορ. Στη Λέσχη γίνεται ομαδικό...». **ΕΙΝΑΙ** κι ένας απ' τους λόγους, που, όταν τέθηκε το ερώτημα για το εάν, στο πρότυπο άλλων Λεσχών, υπάρχει η σκέψη και για διαδικτυακή version των συναντήσεων, η απάντηση υπήρξε αρνητική: «Στόχος είναι αυτές οι συναντήσεις ν' αποτελέσουν και μια μορφή κοινωνικής εκδήλωσης. Να ντυθούμε, να βγούμε απ' το σπίτι, να συναντηθούμε, να μιλήσουμε κι έπειτα, να πάμε, ίσως, για φαγητό ή για ποτό και να περάσουμε όμορφα. Κάτι, που όλοι το έχουμε ανάγκη...».

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

ΚΑΙ Ο δεύτερος πυλώνας; Υπήρξε αρχής, κυτταρικό συστατικό της λειτουργίας των «Λογοτεχνικών Ίχνων»: η προσωπική επαφή με τους συγγραφείς. «Κάτι», σημειώνει, «που, εδώ και χρόνια, το χάσαμε στην Κέρκυρα - πλην μεμονωμένων παρουσιάσεων. Εξ ου και θεωρώ ότι είναι κάτι ευρύτερα πολιτιστικό αυτό που κάνουμε. Ένα "άνοιγμα" προς είσπραξη απ' το ευρύτερο κερκυραϊκό κοινό».

ΚΑΤΑ τη Νανά, η εκ του σύγγγγυς γνωριμία με τους συγγραφείς «είναι πολύ σημαντική για τον αναγνώστη. Τον κατανοεί καλύτερα, λύνει απορίες». Ενισχύοντας, παράλληλα, αυτό που η ίδια θεωρεί εκ των κερδών της «λεσχικής» συμμετοχής: «Δεν πάμε να διαβάσουμε ό,τι θα διαβάζαμε στο σπίτι. Αλλά, για να γνωρίσουμε, να συζητήσουμε κάτι άλλο· συγγραφείς και βιβλία που δεν ξέρουμε...».

ΤΟ, ανεκδοτολογικά, ωραίο; Η ίδια άρχισε τα... προσκλητήρια, όταν η ιδέα της Λέσχης απλά κυοφορούνταν στο κεφάλι της. «Την τελευταία διετία», λέει, «προκειμένου να ενημερώνομαι για τις νέες εκδόσεις, επισκέπτομαι την Έκθεση της Θεσσαλονίκης. Βρίσκοντας, παράλληλα, την ευκαιρία να γνωρίσω και να συνομιλώ με συγγραφείς. Ε, ήμουν τόσο σίγουρη για την υλοποίηση της Λέσχης, που άρχισα τις... προσκλήσεις πριν αυτή σχηματιστεί!» Κανείς δεν είπε «όχι»...

• **Η γνωριμία του κοινού με τον συγγραφέα εμπεριέχει τον κίνδυνο της «απομυθοποίησης»;**

«Όχι. Γιατί, κατ' αρχήν, οι συγγραφείς είναι μαθημένοι απ' το θεσμό της Λέσχης. Τις αγκαλιάζουν, συμμετέχουν εκτενώς (πολλοί έχουν αναδειχτεί μέσω αυτών) και, βεβαίως, γνωρίζουν πολύ καλά τα ήθη λειτουργίας τους, ώστε να τα διαχειριστούν κατάλληλα. Έπειτα, σε μια Λέσχη, όλες οι απόψεις είναι αποδεκτές. Όταν μιλάμε για "διανοητική άποψη" σε σχέση με ένα βιβλίο, δεν υπάρχει η "σωστή" και η "λάθος" - ακόμα κι αν ο ίδιος ο συγγραφέας σου πει τι είχε ο ίδιος κατά νου. Είναι η πρόσληψη καθενός. Και είναι απολύτως σεβαστή...».

ΑΠ' ΤΟΝ ΑΚΡΙΒΟ, ΣΤΟΝ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

ΤΟ ΣΧΕΤΙΚΟ πλάνο προσκλήσεων «έτρεξε» αυτόν τον χρόνο με ιδιαίτερη επιτυχία. Οι μισές, σχεδόν, συναντήσεις κατά την περίοδο Σεπτέμβριος '25 - Ιούνιος '26 («ένας πολύ δημιουργικός χειμώνας»), συνοδεύτηκαν απ' την παρουσία του συγγραφέα, φυσική ή διαδικτυακή. Πλην «των πολυγραφότατων και, αυτονόητα, πάντα στο μυαλό μας» Κερκυραίων - αναλυτικά αλλού; Ο Βαγγέλης Μπέκας («Μαύρο Φυλαχτό» - ιστορική «πρώτη» της Λέσχης), ο Κώστας Ακρίβος («Όνομα πατρός Δούναβης») και, βεβαίως, ο εξαιρετικός Μίνος Ευσταθιάδης («Σου γράφω απ' την κοιλιά του κοίτους»), κάτοχος του Κρατικού Βραβείου Μυθιστορήματος για το 2025 «μια υπέροχη στιγμή, μ' ένα βιβλίο - αποκάλυψη...».

• **Ο επόμενος προσκεκλημένος / -η;**

«Αυτό που μπορεί να πω είναι ότι θα καθίσουμε λίγο... ήσυχοι (γελάει). Απ' τον Ιανουάριο, όμως, έρχονται πολλές εκπλήξεις. Τώρα, γι' αρχή... Αρκέσου στο ότι είναι γυναίκα. Κι έβγαλε βιβλίο φέτος».

• **Είδος;**

«Μυθιστόρημα. Βασισμένο σε πραγματικά πρόσωπα και γεγονότα εποχής». Τελεία...

ΕΠΙΛΟΓΗ & ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ

Η ΡΟΗ της συζήτησης έθεσε το επόμενο ερώτημα περίπου αυτόματα: Ποια η διαδικασία και τα κριτήρια επιλογής του εκάστοτε βιβλίου; Όπως εξηγεί, «πάντα "ακούω" πού στρέφονται αναγνωστικά τα μέλη μας, ώστε να υπάρχει ένας, αν θες, συγχρωτισμός, να περάσουμε όλοι καλά - μολονότι πρακτικά δε γίνεται να "πιάσεις" τους πάντες. Ωστόσο, ναι, η επιλογή είναι δική μου. Δικό μου το φίλτρο. Βιβλία "λεσχικά", που μ' έχουν αγγίξει προσωπικά...».

• **Και ρωτά, τώρα, ο... συνήγορος του διαβόλου: δεσμεύσεις ή πιέσεις για το τι θα διαβαστεί, υπάρχουν;**

«Σ' ευχαριστώ που το ρωτάς: καμία! Ούτε εντολές παίρνω από εκδοτικούς οίκους, ούτε οι συγγραφείς απαιτούν (ως τώρα όλοι έχουν αποδειχτεί "καλής πάστας"), ούτε χρηματοδοτούνται από κάποιον, ούτε κάνω το promotion κανενός, ούτε κιβώτια για... unboxing έρχονται δωρεάν! Η Λέσχη λειτουργεί ανεξάρτητα και εθελοντικά - το κόστος, π.χ., φιλοξενίας ενός συγγραφέα, το μοιράζεται η ομάδα. Ό,τι λέω ή προτείνω, το κάνω ως απλή αναγνώστρια». Οφειλόμενη (η) διευκρίνηση...

ΣΕ ΜΙΑ συνολική θεώρηση, εντός επιλογής είναι βιβλία όλων των κατηγοριών. Με τους Έλληνες συγγραφείς να έχουν, μοιραία, το μερίδιο της... πίτας («δεδομένης και της προοπτικής προσκλήσεώς τους»), πάντα υπ' όψιν την εναλλαγή («παράδειγμα, ένα μήνα κλασικό, ένα μήνα σύγχρονο») και, σε επίπεδο κατηγορίας, «όλα, εκτός απ' τα αστυνομικά. Δε τα διαβάζω ιδιαίτερα και, άρα, δε ξέρω πώς να χειριστώ στο πλαίσιο της συζήτησης».

ΕΜΠΕΙΡΙΚΑ πιο δημοφιλή; «Τα ιστορικά». Ιστορικό μυθιστόρημα. Καθώς, εμπεριέχον τη μυθοπλασία («την ίντριγκα ή τον έρωτα»), σε μαθαίνει ιστορία, όχι, όμως, ως δοκίμιο ή εγκυκλοπαίδεια». Εύπεπτα...

ΚΑΛΑΚΟΣ: «ΜΙΑ ΦΥΣΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ»

ΔΙΠΛΑ, ακουμπισμένος στη μικρή μπάρα της εξωτερικής βιτρίνας του «Πλους», δίπλα σε δυο πιατάκια με φρέσκο αμυγδαλωτό, ο Δημοσθένης Καλάκος ακούει και παρατηρεί.

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ του, διόλου τυχαία. Εκεί, στο ιστορικό βιβλιοπωλείο - café της Ν. Θεοτόκη φιλοξενούνται οι συναντήσεις των «Ιχθύων». Για τη Νανά, άλλη μια ευχαριστήρια ευκαιρία «πολύ μεγάλη η υποστήριξή του. Γνώστης και λάτρης του βιβλίου, κατανοεί τη Λέσχη, πάντα θετικός, "δέσαμε" εξ αρχής». Για τον ίδιο, πάλι, κάτι περίπου αυτονόητο: «Όλα αυτά τα χρόνια, σκοπός του βιβλιοπωλείου είναι αυτός: να βρίσκονται οι άνθρωποι και ν' ασχολούνται με το βιβλίο - την τέχνη του λόγου γενικότερα», τονίζει. «Οπότε, ήταν μάλλον φυσικό, μια Λέσχη Ανάγνωσης να βρει εδώ το χώρο της...».

ΕΞΑΪΡΟΝΤΑΣ όχι μόνο αυτές καθαυτές τις δράσεις της («για έναν χρόνο έχουν γίνει πολλά»), όσο και τις περιφερειακές πτυχές τους. Την, ει το δυνατόν, «αποκατάσταση» μιας δύσκολης συνθήκης για την Κέρκυρα (την πρόσκληση συγγραφέων), την καλλιέργεια κι ανάπτυξη εννοιών όπως η σύμπραξη και η συνεννόηση («κάτι που

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΑΝΘΙΣΗ

ΤΑ «Λ.Ι.» τελούν υπό την «ομπρέλα» της «Διαλεσχικής». Ένα πανελλαδικό, συντονιστικό όργανο των κατά τόπους Λεσχών Ανάγνωσης του εγχώριου χάρτη, με άπαξ ετησίως συγκέντρωση γύρω από ένα κοινό θέμα: «ένα, να το πω απλά, Φεστιβάλ Λεσχών, βιβλίων, αναγνωστών και συγγραφέων». Σύμφωνα με πρόσφατη καταγραφή, τη δεδομένη στιγμή, σ' όλη τη χώρα, υπάρχουν πάνω από 360 ενεργές Λέσχες. Η εξήγηση, κατά τη Νανά, αναζητείται κάπου στους κήπους της ζοφερής, σύγχρονης καθημερινότητας. Της... οθόνης και του αλγους. «Μας βαραίνει», λέει. «Οπότε το βιβλίο αποτελεί μία διαφυγή». Όχι απλά ως «αντικείμενο». Ως κόσμος - άλλος κόσμος. «Συν την ανάγκη που έχουμε για επικοινωνία. Και τι καλύτερο, αυτή η επικοινωνία να επιτυγχάνεται μέσω ενός ενδιαφέροντος κοινού».

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ STATUS

ΣΗΜΕΡΑ, τα «Λ.Ι.» μετρούν αισίως 20 μέλη. «Ένας καλός αριθμός για Λέσχη», τονίζει. Προσθέτοντας το ευχάριστο πως «μετά από κάθε δράση μας, έχουμε κι ένα νέο». Το λες κι έτσι: μεγαλώνοντας βήμα - βήμα. «Η... «βιβλιαράκι - βιβλιαράκι. Η Λέσχη τώρα χτίζεται. Αλλά η Κέρκυρα μας υποδέχτηκε καλά και η μαγιά είναι εξαιρετική. Άτομα, φίλοι, πολύ διαβασμένοι, απ' τους οποίους μαθαίνω κι εγώ πολλά... Πρόκειται για τον πρόδηλο κύριο στόχο: «Όλο αυτό να "ανοίξει" περισσότερο, να φέρουμε ακόμη περισσότερους συγγραφείς, να προσελκύσουμε επιπλέον κόσμο, να έρθει να το ευχαριστηθεί - όχι, ξαναλέω, μόνο ως μέλη, αλλά και ως συμμετέχοντες στις δράσεις μας». Ιδανικά, και νεώτερες γενιές. Το εύχεται («γιατί η αλήθεια είναι πως οι σημερινοί νέοι κυρίως να... σκρολάρουν ξέρουν, παρά να γυρίζουν τη σελίδα»). Μαζί με κάτι ακόμα: «Να μου φύγει κάποια στιγμή το άγχος (γελάει)! Η συστολή που έχω ακόμη, όταν πρόκειται να μιλήσω ενώπιον κοινού». Πού θα πάει...

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

19 87

ΠΛΟΥΣ

“Τούς παρ’ ἡμῖν μυριάκις πηγαῖο-ερχόμενους Αναγνώστας, τα μάλιστα ἀγαπῶμεν ὅτι τό βιβλίο πολὺ ἠγάπησαν”

Ἔτος ιδρύσεως 1987 ~ Νησί της Κέρκυρας
Νικηφόρου Θεοτόκη 91 | Τ. 2661035191

Απ' τη συζήτηση για το βραβευμένο «Σου γράφω από την κοιλιά του κτήνους», παρουσία του συγγραφέα, Μίνου Ευσταθιάδη και της Βιβής Γεωργαντοπούλου.

χάνεται, σιγά - σιγά, απ' τους ανθρώπους»), τη δημιουργία ενός κύκλου με επίκεντρο τη λογοτεχνία, που αναπτύσσει τις προϋποθέσεις για μια συνολική «κατάσταση βιβλίου». Γιατί «δεν είναι μόνο τα άτομα που έρχονται στη Λέσχη. Αλλά και ότι, μέσα απ' τη δράση της, μαζεύεται ένα κοινό, που, ως μέλη της παρέας, αποτελούν δυνητικούς αναγνώστες».

ΜΙΚΡΟ, θαρρείς, ευοίωνο φιτίλι σ' ένα εγγενές ιδανικό («ν' αρχίσει το βιβλίο να γίνεται συνήθεια μέσ' τη ζωή του άλλου») κι ένα παρελκόμενο: «Μέσα από τέτοιου είδους συζητήσεις κι ανταλλαγές απόψεων, ασχέτως εάν θα τις ενστερνιστείς ή όχι, να... μάθουμε ν' ακούμε! Γιατί, στις μέρες μας, κι αυτό έχει χαθεί. Μιλάει κάποιος και δεν ακούμε τι λέει. Κοιτάμε, μόνο, πώς θ' απαντήσουμε...».

• **Μια συμπεριφορική εκπαίδευση, σα να λέμε...**

«Ναι. Δίχως λάθος ή σωστό - δεν υπάρχει αυτό.

Μόνο η συνύπαρξη, η κατανόηση του άλλου».

«ΟΝΕΙΡΟ, ΕΝΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ»

ΣΗΜΕΙΑ των καιρών. Καιρών ευρύτερα δυο-σοίωνων, με την πορεία του βιβλίου να εξελίσσεται ανάλογα - αν και ο ίδιος προτιμά μια άλλη λέξη: «Διαφορετικά. Ξέρεις, το βιβλίο ποτέ δεν ήταν προτεραιότητα. Πάντα, ήταν συγκεκριμένοι εκείνοι, που είχαν τη... βουρλισιά και το υποστήριζαν».

ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟ «αναγνωστικό κοινό». Αν και «σήμερα, κι αυτό το έχουμε... τεντώσει! Θεωρώντας "αναγνωστικό κοινό" κάποιον, που διαβάζει... ένα βιβλίο το χρόνο!»

ΤΟ «ΑΦΕΛΕΣ» δημοσιογραφικό ερώτημα τόλμησε να πέσει στο τραπέζι...

• **Υπάρχει, άρα, «καλός» και «κακός» αναγνώστης;**

Ομολόγησαν...

Ν.Τ.: «Σε επίπεδο Λέσχης -το τονίζουμε αυτό- πρέπει να είσαι "ανοιχτός" να διαβάσεις και άλλα βιβλία, πέρα απ' τα προσω-

πικά σου αναγνώσματα. Το έχουμε πετύχει σε καλό βαθμό...».

Δ.Κ.: «Να είσαι διατεθειμένος, ως αναγνώστης, να πας ένα βήμα παραδίπλα. Πολλές φορές, το καλοκαίρι, μου έρχονται επισκέπτες ζητώντας συγκεκριμένα βιβλία, είδος ή συγγραφείς, δίχως να δέχονται ο,τιδήποτε άλλο. Με "ενοχλεί". Χάνεις την ευκαιρία να γνωρίσεις κάτι νέο...».

Η ΘΕΣΗ του βιβλίου σήμερα... «Έφαγε» μόλις λεπτά στο off the record της ημέρας. Παρέα με σκόρπιες κρίσεις και υπομνήσεις. Η απουσία εθνικής πολιτικής για το βιβλίο («όλα γίνονται από την "τρέλα" κάποιου»), η έλλειψη θεσμικής υποστήριξης... Κι ένα όνειρο, κοινό. Σε πείσμα του δύσθυμου τοπίου: «Ενα Φεστιβάλ Βιβλίου, με προσκεκλημένους συγγραφείς' τόσο τη μία μέρα, τόσο την άλλη. Αλλά χρειάζεται υποστήριξη από πλευράς φορέων και θεσμών...».

«ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΙ» ΕΝ ΟΨΕΙ (27/10)

ΕΠΟΜΕΝΗ προγραμματισμένη συνάντηση - ανάγνωση, στις 27 Οκτωβρίου («Πλους», 18.30), με το βιβλίο της Κλαούντια Πινιέρο, «Καθεδρικοί». Αναλυτικά, δε, οι έως τώρα αναγνώσεις, από συστάσεως της Λέσχης, έχουν ως εξής:

- **Σεπτέμβριος '25:** «Το μαύρο φυλαχτό», του Βαγγέλη Μπέκα (διαδικτυακά παρών).
- **Οκτώβριος '25:** «Ιωάννης Άγγελος», της Μίκα Βάλταρι. Παρούσα η Κερκυραία μεταφράστρια, Μαρία Μαρτζούκου και η Βιβή Γεωργαντοπούλου.
- **Νοέμβριος '25:** «Διηγήμες Παραφυσικών Φαινομένων», του Βασίλη Γκουρογιάννη. Συμμετοχή της Λέσχης στο πάνελ του συγγραφέα, στο πλαίσιο της 4ης Διαλεσχικής, στα Ιωάννινα.
- **Δεκέμβριος '25:** «Η Ματανάστις», του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη.
- **Ιανουάριος '26:** «Το Χαμίνι της Οβριακής», του Κερκυραίου, Νίκου Παργινού (παρών δια ζώσης).
- **Φεβρουάριος '26:** «Κυρά Κυραλίνα», του Παναΐτ

Ιστράτι.

- **Μάρτιος '26:** «Όνομα πατρός Δούναβης», του Κώστα Ακρίβου (παρών δια ζώσης).
- **Απρίλιος '26:** «Φονικό στους Κορφούς», του Κερκυραίου, Σωτήρη Τριβιζά (παρών δια ζώσης) & «Εθιμα Ταφής», της Χάνας Κεντ.
- **Ιούνιος '26:** «Σου γράφω από την κοιλιά του κτήνους», του Μίνου Ευσταθιάδη (παρών δια ζώσης, μαζί με την Βιβή Γεωργαντοπούλου) & «Σερενάτα», του Ζουλφί Λιβανελί. • **BONUS:** Η πρώτη επίσημη παρουσίαση βιβλίου: «Κάτω από τα ψηλά βενετσιάνικα σπίτια» (Μαρία Μαρτζούκου).
- **Σεπτέμβριος '26:** «Άβιος Βίος», του Κερκυραίου, Τάσου Αλέξη (παρών δια ζώσης). • Παρουσίαση.
- **Οκτώβριος '26:** «Οι Μπούντενμπροκ», του Τόμας Μαν (Νόμπελ Λογοτεχνίας 1929).

Επισκεφθείτε τη f/b page της Λέσχης σκανάροντας το QR CODE.

ΕΚΤΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ & Ο,ΤΙ ΠΡΟΚΥΨΕΙ

ΤΣΙΠΟΥΡΑΔΙΚΟ

Ίσως το πιο παλιό και γνωστό τσιπουράδικο της Κέρκυρας, το πρώτο που έρχεται στο μυαλό κάποιου, όταν θέλει να προτείνει καλό τσίπουρο στην πόλη. Όμορφη διακόσμηση και μουσική, εκλεκτά πιάτα, λαχταριστοί μεζέδες, ιδανική κατάσταση για όσους επιθυμούν... ουζοκατάνυξη ή τσιπουροκατάσταση. Στάνταρ μενού δεν υπάρχει, καθώς αλλάζει καθημερινά, βάσει των φρέσκων υλικών της ημέρας. Στο «Εκτός Σχεδίου...» μπορείτε να δειπνήσετε σε μια φιλόξενη, άνετη εσωτερική αίθουσα ή έξω, στα τραπεζάκια του ανοιχτού χώρου, στη μαγευτική ατμόσφαιρα της παλιάς πόλης. Ο Γιώργος και ο Βασίλης θα σας υποδεχτούν, δίνοντάς σας την ευκαιρία να σημειώσετε μόνοι, χειρόγραφα στο... old school μπλοκ, τη δική σας παραγγελία. Απλά, μοναδικό!

• Προσαλένδου & Γίδα, Τηλ. 26610 82240

ΑΒΡΑ ΟΚΕΑΝΟΣ

FISH TAVERN

Οικογενειακή ταβέρνα στη δυτική πλευρά της Κέρκυρας, με εξαιρετικό φαγητό και μοναδική θέα, ακριβώς πάνω από την παραλία, σε ένα πολύ ήσυχο μέρος, στο όμορφο Πρασούδι. Με το ονειρεμένο του ηλιοβασίλεμα... Η παραδοσιακή ελληνική κουζίνα του, τα φρέσκα ψάρια και ο ζωντανός αστακός, θα σας μείνουν αξέχαστα. Απ' τις have το taste γαστρονομικές προτάσεις του, για κάθε επιλεκτικό ουρανίσκο, μην παραλείψετε: το μπουρδέτο (αν αγαπάτε το ψάρι), την παστιτσάδα (αν προτιμάτε το κρέας) και τα γεμιστά (αν είστε χορτοφάγοι). Και ντόπιο κρασί, σε κάθε περίπτωση. Οι απολύτως φιλικόι κι εξυπηρετικοί ιδιοκτήτες του, θα φροντίσουν να φύγετε με τις καλύτερες εντυπώσεις.

Ανοιχτά μετά το Πάσχα.

• Πρασούδι - Τηλ. 2661076636

ΤΡΥΠΑΣ

ΤΑΒΕΡΝΑ

Δεν νομίζω να υπάρχει ταβερνάκι, που να έχει φήμη μεγαλύτερη απ' αυτήν του Τρύπα, στους Κυνοπιάστες και να έχει φιλοξενήσει τόσες σημαντικές προσωπικότητες του διεθνούς jet set. Δημιουργήθηκε από τον μπάρμπα Σπύρο Υφαντή, ενώ, μεταξύ άλλων, έχουν περάσει από το μαγαζί ο Αριστοτέλης Ονάσης με την Τζάκι, ο Άντονι Κουίν, η Μελίνα Μερκούρη, ο Φρανσουά Μιτεράν και πολλοί άλλοι. Το μενού; Σαλάτες εποχής, ποικιλία αλλαντικών και τυριών, λουκάνικα, στιφάδο, σοφρίτο, παστιτσάδα, αληθινές πατάτες στο τηγάνι με τυράκι τριμμένο, ψητό χοιρινό και ψητό αρνάκι, ενώ για γλυκό προσφέρεται γιαούρτι με μέλι ή κουμκουάτ και αναρίθμητα φρούτα εποχής. Ανοιχτό καθημερινά.

• Κυνοπιάστες, Τηλ. 2661 056333 & 694 4841793.

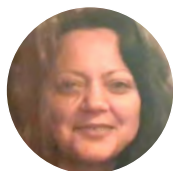

REX

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

Πιστό στην υπόσχεσή του για ποιότητα και γευστικές εκπλήξεις, το ιστορικό brand, στο κέντρο της πόλης, σας περιμένει καθημερινά, απ' το μεσημέρι (12 μ.) έως αργά το βράδυ, με ανανεωμένο μενού και προτάσεις για κάθε γούστο. Η μεσογειακή κουζίνα κυριαρχεί σταθερά, καθώς είναι αυτή που το χαρακτηρίζει από τις απαρχές του «Rex», το 1932. Ελληνικές και κερκυραϊκές σπεσιαλιτέ, αγαπημένες και παραδοσιακές συνταγές, δροσερές, φρεσκοκομμένες σαλάτες, ορεκτικά, γλυκά πλούσια σε υλικά, που έχουμε αγαπήσει, όπως η λεμονόπιτα, το ρυζόγαλο, ο μπακλαβάς, αλλά και πιο light επιλογές, όπως φρουτοσαλάτα ή γιαούρτι με μέλι, ολοκληρώνουν το γεύμα σας με το καλύτερο τρόπο.

• Καποδιστρίου 66 - Τηλ. 26610 39649

Της ΜΑΡΙΝΑΣ ΠΟΛΙΤΗ

Μια πόλη (Κέρκυρα). Ένας συγγραφέας (Κωνσταντίνος Θεοτόκης). Ένα θρυλικό διήγημα («Η Τιμή και το Χρήμα»). Και μια ταινία - έμβλημα («Η Τιμή της Αγάπης», της Τώνιας Μαρκετάκη), αρχές δεκαετίας του '80. Αντικείμενο μελέτης ακόμη και σε επίπεδο πανεπιστημιακό. Ποικιλοτρόπως. Εν προκειμένω; «Έρευνα για τους χώρους που χρησιμοποιήθηκαν για τα γυρίσματα της ταινίας και τα κοινωνικά - ταξικά, στοιχεία των αρχών του 20ου αιώνα, που σχολιάζονται». Στο φιλμ. Μια εμπεριστατωμένη μελέτη, με την υπογραφή της ΜΑΡΙΝΑΣ ΠΟΛΙΤΗ, στο πλαίσιο των ακαδημαϊκών υποχρεώσεων του Τμ. Τεχνών, Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου (επιβλέπουσα, Μαρία Χάλκου). Φρέσκος κόπος: δημοσίευση, Οκτώβρης του '25. Η υπογράφουσα τον εμπιστεύτηκε, κατ' αποκλειστικότητα, στο «ΕΝ»...

«Η ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ», ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ

ΕΝ ΚΑΤΑΚΛΕΙΔΙ...

Σύνοψη και συμπεράσματα στην ταινία της Μαρκετάκη

ΜΕΡΟΣ Ζ' (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ)

ΣΤΗΝ «Τιμή της Αγάπης», μολονότι πρόκειται για ταινία εποχής, η σκηνοθέτης επιλέγει να μην αναπαραστήσει με σκηνική λεπτομέρεια το ιστορικό παρόν της νουβέλας του Θεοτόκη, αλλά να ανασυνθέσει αποτελεσματικά -και αυτό είναι το δημιουργικά ευφύες στην ταινία- την ατμόσφαιρα της εποχής, που μετουσιώνεται στην εικαστική αντίληψη του κάδρου, στο ρεαλισμό των χαρακτήρων και στην άφογη αποτύπωση του κερκυραϊκού περιγυριού, τον οποίο με τόση φροντίδα αποδίδει.

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ της Μαρκετάκη θυμούνται την επιμονή της να παραμείνει ακριβής στην αίσθηση του χώρου και του χρόνου που φιλοξενεί την ιστορία, χωρίς τις παραμικρές εκπτώσεις. Ένας από τους πρωταγωνιστές της, ο Στρατής Τσοπανέλης αναφέρει χαρακτηριστικά ότι η Μαρκετάκη ταξίδεψε με τους ηθοποιούς και το συνεργείο της στην Κέρκυρα δέκα μέρες πριν ξεκινήσουν τα γυρίσματα, ώστε να υπάρξει η αναγκαία ευχέρεια χρόνου για την εξοικείωσή τους με το νησί και τους ανθρώπους του (Milonaki, 2017).

Η ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ δεν εξαντλεί υστερικά τις λεπτομέρειες, δεν ενδιαφέρεται για μια ακριβή, μέχρι κεραίας, αποτύπωση του χώρου, των αντικειμένων. Η μέριμνά της επικεντρώνεται απερίσπαστα στην ατμόσφαιρα, στον περίγυρο, σαν εκείνο το μυστικό φως, που μένει λίγο ακόμα σ' ένα δωμάτιο, όταν φεύγει ένας άνθρωπος (Κυριακίδης, 1994).

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ, λοιπόν, για μια ταινία, που θίγει σαφή πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα. Το πρώτο αφορά στη θέση της γυναίκας (κατά τη διάρκεια των αρχών του 20ού αιώνα), με τις παλιές νοοτροπίες, αλλά και τις αλλαγές που επίκεινται ως προς αυτήν τη θέση και θα αποκαλυφθούν - συσταθούν κατά τη διάρκεια ολόκληρου του αιώνα.

Η ΤΑΙΝΙΑ γυρίστηκε σε μια περίοδο ιδιαίτερων αλλαγών για την Ελλάδα, όπου καταστάλαζαν διεκδικήσεις σχετικές με τη γυναικεία χειραφέτηση. Το γυναικείο ζήτημα βρέθηκε στο κέντρο του προβληματισμού σε αρκετές ταινίες της περιόδου 1981-1986, εποχή διεργασιών συγκρότησης μιας γυναικείας ταυτότητας και μετασχηματισμού των προτύπων των φύλων στην ελληνική κοινωνία, το οποίο απασχόλησε ιδιαίτερα τη Μαρκετάκη (Καραμπάτου, 2022).

ΕΧΟΝΤΑΣ ως αφετηρία τη νουβέλα του Κερκυραίου πεζογράφου, Κ. Θεοτόκη «Η τιμή και το χρήμα» (1914), η Τώνια Μαρκετάκη καταγράφει τις κοινωνικές συμβάσεις και τη θέση της γυναίκας, στις αρχές του 20ού αιώνα, που φαίνεται αρχικά ένα άβουλο αντικείμενο προς αγορά (Ταμπάκη: 8).

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ, το οποίο κι εξετάστηκε σε αυτήν την εργασία, αφορά στο πολιτικό πλαίσιο. Η ταινία αναφέρεται σε μια περίοδο, που φέρνει έντονες αλλαγές για τα κοινωνικά στρώματα στην Ελλάδα (αργότερα από την υπόλοιπη Ευρώπη), με τη δειλή άνοδο της αστικής τάξης, τη σταδιακή συγκρότηση της εργατικής και τα πρώτα κινήματα αριστερών και σοσιαλιστικών πεποιθήσεων.

ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ του 20ου αιώνα, σε μια κοινωνία που μετασχηματίζεται απότομα, σχεδόν βάνουσα, υπό την πίεση των καιρών, οι πρώτοι τριγμοί σε θεσμούς, η δειλή ανάδυση των νέων αξιών

Η Τώνια Μαρκετάκη

στην επιφάνεια... Και μέσα σ' όλα αυτά, η αγάπη, η σύγκρουση των φύλων, η θέση της γυναίκας, η μητριαρχία, η προίκα (Κυριακίδης, 1994).

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ του Θεοτόκη είναι γραμμένο την περίοδο αυτής της μετάβασης και σηματοδοτεί και τα σύγχρονα κοινωνικά φαινόμενα, αφού το χρήμα στην καπιταλιστική οργάνωση της κοινωνίας εξακολουθεί να διαστρεβλώνει τις αξίες και τις ανθρώπινες σχέσεις, που παρουσιάζονται διαμεσολαβημένες (Παγανός, 1984).

ΕΝΑ ΑΛΛΟ κοινωνικό στοιχείο, πιο εντόπιο, σχετίζεται με το διαχωρισμό των τάξεων στην Κέρκυρα της εποχής. Το νησί, μόλις λίγες δεκαετίες μετά την ένωσή του με την Ελλάδα, φέρει ακόμη την παλιά νοοτροπία του διαχωρισμού σε τρεις τάξεις: των αρχόντων, των ευγενών και των λαϊκών. Μετά το τέλος της ενετικής και της μετέπειτα αγγλικής κυριαρχίας, παρέμεινε στο νησί η παλιά αριστοκρατία, οι πλούσιοι ή ξεπεσμένοι αριστοκράτες (ξεπεσμένοι, αφού είχαν χάσει πια τα προνόμια που απολάμβαναν από τους ξένους «αρχόντους»). Η μεταβατική περίοδος επηρέασε, τόσο τα εύπορα στρώματα, όσο και τα λαϊκά. Ωστόσο, για αρκετές δεκαετίες, ο διαχωρισμός ήταν αρκετά σαφής και η κοινωνική ανισότητα εντονότατη.

Η ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ αναγκάστηκε να διακόψει τα γυρίσματα δύο φορές για οικονομικούς λόγους, τα οποία φαίνεται να ολοκληρώθηκαν, τελικά, το καλοκαίρι εκείνης της χρονιάς. Στις 15 Ιουλίου 1983, πάντως, ένα δημοσίευμα της τοπικής εφημερίδας «Κερκυραϊκό Βήμα», κάνει αναφορά στη διακοπή των γυρισμάτων («Χωρίς Τίτλο», 1983).

Η ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΔΑ χρειάστηκε να επέμβει πολύ δυναμικά στην πόλη της Κέρκυρας και στα χωριά, στα οποία πραγματοποίησε τα γυρίσματα της ταινίας.

Η «ΤΙΜΗ της Αγάπης» έκανε πανελλήνια πρεμιέρα στην πόλη της Κέρκυρας και, συγκεκριμένα, στον κινηματογράφο «Ορφέα», στις 19 Δεκεμβρίου 1983 («Ανακοίνωση της Καλλιτεχνικής Λέσχης Κέρκυρας», 1983).

Τέλος

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΡΕΚΛΑΜΑΣ Ο ΑΚΑΚΙΟΣ ΗΤΑΝ... ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΣ!

Με αφορμή την Ημέρα Ζυμαρικών (25/10), η περίπτωση του «δικού μας» Ηλία Κουμετάκη και η πολυκύμαντη ιστορία της διαχρονικότερης διαφήμισης της ελληνικής αγοράς (Μίσκο).

Του **ΗΛΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ**

ΣΤΗ ΠΑΝΙΑ περίπτωση ρεκλάμας γνώρισε τέτοια διαχρονική αποδοχή. Έγινε σλόγκαν. Λογότυπο. Γεγονός στα εμβόλιμα των κινηματογραφικών αισθουσών, ανάμεσα στα «Προσεχώς» και τα «Επίκαιρα». Κέρδισε την -άνιση, συνήθως- μάχη με το χρόνο. Εισχώρησε σε μια γνωστική γωνιά, ακόμη και γενιών μεταγενέστερων, που, μολονότι έμαθαν να συνδιαλέγονται με όρους σύγχρονους, ψηφιακούς, αναγνώριζαν πάντα τη συνέχεια, κάθε φορά που η αόρατη φωνή άρχιζε τη φράση μ' εκείνο το ανεπανάληπτο «Ακάκιε, τα μακαρόνια να είναι...» Ο καλόγερος Ακάκιος. Ο γαϊδαράκος του. Με το σαμάρι και την καλαθούνα για τα ψώνια. Και, στο δρόμο για την αγορά, η φωνή - παραγγελιά του γέροντα. Αυτό ήταν το concept. Σύντομο. Λιτό. Μα, μ' έναν περίεργο τρόπο, απείρως εμπνευσμένο. Κι, αν δεν το γνωρίζετε, ρίζας κερκυραϊκής. Ηλίας Κουμετάκης...

ΠΑΤΕΡΑΣ, Κρητικός - το προδίδει και το επώνυμο. Μητέρα, Κερκυραία. Η Τζούλια Αυγούστη. Ο Ηλίας γεννήθηκε (1889) στο Αργοστόλι, όπου υπηρετούσε ο πατέρας του (αξιωματικός της Χωροφυλακής). Δεν τον γνώρισε (πέθανε πριν από τη γέννα), στα επτά του χάνει και τη μάνα του και την ανατροφή του αναλαμβάνει μια θεία του στην Κέρκυρα.

ΟΙ ΑΠΩΛΕΙΣ που γνώρισε παιδί, «βγήκαν» κατά τη διαμόρφωση της προσωπικότητάς του. Κλειστός, μοναχικός, γεμάτος φοβίες (ειδικά για τις αρρώστιες), μανιακός με την καθαριότητα. Αλλά και δημιουργικός. «Το ταλέντο του στο σκίτσο», γράφηκε, «αναδείχτηκε απ' τα μαθητικά του χρόνια, όταν στο σχολείο σκίτσαρε τους καθηγητές του». Ενώ απ' το 1909 αρχίζει να στέλνει τα πρώτα του σκίτσα στην Αθήνα - τον «Χρόνο» του Κωστή Χατζόπουλου και την «Αθήναι» του Γεωργίου Πωπ. Δίχως μισθό. Όπως θα τόνισε, άλλωστε, αργότερα ο Οδυσσέας Δημητρακόπουλος, στη συλλεκτική έκδοση ΑΓΡΑ / Ε.Λ.Α., «Ο σκιτσογράφος Ηλίας Κουμετάκης», «όπως και να το κάνουμε, η Κέρκυρα, κι ας την "έλεγε πρωτεύουσα της Ελλάδας", ήταν μακριά από την Αθήνα κι από τις όποιες ευκαιρίες της...»

ΜΕΤΑ τους Βαλκανικούς, επιστρέφει (απ' το Μέτωπο) στο νησί. Πιάνει, για βιοπορισμό, δουλειά στην Εθνική Τράπεζα, συνεχίζει να στέλνει γελοιογραφίες στις εφημερίδες της πρωτεύουσας και σκιτσάρει για την «Κερκυραϊκή Ανθολογία» της περιφημής «Συντροφιάς των Εννιά». Και παράλληλα...

ΣΧΕΔΙΟ διαφήμισης των θρυλικών τσιγάρων Γιαννουκάκη. Σώζεται, με χειρόγραφη υπογραφή του (δημιουργού) Ηλία Κουμετάκη, εν έτει 1915. Ακόμη, ζούσε Κερκύρα (στην Αθήνα εγκαταστάθηκε μόνο το 1926, λόγω μετάθεσης στην Τράπεζα). «Όπως φαίνεται», γράφει η «Εποχή» (φ. 25/12/1998), «κατόπιν παραγγελίας του καπνοβιομηχάνου Μιχάλη Γιαννουκάκη (και μέσω του συγγενή του, χαρακτή, Δημήτρη Γιαννουκάκη)... Του Γιαννουκάκη του άρεσαν πολύ οι συνθέσεις και οι λεζάντες, σύμφωνα με μαρτυρία του Κουμετάκη, που περιγράφει τον βιομήχανο ως "άνθρωπο μορφωμένο και φιλότεχνο, ο οποίος έδωσε την πρώτη ώθηση στην Ελλάδα για την καλαίσθητη εμφάνιση των σιγαρέτων και την καλλιτεχνική διαφήμισή τους..."»

ΤΟ ΣΚΙΤΣΟ απεικονίζει έναν μοναχό, καβάλα στο γαϊδαράκο του. Και τρεις καλόγερους να του μηνύουν: «Και μη ξεχάσεις, Ονούφριε, τα σιγάρα να είναι Γιαννουκάκη!» (βλ. «Ιστορία του Ελληνικού Τσιγάρου», ΕΛΙΑ, 1998). Σας θυμίζει, μήπως, κάτι; Ακριβώς. Η θρυλική ρεκλάμα της πειραιώτικης εται-

ρείας ζυμαρικών «Μίσκο», των Μιχαηλίδη - Κωνσταντίνη (πρόσφυγες από τη Σμύρνη), που πρωτοκυκλοφόρησε τη δεκαετία του '30 και μεγάλωσε γενιές Ελλήνων, δεν ήταν παρά η «κερκυραϊκή» ρεκλάμα του Κουμετάκη, με δύο «ειδικές» προσαρμογές: ο μοναχός Ονούφριος είχε γίνει μοναχός Ακάκιος. Και τα τσιγάρα, μακαρόνια! Όχι δίχως «ίντριγκα»...

ΟΠΩΣ αναφέρουν οι πηγές, η «τράμπα» δεν έγινε εν γνώσει του δημιουργού! Μόνο αργότερα, λέγεται, υπήρξε κάποια επικοινωνία της εταιρείας με τον σκιτσογράφο - πατέρα του διαχρονικού της «σήματος», ίσως και κάποιας μορφής αποζημίωση. Συν, αρχές της δεκαετίας του '70, μια επίσκεψη του (τότε) ιδιοκτήτη της επιχείρησης, με δώρο ένα... κιβώτιο μακαρόνια! «Δεν έγινε τυχαία», δή-

λωνε τον Αύγουστο του 2008 στη «Γαλέρα» (τ. 35) η κόρη του Κουμετάκη, Αγγελική. «Τον είχε καλέσει ένας φίλος του μπαμπά, δικηγόρος, λέγοντάς του, "Ξέρετε, η διαφήμισή σας ήταν έργο του Κουμετάκη". Τότε αυτός, πήγε στο σπίτι του στη Φερών με ένα κιβώτιο μακαρόνια, τον φίλησε και τον κάλεσε σε μία κρουαζιέρα». Ο φόβος των δικαιωμάτων...

ΛΙΓΟ πριν, τέλη των 60s, στο προηγούμενο σπίτι του, στην Καλλιθέα, ο Κουμετάκης, είχε λάβει ένα δελτάριο απ' τη «Μίσκο», με την ήδη εμβληματική διαφήμισή του... Ακάκιου. Την πήρε, την κοίταξε, κάτι μονολόγησε κι έπιασε την πένα. Το σχόλιο - ντοκουμέντο σώθηκε: «Κακότεχνη αντιγραφή του σκίτσου μου για τα σιγαρέτα Γιαννουκάκη...». Και το 'παψε εκεί: «Ο πατέρας μου αποδέχτηκε σιωπηρά την χρησιμοποίησή της σε δεύτερη φάση από τη "Μίσκο", που δεν τον ρώτησε γι' αυτό. Μπορεί σήμερα ν' ακούγεται περίεργο, αλλά ξέρετε, ο Κουμετάκης ήταν ένας πολύ αξιοπρεπής άνθρωπος. Τα πρώτα χρόνια, να σκεφθείτε, στο "Ημερολόγιο του Σκώκου", δεν είχε πάρει ποτέ χρήματα. Ήταν άλλης κατηγορίας άνθρωπος, πολύ ρομαντικός, των βιβλίων. Δεν θα κυνηγούσε τη δεκάρα τότε. Ούτε και την φήμη του αργότερα». Ποτέ. Ίσαμε το θάνατό του (1979)...

ΑΝΝΗ ΝΟΥΝΕΣΗ

ΟΙ ΜΠΕΖΕΔΕΣ ΤΗΣ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗΣ

«Δεν έχω βαήτσα, μάτια, ετούτο μόνο το κουτί από του Βουλισμά».

«**Α**ΠΟ ΠΟΥ ΕΙΣΑΣΤΕ, κυρία μου;», ρώτησε η υπάλληλος της αεροπορικής Εταιρείας την Φρειδερίκη.

«**ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ** Βασιλάκη», επανέλαβε. «Αποσκευές, παρακαλώ;»

«**ΟΧΙ**, δεν έχω, μάτια, μοναχή μου είμαι!».

«**ΕΞΟΔΟΣ 6**», είπε το κορίτσι, «η πτήση σας αναχωρεί στις 18:45. Με την ησυχία σας», συνέχισε ευγενικά, «έχετε χρόνο».

ΤΗΝ ΕΙΧΕ εντυπωσιάσει η εμφάνιση και το βλέμμα της Φρειδερίκης. Η κυρά, φορούσε τη στολή της νότιας Κέρκυρας. Ήταν από την Λευκίμμη και ταξίδευε για Αθήνα, να πάει στον γιο της.

«**ΑΠΟ** πού είσαστε, κυρία Φρειδερίκη;», τη ρώτησε ευγενικά.

«**ΑΠΟ** το Ποτάμι, κόρη μου», της είπε η Φρειδερίκη. «Από τ' Αλεύκι!».

ΘΑΥΜΑΣΕ το κορίτσι την κατάλευκη μαντήλα της Φρειδερίκης και τον ιδιαίτερο τρόπο με τον οποίο το είχε τυλιγμένο γύρω από το πηγούνι της. Το λευκό μούστο. Που άφηνε λίγο από το δέρμα της να φαίνεται και τα λευκά μανίκια, που τα είχε στους αγκώνες μαζεμένα.

ΠΡΟΣΞΕ και την χρυσή κολάνα. Μα, αυτό που της έκανε τη μεγαλύτερη εντύπωση, ήταν το κουτί που κρατούσε η Φρειδερίκη αγκαλιά.

ΕΡΩΤΗΣΕ, λοιπόν, ξανά: «Κυρία Φρειδερίκη, είπατε δεν έχετε αποσκευές. Σίγουρα, έτσι;».

«**ΕΤΣΙ**, μάτια... Δεν έχω βαλίτσα, ετούτο μόνο το κουτί από του Βουλισμά».

Η ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ κρατούσε πραγματικά ένα μεγάλο κουτί από το ζαχαροπλαστείο, αγκαλιά. Έτσι προχώρησε προς τον έλεγχο αποσκευών. Χωρίς πολλές ερωτήσεις, κατάφερε να περάσει ευτυχώς στην αίθουσα αναμονής και κάθισε να περιμένει την αναχώρηση, με την κούτα αγκαλιά.

ΣΤΟ αεροπλάνο, όταν ήρθε η ώρα να ανεβεί, «έπιακε» το κότολό της με τ' αριστερό της χέρι και πάλεψε με το δεξί και το πηγούνι της να μη λυθεί η μαντήλα και να μην της πέσει από το χέρι το κουτί. Η αεροσυνοδός την έβαλε να καθίσει και ζήτησε το κουτί, να το βάλει με τις αποσκευές πάνω από το κεφάλι της Φρειδερίκης.

«**ΤΗ ΓΚΟΥΤΑ** θα τη βαστάξω αγκαλιά», της είπε η Φρειδερίκη. «Δε ντην αφήνω από τα χέργια μου, κόρη μου, να σε χαρώ... και στα δικά σου, με ένα καλό παιδί, με τη γκαλή την ώρα και με τον Άγιο μας από κοντά στα ταξίδια σου, μάτια!».

«**ΣΑΣ** ευχαριστώ πολύ, κυρία μου», είπε το κορίτσι, «μα, θα πρέπει να πάρω το κουτί, για να σας δέσω», επέμεινε. «Δεν επιτρέπεται να ταξιδέψετε, αν δε σας δέσω την ζώνη. Μπορεί να έχουμε αναταράξεις».

«**ΑΚΟΥ**, ψυχή μου, θυγατέρα μου, μη με τάραξεις. Εδώ είναι οι μπιζέδες του υγιού μου», είπε και έδειξε το κουτί. «Τσου κουβαλώ με τη γκούτα από του Βουλισμά, γιατί εδώκαμε λόγο στην Αθήνα. Εγώ θα πάω με τσου μπιζέδες, που τσου θέλει ο υγιός μου για το σόι τση κοπέλας. Για σε πειράζει σένανε να πάω αμολαρή;»

ΥΛΙΚΑ

- 1 και μισή λίτρα (1,5 κ.) ζάχαρη.
- 6 ασπράδια.
- 6 γρ Dragantine*.
- Ολίγη βανίλια ή φλούδα λεμονιού.

(*) Την Dragantine τη χρησιμοποιούμε και σήμερα για πηκτική ουσία στην παρασκευή γλυκών από ζάχαρη.

ΤΡΟΠΟΣ

• Αφήνουμε 24 ώρες αμμόγειο (σ.σ. σαν σε άμμο) το dragantine σε 3 δάχτυλα νερό (σ.σ. δηλ. βάζουμε τη σκόνη σ' ένα μπολ με τρία δάχτυλα νερό. Εδώ, το dragantine χρησιμοποιείται, ουσιαστικά, σαν ζελατίνη).

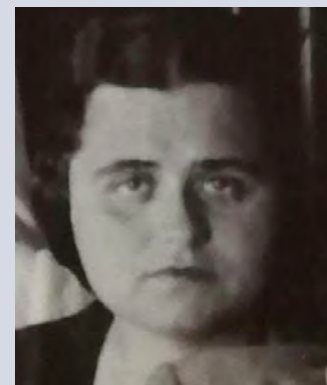
• Στη συνέχεια, χτυπάμε καλά τα ασπράδια – να είναι φρέσκα τα αυγά, ολίγων ημερών.

• Τα βάζουμε όλα μαζί σε μια λεκάνη και αρχίζουμε να τα χτυπάμε επ' αρκετόν (σκληρή μαρέγκα), προσθέτοντας τη ζάχαρη. Στο τέλος, και το dragantine.

• Όταν είναι έτοιμα, βάζουμε χαρτί (λαδόκολλα) σε μια λαμαρίνα και με το χωνάκι χύνουμε από λίγο μίγμα σε επαναλήψεις. Και το στέλνουμε στο φούρνο, σε σιγανή φωτιά.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Εμείς, σήμερα, ψήνουμε στους 120 βαθμούς για μια ή μιάμιση ώρα, ανάλογα. Προσέχουμε μην κιτρινίσουν.

Πρόκειται για την αυθεντική συνταγή απ' τις ρετσέτες της Κατίνας Τριμέρη - Ζερβού. Άλλοτε • εθελόντριας στο σύλλογο «Φάρος», με σημαντική δραστηριοποίηση στο Ιατρείο, το Γηροκομείο, τις Φυλακές, το Ορφανοτροφείο, το Οικοτροφείο Κέρκυρας και τις πάλαι Φυλακές ανηλίκων στο νησί του Βίδο.

«ΚΕΡΚΥΡΑ-ΚΥΠΡΟΣ: ΑΠΟ ΤΗ ΔΥΣΗ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ»

Στη Λευκωσία η «Παλαιά» την 28η Οκτωβρίου

ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ βρίσκεται η φετινή επέτειος της 28ης Οκτωβρίου την Φιλαρμονική Εταιρεία Κέρκυρας. Το μουσικό σώμα (μπάντα) της «Παλαιάς», θα συμμετάσχει, αφ' ενός, στην παράσταση που θα λάβει χώρα στη Λευκωσία, παρουσία του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας, Νίκου Χριστοδουλίδη, αφ' ετέρου -και πρωτίστως- θα πραγματοποιήσει επετειακή συναυλία, πάντα ανήμερα της επετείου (28/10, 19.00), στην Πλατεία Ελευθερίας (Λευκωσία).

ΤΙΤΛΟΣ της, «Κέρκυρα - Κύπρος: Από τη Δύση στην Ανατολή». Μια ξεχωριστή μουσική συνάντηση, με ιδιαίτερο συμβολισμό, που αναδεικνύει τους διαχρονικούς δεσμούς, που ενώνουν τους δύο τόπους.

ΔΥΟ νησιά, δύο χώρες, ένα έθνος, ένας κοινός πολιτιστικός και ιστορικός ορίζοντας και, κυρίως, μια κοινή γλώσσα, που δεν χρειάζεται μετάφραση: η μουσική. Η Κέρκυρα, σταυροδρόμι πολιτισμών στη δυτική άκρη του ελληνικού χώρου και η Κύπρος, στο σταυροδρόμι της Ανατολικής Μεσογείου, μπορεί να βρίσκονται γεωγραφικά σε διαφορετικές άκρες του ελληνικού κόσμου, συνδέονται, όμως, μέσα από ισχυρούς ιστορικούς, πολιτιστικούς και θρησκευτικούς δεσμούς.

ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟ πρόγραμμα έχει μία ενδιαφέρουσα ποικιλία θεμάτων και μοιράζεται σε τρεις θεματικές ενότητες. Ακούγονται, αρχικά, έργα Κερκυραίων μουσουργών - εκπροσώπων της αρχικής και πρώιμης Επτανησιακής Σχολής (Νικόλαος Χαλικιόπουλος - Μάντζαρος, Σπυρίδων - Φιλίσκος Σαμάρας και Σπύρος Δουκάκης), αλλά και της αντίστοιχης σύγχρονης (Σπύρος Μαυρόπουλος, Σπύρος Προσωπάρης). Στη συνέχεια, η μπάντα θα συμπράξει με σημαντικούς καλλιτέχνες, με μουσική και τραγούδια κορυφαίων Ελλήνων συνθετών (Μίκης Θεοδωράκης, Μίμης Πλέσσας, Μάνος Χατζιδάκις, Θεόφρατος Σακελλαρίδης, Μιχάλης Σουγιούλ κ.ά.). Ενώ, λόγω της ημέρας, η συναυλιακή παράσταση θα ολοκληρωθεί μ' ένα αφιέρωμα σ' επετειακά τραγούδια για την 28η Οκτωβρίου (μεταγραφές: Αλέξανδρος Κάτσιος).

- **Τραγουδούν:** Έλενα Κελεσιδου (σοπράνο), Γιώργος Ντάβλας, Ιωάννης Λιβανός (τενόρος).
- **Σολίστ:** Μάριος Βουσουλίνος (τρομπόνι), Ευάγγελος Φαϊτάς και Κωνσταντίνος Ζωχίος (ξυλόφωνο).
- **Αφήγηση:** Αθηνά Βιολάρη.
- **Μουσική Διεύθυνση:** Σπύρος Προσωπάρης.
- Η συναυλία τελεί υπό την αιγίδα του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Νίκου Χριστοδουλίδη, με την υποστήριξη του Δήμου Λευκωσίας. Χορηγός, το Υφυπουργείο Πολιτισμού.

LIBRO D' ORO CAFÉ-WINE BAR

All day café - wine bar στέκι για την καθημερινή σας έξοδο, με ιστορία και χαρακτήρα. Ανανεωμένο, με back to my roots αύρα, η ομάδα του Libro d' oro, στο εμβληματικό τοπόσημο του Λιστόν, σας υποδέχεται από νωρίς το πρωί, με τη μυρωδιά του φρεσκοκομμένου καφέ. Πλούσιες ποικιλίες, αλμυρά ή γλυκά rancakes, ποικιλία σε σάντουιτς, αλλά και διάφορες comfort προτάσεις, όπως πίτσες και club sandwich, σας περιμένουν. Το βράδυ τα φώτα χαμηλώνουν, το σκηνικό αλλάζει και το μαγαζί σας υποδέχεται για την έξοδό σας, με dj set και lounge ήχους. Χωρισμένο σε δύο επίπεδα, επιλέξτε εσείς το περιβάλλον που σας ταιριάζει ιδανικά, για να απολαύσετε το κοκτέιλ, το κρασί ή το ποτό σας.

• Ελευθερίας 4 (Λιστόν), Τηλ: 26610 27275

FLISVOS BAR - RESTAURANT

Σ' ένα από τα πιο όμορφα μέρη της Κέρκυρας, με θέα την Παναγία Βλαχερνών και το Ποντικονήσι. Εξαιρετικό φαγητό και εξυπηρέτηση. Κάθε πιάτο του, καλά ισορροπημένο και μαγειρεμένο στην τελειότητα. Μερικά από τα είδη του μενού αποτελούν μια σύγχρονη ερμηνεία των ελληνικών κλασικών φαγητών. Δοκιμάστε τα όλα! Την ελληνική σαλάτα, το χταπόδι, το σοταρισμένο καλαμάρι, την ταραμασαλάτα. Όλες οι γεύσεις του θα σας φανούν οικείες, ταυτόχρονα, ωστόσο, και... σαν να μην τις έχετε δοκιμάσει ποτέ πριν! Tip, η μεγάλη λίστα κρασιών, με διαθέσιμα και πολλά τοπικά. Ανοιχτό καθημερινά, από το πρωί έως αργά το βράδυ. All day, sea side experience...

• Κανόνι, Βλαχέρνα - Τηλ. 2661 046191

Τότε που ήκμαζε ο ναός του Ταξιάρχη, στο Καμπιέλλο

Μια αναδρομή στον πάλαι ποτέ
Πρωτοπαπαδικό - Μητροπολιτικό ναό
του τόπου, επ' αφορμή της επερχόμενης
(6/11) εορτής των Ταξιάρχων.

ΗΛΙΑΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΕΙ βρισκόταν. Στο μεσοκάρδι απ' το πολύπλοκο, οικοδομικό δίχτυ του Καμπιέλου. Στ' άλλοτε «Οβριοβούνι». Την παλαιότερη, ίσως, συνοικία «εις των Κορφών το ξώπολι» έξω, πά' να πει, από την πόλη, που, μέχρι τον Μεσαίωνα, δέσποζε εντός των οχυρώσεων του Παλαιού Φρουρίου.

ΛΟΦΙΣΚΟΣ, υπερυψωμένη γη. Για να οικοδομηθεί με σέστο, διαμόρφωσαν χώρους ανοιχτούς, μικρο-πλατείες. «Campri», τις έλεγαν οι Βενετσιάνοι. Πλατέματα. Και τα μικρότερα, «campielli». Ένα στη μέση κάθε επιμέρους γειτονιάς και τα οικήματα, τριγύρω (σπίτια και αργαστήρια)...

ΔΕΚΑΤΟΣ τέταρτος αιώνας: χίλια τρικόσια άγνωστο, η συνοικία διαμορφούμενη. Στο βορινό της μέρος, τα πρώτα αρχοντικά (του Βαρώνου Θεοτόκη, των Καποδίστρια, λοιπών) ορίζουν το τοπίο. Λείπει μονάχα τούτο: η εκκλησιά. Η απαραίτητη θρησκευτική αναφορά της Κοινότητας («είχεν ο ναός από παλαιών χρόνων αδελφούς και κήτορας, κληρονομικών δικαιώματι, jus patronatum, τας αρίστας και ευγενεστέρας της νήσου οικογενείας», μαρτυρεί ο Παπαγεωργίου).

ΤΗ ΧΤΙΖΟΥΝ. Και την αφιερώνουν στον Ταξιάρχη Μιχαήλ τον προσεχώς (6/11) συνεορτάζοντα Αρχάγγελο. Και ήδη, από αιώνων, τιμώμενο στον τόπο. Μαρτυρία ενδεικτική, ο ξυλόστεγος ναός του Ταξιάρχη Μιχαήλ στην Άνω Κορακιάνα: τμήμα του οποίου ανάγεται, κατ' εκτιμήσεις, στον 11ο αι...

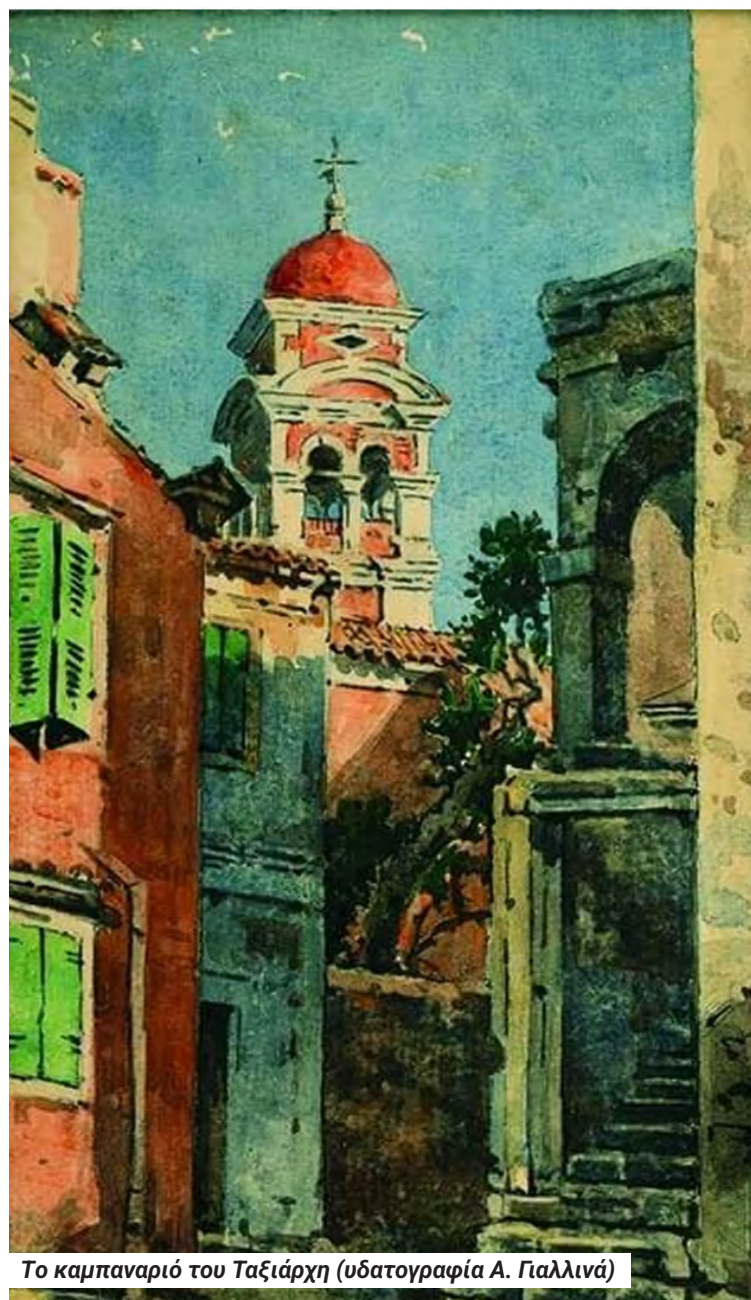
Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ δε σώζεται. Τσακίστηκε απ' τους ιταλικούς βομβαρδισμούς, στα τέλη του '40 (26/11). Δεν ήταν, ιστορικά, η πρώτη της πληγή: 1545, Σεπτέμβρης. Πυρκαγιά. Τότε, «ανεκτίσθη». Τώρα, ωστόσο, ήταν αλλιώς: «Κατεστράφη τελείως... χωρίς να μείνῃ λίθος επί λίθου», περιέγραφε ο Μεθόδιος Κοντοστάνος (1949). Και πρόσθετε: «Δεν προβλέπεται ανοικοδόμησής του». Μολονότι, κατά τη μεταγενέστερη σημείωση του Αντώνη Αγίου, λιγότερο δραματική απ' την πρωτόλεια του Μεθόδιου, υπήρχαν περιθώρια: «οι ζημίες δεν υπήρξαν καταστρεπτικές και ανεπανόρθωτες. Εν τούτοις, άγνωστο για ποίο λόγο -πιθανόν για την αποσυμφόρηση της περιοχής, που ασφυκτιούσε από κτίσματα- ουδέποτε οικοδομήθηκε εκ νέου». Η τελευταία δέηση. Αυλαία...

ΚΑΠΩΣ έτσι, μια μακρά πορεία κάπου επτά αιώνων, έμπαινε δια παντός στο χρονοντούλαπο. Λαμπρή πορεία. Εμβληματική - «ίσως», σημειώνει ο Κώστας Θύμης, «ο πιο αντιπροσωπευτικός ορθόδοξος ναός της ενετικής περιόδου της Κέρκυρας».

Η ΑΚΜΗ του μαρτυρείται από νωρίς. «Ήκμαζε τω 1570, μετά ένα δε αιώνα, περί το 1650 είχε κτήματα και αφιερώματα πολλά», σημειώνει το '20 ο Παπαγεωργίου, σκαλίζοντας αρχαιακά τεκμήρια. Κι ενώ νωρίτερα, μεταξύ 1489 και 1531 (άλλες πηγές μιλούν για > 1528), επιβεβαιώνεται ως ναός φιλοξενίας του ιερού σκηνώματος του Αγ. Σπυρίδωνος (προτού μεταφερθεί στον Ι.Ν. Αγ. Σπυρίδωνος, στο San Rocco).

Η ΜΕΓΑΛΗ, ωστόσο, άνθιση του ναού, καταγράφεται από το α' μισό του 18ου αι. Και την ανάδειξή του σε καθεδρικό ναό των Μεγάλων Πρωτοπαπάδων του νησιού (1712). Με περικαλλή θρόνο, στο σύνθρονο του Ιερού Βήματος.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ χαρακτήρας του ναού διατηρήθηκε και μετά την παλινόρθωση του ορθόδοξου θρόνου, επί Ρώσων (1800). Έως και το 1842 (επί Μητροπολίτου Χρυσάνθου Μασσέλου). Όταν Μητροπολιτικός Ναός του τόπου ορίστηκε αυτός της Υ.Θ. Σπηλαιώτισσας (και Βλασίου), στη Σηληιά. Ένα, κοινώς, μεσοδιάστημα (περίπου) 130 χρόνων, κατά το οποίο ο ναός του Ταξιάρχη εξελίχθηκε στο κατ' εξοχήν

Το καμπαναριό του Ταξιάρχη (υδατογραφία Α. Γιαλλινά)

θρησκευτικό επίκεντρο της πόλης, με σειρά συνεπακόλουθων ισχυρών αναφορών...

- Την, εν έτει 1712 (24/10), επί Μ. Πρωτοπαπά, Αναστασίου Αυλωνίτη, μεταφορά, με λιτανεία απ' τον Ι.Ν. Αγ. Ιωάννη (Στέρνες), της θαυματουργής εικόνας της Παναγίας «της Δημοσιάνας» (ως προστάτιδα «του Δήμου», του λαού κι έχουσα την πρώτη θέση στις δημόσιες τελετές της εποχής). Έργο του 14ου αι., εμβληματική εικόνα της τοπικής διαχρονικότητας, «παλλάδιο των Κορφών» για αιώνες, «κτήμα», κατά παράδοση, του Ιερού Τάγματος και του εκάστοτε πρωτοπαπαδικού ναού.

- Την, εν έτει 1725 (μήνας Μάρτιος), επί Μ. Πρωτοπαπά, Σπυρίδωνος Βούλγαρι, μεταφορά του ιερού, αδιάφθορου σκηνώματος της Αγ. Θεοδώρας της Αυγούστας, απ' τον γειτονικό ναό του Αγ. Νικολάου (Γερόντων, dei Vecchi), στον οποίο βρισκόταν απ' το 1575 (και πριν, στον παλαιό ναό του Αγ. Λαζάρου).

- Την, εν έτει 1798, επί Μ. Πρωτοπαπά, Γεωργίου Χαλικιόπουλου - Μάντζαρου, τοποθέτηση, έναντι του άμβωνος, της θαυματουργής εικόνας της Παναγίας, «αργυρά και μεγάλη κεκοσμημένη δια χρυσού και μαργαριτών», κατά την περιγραφή του Παπαγεωργίου. Μεταφερθείσα εκεί, με μεσολάβηση των Γάλλων (νέοι, τότε, κύριοι του τόπου), δια πομπής απ' τη λατινική εκκλησία της Παναγίας Καρμήλου (Τένεδος). Ο Κ. Θύμης, επικαλούμενος τον αείμνηστο Αθ. Χ. Τσίτσα («Θεοτόκος Κασσιοπία», Κέρκυρα 1968) εξηγεί πως πρόκειται για τη θαυματουργή εικόνα της «Παναγίας Κασσιοπίας», η οποία, διεσώθη του Β' Παγκοσμίου και μεταφέρθηκε στον ομώνυμο ναό της Κασσιόπης. Παραδόξως πώς, ο Αγίους υποστήριζε το 2009 πως, μετά τους βομβαρδισμούς, «χάθηκαν τα ίχνη της».

ΕΙΝΑΙ η περίοδος (18ος αι.), κατά την οποία ο ναός του Ταξιάρχη απέκτησε, δομικά, την τελευταία γνωστή «εικόνα» του. Με πυρήνα τη μαρτυρούμενη, από πάλαι ποτέ επιγραφή στην εξωτερική πλευρά της κόγχης του Ιερού Βήματος, «εκ βόθρων» (βάθρων, θεμελίων) ανακαίνιση του έτους ΑΨΚΘ: 1729 - κατ' επιταγή / ανάγκη, προφανώς, της μητροπολιτικής του, πλέον, υπόστασης.

Ό,τι απέμεινε απ' τους βομβαρδισμούς (αρχείο Άκη Βιδινιώτη, via f/b).

Το καμπαναριό του Ταξιάρχη (δεύτερο από αριστερά, το ψηλότερο του Καμπιέλου), σε χάρτη του 18ου αι.

ΣΕ ΜΙΑ γενική εικόνα, επρόκειτο για κομψή βασιλική, τριών κλιτών, όχι πελώριων διαστάσεων, άμβωνα στο νότιο σκέλος (αντί, συνηθέστερα, του βορινού), πέτρινο πρωτοπαπαδικό θρόνο, υψηλό, πυργωτό καμπαναριό (το οποίο αποτυπώθηκε, πέραν της περίφημης υδατογραφίας Γιαλλινά, σε αρκετούς χάρτες των καιρών - π.χ. Μάρμορα) και περίτεχνο διάκοσμο, γλυπτό ή ζωγραφικό.

ΩΣ ΠΡΟΣ το πρώτο σκέλος (γλυπτός διάκοσμος) μια ξεχωριστή, πλην αμφιλεγόμενη, αναφορά θέλει (εξωτερικό) κτήμα του ναού και τον εντυπωσιακό γλυπτό άγγελο, «του Torretti», που σήμερα κοσμεί την κορυφή του διπλανού Ι.Ν. Παντοκράτορος. Και ο οποίος, κατά την εκδοχή της Α. Καρύδη, μετά τον βομβαρδισμό του Ταξιάρχη διεσώθη και τοποθετήθηκε στο σημερινό σημείο του.

ΩΣ, ΠΑΛΙ, προς το δεύτερο (ζωγραφικός διάκοσμος), αρκεί, δίχως εμβολές, η εντυπωσιακή περιγραφή - κειμήλιο, που διέσωσε ο Παπαγεωργίου:

«Επί της κόγχης του Ι. Βήματος, όπισθεν της αγ. Τραπέζης, όπου το Σύνθρονον, εικονίζονται Ιωσήφ ο Υμνογράφος, ο Ιεροσολύμων Κύριλλος, Κοσμάς ο ποιητής, Μάρκος ο Εφέσου ο Ευγενικός και Ιωάννης ο Δαμασκηνός... Αι εικόνες του Τέμπλου είναι έργα του Κερκυραίου ζωγράφου Σπεράντζα (1776)... παλαιότεροι δε φαίνονται ότι είναι αι των τριών θυρών του Τέμπλου, έργα του Κωνστ. Κονταρίνη... Μάλλον αξιοσημείωτοι είναι αι τρεις μεγάλες εικόνες επί των τοίχων, ων αι μεν δύο παριστώσι τον Ιών θνήσκοντα και τον προφήτην Βαλαάμ επιβαίνοντα της ανθρωπίνης φωνής λαλησάσης κατά την Π.Δ. όνου αυτού, προ του ξιφουλκούντος αγγέλου· η δε άλλη την όρασιν του Δανιήλ, ως αφηγείται αυτήν εν τω 10ω κεφαλ. της βίβλου αυτού, τον αρχιστράτηγον Μιχαήλ παρά τον Τίγριν ποταμόν κακά προλέγοντα κατά των Περσών... Αι πλείσται των εικόνων τούτων είναι ιταλιώτικης μάλλον τέχνης ή βυζαντινής...»

ΠΟΛΛΕΣ, το '40 καταστράφηκαν - ο Μεθόδιος έκανε, εν συνόλω, λόγο για «εκ της καταστροφής, αρχαιολογική ζημία μεγίστη». Κάποιες, καλή μοίρα, σώθηκαν. Και μεταφέρθηκαν αλλού (έτσι και της Κασσιόπας, μέσω Σηπηλιώτισσας, στον ομώνυμο ναό της Κασσιόπης). «Σήμερα από τις εικόνες αυτές», εξηγούσε προ ετών ο Ιωάννης Πιέρης, «στη συλλογή του Μητροπολιτικού Μεγάρου (σ.σ. Εκκλησιαστικό Μουσείο Αγ. Πατέρων) υπάρχουν οι εικόνες έξι αποστόλων, του Χριστού και του Προδρόμου από τη Μεγάλη Δέηση του Τέμπλου, του Ταξιάρχη Μιχαήλ με ασημένια στάχωση που έγινε τον 17ο αιώνα και του Αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου που ανήκε στο Θωμά Φαγγίνη. Ακόμη, από τη Μεγάλη Δέηση του Ταξιάρχη σώζονται άλλες τρεις εικόνες Αποστόλων, μια στο Μουσείο της Αντιβουνιώτισσας, μια στο Βυζαντινό Μουσείο της Αθήνας και μια σε ιδιωτική συλλογή στο εξωτερικό».

ΑΝ, ΛΕΝΕ, τέτοια μέρα, πάρεις αργά «του Δούσμανη τη σκαλινάδα» κι αφήσεις πίσω σου την εκκλησία «των Γερόντων» κινώντας για το πλάτεμα που στέκει πάντα εις ανάμνηση (πλατεία Ταξιάρχων), ίσως, μπορεί, άμα το θες, να το ακούσεις να διαγράφεται, σαν ψίθυρος, πίσω απ' τις ψυχρές ριπές της υγρασίας του Νοέμβρη: «Στῶμεν... Καλῶς... Στῶμεν μετὰ φόβου...»

ΠΗΓΕΣ | Σπυρίδων Παπαγεωργίου, «Ιστορία της Εκκλησίας της Κέρκυρας, από της συστάσεως αυτής μέχρι του νυν», Κέρκυρα, 1920. • Μεθόδιος Κοντοστάνας, «Αρχαίον και καθημερινά περιστατικά γεγονότα επί της Ιταλικής και Γερμανικής Κατοχής», Κέρκυρα 1949. • Κωνσταντίνος Θύμης, «Ο Καθεδρικός Ναός του Ταξιάρχου Μιχαήλ (Ο ναός των Μεγάλων Πρωτοπαπάδων της Εκκλησίας της Κέρκυρας)», via Corfutnews.gr. • Αντώνης Αγιούς, «Οδοιπορικό στην παλιά Κέρκυρα», Κέρκυρα 2009. • Ιωάννης Πιέρης, «Ο Θωμάς Φαγγίνης και η Κέρκυρα», Δημοσιεύματα Εταιρείας Κερκυραϊκών Σπουδών», Κέρκυρα, 1993. • Γιώργος Γαστεράτος, «Το Ιστορικό της Εικόνας της Παναγίας της Δημοσιάνας», via web.

ΜΟΡΦΟΤΙΚΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΙΝΙΩΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΜΑΝΙΤΑΡΟΦΙΛΩΝ
ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Γνωρίζω τα Μανιτάρια τον Κέρκυρας

Σινιές, Σάββατο 7 Νοεμβρίου 2026

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΟ ΧΟΡΟ ΠΑΛΜΕΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ «ΚΑΣΙΟΣ ΔΙΑΣ» (ΕΙΝΑΙ Ο ΣΥΝΑΓΩΓΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ, ΠΟΡΤΑ ΣΙΝΙΩΝ)

ΕΠΙΣΗΜΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΡΟΥΦΑΣ ΜΕ ΕΙΔΙΚΑ ΤΡΟΥΦΟΣΚΥΛΑ

ΓΕΥΣΗΝΕΙΑ - ΜΑΝΙΤΑΡΟΠΟΥΒΕΛΛΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΕΚΗ ΑΡΧΙΔΙΑΚΕΩΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

10:00 ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΓΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΝ & ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΣΗ ΜΑΝΙΤΑΡΙΩΝ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΩΝ ΣΙΝΙΩΝ (ΣΗΜΕΙΟ: ΣΥΝΑΓΩΓΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ, ΠΟΡΤΑ ΣΙΝΙΩΝ)

12:00 ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ - ΕΡΕΥΝΗΤΗ & ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ ΜΕ ΘΕΜΑ «ΕΡΕΥΝΩΝΤΑΣ ΤΑ ΜΑΝΙΤΑΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ - ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ»

15:30

17:30

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΓΙΟΡΤΗ ΜΕ ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΕ ΤΗΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑ "ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΜΠΕΡΝΤΕ"

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΕΣ

ΓΙΟΡΤΗ ΚΑΣΤΑΝΟΥ

ΣΤΟ ΚΟΜΠΙΤΣΙ

Σάββατο
31/10/2026

Ώρα έναρξης: **17:30 μ.μ.**

Παράδοση
Γεύση
Μουσική
Όλοι μαζί
στο Κομπίτσι!

**Ζωντανή
Μουσική**

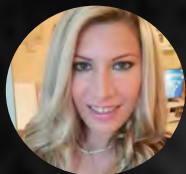
**ΔΩΡΕΑΝ
ΨΗΤΑ ΚΑΣΤΑΝΑ
για όλους!**

ΣΟΥΒΑΚΙΑ

ΛΟΥΚΟΥΜΑΔΕΣ

ΠΟΤΑ

Η παράδοση μας ενώνει!

ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΙΚΙΝΟΥ
Κλινικός Διαιτολόγος -
Διατροφολόγος, MSc

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΟΦΗ

Θωρακίζουμε τον οργανισμό απέναντι στις ιώσεις

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ φέρνει μαζί του χαμηλότερες θερμοκρασίες, λιγότερη ηλιοφάνεια και περισσότερες ώρες σε κλειστούς χώρους. Σχολεία, γραφεία, Μέσα Μεταφοράς και καθημερινές συναναστροφές δημιουργούν τις συνθήκες, για να κάνουν την εμφάνισή τους οι πρώτες ιώσεις και η γρίπη. Μπορεί η διατροφή να μας προστατεύσει; Δεν υπάρχει κάποιο τρόφιμο, που μπορεί να μας κάνει «άτρωτους», όμως μια ισορροπημένη διατροφή μπορεί να υποστηρίξει σημαντικά τη φυσιολογική λειτουργία του ανοσοποιητικού.

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΣΤΟ... ΠΙΑΤΟ ΜΑΣ

Η ΕΠΟΧΗ μας προσφέρει πολλά τρόφιμα πλούσια σε βιταμίνες, μέταλλα και αντιοξειδωτικά. Πορτοκάλια, μανταρίνια, ακτινίδια, ρόδια, πιπεριές, μπρόκολο, λάχανο και λαχανάκια Βρυξελλών είναι καλές επιλογές για την πρόσληψη βιταμίνης C. Η βιταμίνη C συμμετέχει στη φυσιολογική λειτουργία του ανοσοποιητικού, χωρίς, όμως, αυτό να σημαίνει ότι χρειάζεται να καταφεύγουμε σε υπερβολικές δόσεις συμπληρωμάτων. **ΕΞΙΣΟΥ** σημαντικός είναι ο ψευδάργυρος, ο οποίος συμμετέχει στη φυσιολογική λειτουργία του ανοσοποιητικού. Τον βρίσκουμε κυρίως σε κρέας, θαλασσινά, ψάρια, αυγά και γαλακτοκομικά, αλλά και σε όσπρια, ξηρούς καρπούς και προϊόντα ολικής άλεσης. Ένα ισορροπημένο γεύμα με επαρκή πρωτεΐνη, λαχανικά και ένα καλής ποιότητας υδατανθρακούχο τρόφιμο, μπορεί να αποτελέσει εξαιρετική βάση για την καθημερινή διατροφή.

ΟΙ ΣΟΥΠΕΣ ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΤΟΥΣ

ΜΙΑ ΖΕΣΤΗ σούπα είναι ίσως ένα από τα πιο χαρακτηριστικά φαγητά του φθινοπώρου. Κοτόσουπα με λαχανικά, ψαρόσουπα, σούπα με όσπρια, κολοκυθόσουπα ή μια πλούσια σούπα λαχανικών, προσφέρουν υγρά, ενέργεια και πολύτιμα θρεπτικά συστατικά. Κι εδώ αξίζει να θυμηθούμε την παραδοσιακή κοτόσουπα, με κοτόπουλο καλής ποιότητας, όπως ελευθέρας βοσκής.

Η ΚΟΤΟΣΟΥΠΑ έχει μελετηθεί για την πιθανή συμβολή της στην ανακούφιση συμπτωμάτων των λοιμώξεων του αναπνευστικού. Μια πρόσφατη, συστηματική ανασκόπηση βρήκε προκαταρκτικές ενδείξεις ότι οι σούπες, ιδιαίτερα οι κοτόσουπες με λαχανικά και μυρωδικά, μπορεί να συνδέονται με μέτρια μείωση της έντασης και της διάρκειας των συμπτωμάτων.

Η ΚΟΤΟΣΟΥΠΑ παρέχει επίσης πρωτεΐνη και αμινοξέα, μεταξύ των οποίων κυστεΐνη, η οποία αποτελεί πρόδρομο της γλουταθειόνης, ενός σημαντικού αντιοξειδωτικού του οργανισμού. Δε σημαίνει ότι η κοτόσουπα «αναπλάθει» τους πνεύμονες, όμως μπορεί να αποτελέσει ένα εξαιρετικό, θρεπτικό και ενυδατικό γεύμα κατά την περίοδο της ανάρρωσης.

ΤΙ ΝΑ ΠΙΟΥΜΕ;

ΟΤΑΝ είμαστε κρυωμένοι, η επαρκής ενυδάτωση είναι ιδιαίτερα σημαντική. Νερό, ζεστό τσάι, χαμομήλι, τσάι του βουνού, τζίντζερ με λεμόνι ή ένα ζεστό ρόφημα με μέλι, μπορούν να είναι ευχάριστες επιλο-

γές, ιδιαίτερα όταν υπάρχει πονόλαιμος ή βήχας.

ΕΝΑ ακόμη φυτό που αξίζει να αναφέρουμε, είναι ο σαμπούκος (*Sambucus nigra*). Ορισμένες μικρές κλινικές μελέτες έχουν δείξει ότι εκχυλίσματα σαμπούκου μπορεί να συμβάλλουν στη μείωση της διάρκειας ή της έντασης συμπτωμάτων από κρυολόγημα και γρίπη. Ωστόσο, τα διαθέσιμα δεδομένα παραμένουν περιορισμένα και όχι απολύτως καταληκτικά.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ: προτιμάμε σωστά επεξεργασμένα εμπορικά σκευάσματα ή μαγειρεμένο καρπό και όχι ωμά ή άγουρα μούρα, φύλλα ή φλοιό του φυτού, καθώς αυτά μπορεί να είναι τοξικά.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ

Η ΑΜΥΝΑ του οργανισμού δεν εξαρτάται από ένα μόνο τρόφιμο. Επαρκής ύπνος, σωστή ενυδάτωση, τακτική σωματική δραστηριότητα, διαχείριση του στρες και περιορισμός του αλκοόλ, αποτελούν εξίσου σημαντικά κομμάτια της συνολικής φροντίδας.

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ, λοιπόν, ας γεμίσουμε το τραπέζι μας με χρώματα: φρούτα και λαχανικά πλούσια σε βιταμίνη C, τροφές που παρέχουν ψευδάργυρο και επαρκή πρωτεΐνη, ζεστές θρεπτικές σούπες και άφθονα υγρά. Γιατί η καλύτερη «ασπίδα» απέναντι στις εποχικές ιώσεις δε βρίσκεται σε ένα μαγικό τρόφιμο ή ένα superfood. Χτίζεται καθημερινά, μέσα από μικρές και σταθερές διατροφικές και lifestyle επιλογές.

astro

Celestial Sea

(ο χορός των έξι αστερισμών...)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΟΥΚΕΡΑΣ

Ο ΚΤΩΒΡΙΟΣ σημαίνει χρώματα. Το καφέ και το χρυσοκίτρινο των πεσμένων φύλλων. Άλλα και το γκρίζο του συννεφιασμένου ουρανού, που μπορεί, πολλές φορές, να υποχωρεί μπροστά στην ηλιόλουστη διάθεση κάποιων ημερών του μήνα.

ΑΛΛΟΤΕ, θέλει να μας θυμίσει ότι η εποχή που διαδέχθηκε, δεν είναι και μια τόσο μακρινή ανάμνηση. Άλλοτε, πάλι, θέλει να μας τονίσει τον χαρακτήρα της εποχής που έρχεται. Κάπως καλοκαιρινός, κάπως χειμερινός, άλλα αυθεντικά φθινοπωρινός.

ΜΗΝΑΣ κυκλοθυμικός ενίοτε, με απότομες αλλαγές στη διάθεσή του. Αν ψάχνουμε να βρούμε μια σταθερά σε αυτήν τη συμπεριφορά, θα πρέπει να την αναζητήσουμε στο στοιχείο, που αποτελεί τον καταλύτη της ζωής: το νερό.

Ο ΜΗΝΑΣ των βροχών... Αρκετές χιλιάδες χρόνια πριν, οι πρώτοι οργανωμένοι πολιτισμοί θέλησαν να συσχετίσουν αυτά που συνέβαιναν στη Γη, με αυτά που συνέβαιναν στον ουρανό. Κι έτσι δημιουργήθηκε...

Η ΟΥΡΑΝΙΑ ΘΑΛΑΣΣΑ

ΑΥΤΗ η εποχή του χρόνου, σε όσα αφορούν το νυχτερινό ουρανό, είναι μεταβατική. Οι θερινοί αστερισμοί βαδίζουν προς τη δύση, την ίδια στιγμή που οι χειμερινοί κάνουν όλο και πιο αισθητή την παρουσία τους.

ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΙΟ νότο η θερινή κυριαρχία των αστερισμών του Σκορπιού και του Τοξότη, που είναι αρκετά πλούσιοι σε αστρικό πληθυσμό, έχει δώσει τη θέση της σε μια φαινομενικά αραιή σύναξη αμυδρών άστρων.

ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΣΗ τον Φομαλχώ, κανένα από αυτά δεν είναι αρκετά λαμπρό. Με πολύ καλές συνθήκες παρατήρησης, όμως, το σκηνικό αλλάζει και μπορούμε αδρά να διακρίνουμε τα περιγράμματα έξι αστερισμών.

ΟΛΟΙ τους σχετίζονται με το υγρό στοιχείο. Γι' αυτό και ανεπίσημα αυτή η περιοχή του ουρανού αποκαλείται και «ουράνια θάλασσα».

ΟΛΕΣ αυτές οι περιγραφές αντλούν την προέλευση τους από τη Μυθολογία. Έτσι, έχουμε τον αστερισμό του Αιγόκερω, που συμβολίζει το θεό Πάνα. Στην προσπάθειά του να γλιτώσει από τον Τυφώνα, το πίσω μέρος του σώματός του μετατράπηκε σε ουρά ψαριού, για να διευκολύνει τη διαφυγή του στη θάλασσα.

ΚΟΝΤΑ του, και ο αστερισμός του Υδροχόου. Ο καταστερισμένος Γανυμήδης, που φαίνεται λες και από την υδρία του στάζει άστρα στο στόμα του αστερισμού του Νότιου Ιχθύος.

Ο ΥΔΡΟΧΟΟΣ έχει πολύ ενδιαφέρον και για το πεδίο των εξωπλανητών, καθώς σε αυτήν την περιοχή του διαστήματος έχουμε εντοπίσει αρκετούς εξωπλανήτες.

ΛΙΓΟ ψηλότερα, ο αστερισμός των Ιχθύων, που δεν είναι τίποτε από άλλο από την απεικόνιση της Αφροδίτης και του Έρωτα, που μεταμορφώθηκαν σε ψάρια, για να γλυτώσουν και αυτοί από την καταδίωξη του Τυφώνα.

ΝΟΤΙΟΤΕΡΑ, βρίσκουμε τον αστερισμό του Κήτους, έναν από τους μεγαλύτερους αστερισμούς που έχουμε επινοήσει. Μαζί με τον εξίσου εντυπωσιακό Ηριδανό, κλείνουν την εξάδα των αστερισμών της ουράνιας θάλασσας.

Είδη mini market

- Ελληνικός & Ξένος Τύπος
- Είδη Καπνιστού
- Κάβα
- Τρόφιμα
- Είδη Pet Shop
- Είδη Γραφείου
- Φροντίδα σπιτιού
- Κάρτες Πληρωμής

Είμαστε ανοικτά
24 ώρες το 24ωρο,
365 ημέρες το χρόνο.

Ώρες delivery:
9:00-15:00 & 21:00-3:00

26610 37576

www.kioskpoulis.gr

f kiosk poulis delivery services

CU 69407 10666

69871 66304

Λεωφόρος Αλεξάνδρου 34

SMART GADGETS

ΕΙΔΗ ΚΙΝ. ΤΗΛΕΦΩΝΙΑΣ & PC

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΘΕΟΤΟΚΗ 57 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΑΡΟΚΟ) ΤΗΛ.: 26610 44778

«ΕΝΩΝΟΝΤΑΣ» Σ' ΕΝΑ «ΚΛΙΚ» ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ ΔΥΟ ΑΛΛΩΝ ΕΠΟΧΩΝ

ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ, ΤΟ ΝΕΟ ΦΩΤΟ-PROJECT ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΕΛΙΔΗ

Ο δρόμος, χωμάτινος. Τα σπίτια, χαμηλά. Κι απέναντι, αλάνα. Χορταριασμένη κι ακατέργαστη. Στο βάθος, το καμπαναριό της Πλατυτέρας - μα ντέψτε, οδός Ιουλίας Ανδρεάδη. Αρχές, μετά την Πολυχρόνη Κωνσταντά. Εκεί, σχεδόν, που στέκει σήμερα, δεξιά, το μέγαρο της Αστυνομικής Διεύθυνσης Κέρκυρας - στο παλαιό Νοσοκομείο... Ίδιος τόπος, άλλη εικόνα. Γεμάτη, πια, απ' αυτοκίνητα, βοή, οικοδομές τριώροφες, ψηλές, χαμηλής αισθητικής, με σωρηδόν αδέσποτες κεραίες - και μόνο πού και πού, κάποιο ταλαίπωρο απομεινάρι από την ημιαστική αρχοντιά μιας άλλης εποχής, σαν ξεχασμένο υπόλοιπο. Το ίδιο κι ελόγου του. Ο τροχονόμος. Με τη χαρακτηριστική, μεταπολεμική στολή του: κράνος λευκό, ζώνη λευκή και φαρδύ, ανοιχτόχρωμο σακάκι - παντελόνι, τύπου εγγλέζικου. Και διάπλατο χαμόγελο. Ήρεμος, ανθρώπινος, μορφή βγαλμένη από νουάρ - ο άνθρωπος της γειτονιάς. Όπως τον βλέπαν' κάποτε. Και όπως ήταν...

Αναζητείστε στο You Tube [Αλέξανδρος Γ. Μελίδης - Time Reflections / Χρονικοί Αντικατοπτρισμοί (Τότε και τώρα)] το υπέροχο video - κολλάζ με το πλήρες δείγμα του, έως τώρα υλοποιηθέντος, concept.

ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

1935

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΠΡΟΠΟΝΗΣΕΩΝ

Ο Ναυτικός Αθλητικός Όμιλος Κέρκυρας
προσφέρει προπονήσεις

Indoor Rowing & Coastal Rowing

για όλες τις ηλικίες!

ΗΜΕΡΕΣ

Δευτέρα έως
Παρασκευή

ΩΡΕΣ

08:00 – 10:00
π.μ.

ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ

Εγκαταστάσεις
ΝΑΟΚ

**INDOOR
ROWING**

**COASTAL
ROWING**

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

694 819 3105 – Άλκης

Ελάτε να γνωρίσετε τον κόσμο της κωπηλασίας,
να γυμναστείτε και να απολαύσετε τα οφέλη του αθλητισμού!

Σας περιμένουμε
στον **ΝΑΟΚ!**

Α.ΜΠΟΪΚΟΣ - Κ.ΚΟΝΤΟΣ ΕΠΕ

3ο χλμ. Εθ. Πέλεκας, Αλεπού-Κέρκυρα

Τηλ.: 26610 48944 & 26610 48945

Νέο Nissan Juke
Πάνω από τα συνηθισμένα

100
1924/2024
ΧΡΟΝΙΑ
ΝΙΚ. Ι. ΘΕΟΧΑΡΑΚΗΣ Α.Ε.

ΝΙΚ. Ι. ΘΕΟΧΑΡΑΚΗΣ Α.Ε.
www.nissan.gr